

แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

A DEVELOPMENT OF ECOTOURISM AREA IN LANSAK
AMPUR UTHAITHANI PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

คณะสถาปัตยกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

KMITL-2009-ED-M-221-024

แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อำเภอลาดกระบัง จังหวัดอุทัยธานี

A DEVELOPMENT OF ECOTOURISM AREA IN LANSAK
AMPUR UTHAITHANI PROVINCE

๑

นิวัฒน์ สายหยุด
NIWAT SAYYUTH

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 105231
วัน,เดือน,ปี..... 17 พ.ย. 2552

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ 2552

KMITL-2009-ED-M-221-024

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A DEVELOPMENT OF ECOTOURISM AREA IN LANSAK
AMPUR UTHAITHANI PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2009

KMITL-2009-ED-M-221-024

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2009

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปไซ้ประเศนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอลาดกระบัง จังหวัดอุทัยธานี
A Development of Ecotourism Area in Lansak Ampur Uthaitхани Province

นักศึกษา นายนิวัฒน์ สายหยุด

รหัสประจำตัว 47065221

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชา สถาปัตยกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.สมพล อรุณสวัสดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	นายนิวัฒน์ สายหยุด
รศ.สุรศักดิ์	กัญญา
รศ.สมพล	ดำรงสวัสดิ์
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม
อาจารย์สันติ	กวินวงศ์ไพฑูริย์
รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตร โรจน์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 18 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 07.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก

คณะกรรมการอุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่.....๑1.....เดือน.....พฤศจิกายน.....พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

อำเภอถานสักจังหวัดอุทัยธานี

นักศึกษา

นาย นิวัฒน์ สายหยุด

รหัสประจำตัว

47065221

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ

2552

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ. สมพล ดำรงเสถียร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร. เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในอำเภอถานสักจังหวัดอุทัยธานี เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มวิจัยได้แก่นักท่องเที่ยว ประชาชนและเจ้าหน้าที่ในอำเภอถานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันทางกายภาพของพื้นที่มีลักษณะเป็นภูเขาและป่าไม้ มีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งพืชและสัตว์

แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอถานสัก จังหวัดอุทัยธานีมีดังนี้

1. บริเวณถ้ำค้างคาวจัดเป็นเขตหวงห้าม
2. บริเวณเขาปลาร้าและบริเวณถ้ำพระยาพายเรือ จัดเป็นเขตสงวนธรรมชาติ
3. บริเวณหุบป่าตาด จัดเป็นเขตพื้นที่ธรรมชาติ
4. บริเวณเขาหินเทิน จัดเป็นเขตศึกษาหาความรู้
5. บริเวณเขื่อนทับเสลาจัดเป็นเขตบริการ

การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอถานสัก จังหวัดอุทัยธานี

1. เขตหวงห้าม กำหนดเป็นเส้นทางเดิมและทางเดินง่าย ๆ
2. เขตสงวนธรรมชาติ กำหนดเป็นทางเดิมและทางเดินง่าย ๆ
3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางเดิมและทางเดินง่าย ๆ
4. เขตพื้นที่พักผ่อนและศึกษาความรู้ เส้นทางธรรมชาติ โดยจักรยาน สถานีที่พักแรมกาง

เต็นท์ บริเวณนั่งพักผ่อนหย่อนใจและมานั่งพักผ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เขตบริการ กำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาเยือน ได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ, ห้องน้ำสาธารณะ, ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว, ศาลาพักผ่อนริมน้ำ, ม้านั่ง, ทางเดินเท้า, ถังขยะ, ลานจอดรถ, ป้ายเขตบอกสถานที่ท่องเที่ยว

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ ได้แก่, อาคารที่ทำการ, อาคารร้านค้าสวัสดิการ, ป้อมยาม, ค่านตรวจ,ระบบบำบัดน้ำเสีย , ระบบน้ำใช้และดัดน้ำ, ระบบไฟฟ้าส่องสว่างและแสงสว่าง

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ธรรมชาติ ได้แก่ ป้ายสื่อความหมายธรรมชาติ, หอดูนก, ทาวเดินเท้าและเส้นทางจักรยาน

6. เขตบริการพิเศษ ไม่มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครอง

Thesis Title	A Development of Ecotorism Area In Ransak Amphur Auththaitanee Province
Student	Mr. Niwat Sayyuth
Studen ID	47065221
Degree	Mater of Industrial Education
Programme	Architecture
Year	2009
Thesis Advisor	Associate Processor Sompol Dumrongsatian
Thesis Co-advisor	Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom

ABSTRACT

The purposes of this research were to study physical environments of ecotourism area in Ransak Amphur Auththaitanee Province and to proposed land used zone for ecotourism and designed ecotourism facilities, which samples of this research were people, tourists and park's offices In Ransak Amphur Auththaitanee Province the data Collected from interview and survey

The results of the research were as fallow ; the research result meets that the state now be a mountain and the forest The various both of the plant and animal

A development of ecotourism area in Ransak Amphur Auththaitanee Province showed that

1. Around of bat cave were strict nature reserve zone
2. Around of mountain prara and cave pa-ya-pay-reur were primitive zone
3. Around of hub-pa-tad were destroyed recovery zone
4. Around of ka-hen-tan be the studies to seek the knowledge
5. Around of dam tab-sa-ra were intensive use zone

The tourism facilities In Ransak Amphur Auththaitanee Province showed that

1. Strict nature reserve zone regulation were the footpath is old and the footpath is easy
2. Primitive zone regulation were the footpath is old and the footpath is easy
3. Recovery zone regulation were the footpath is old and the footpath is easy
4. Outdoor recreation zone were decided were boat sight seeing trial, bike trail camping/campsite, recreation area were little hut and benches.

5. Intensive use zone were decided were,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) Facilities for visitor were the visitor center, the interpretive center, toilet, port, little hut, benches, trails, garbage, parking area, food shop and shop for park' offices

(2) Facilities for park's offices were office, guard posts, check points, garbage disposal system, sanitary, water system, lighting system, signs and workshop

(3) Facilities for nature zone were birds seeing tower, trail, board walk and bike trail.

6. There were no tourist facility in special use zone because of residential area

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ดีด้วยความเมตตากรุณา และความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่ายที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องต่างๆ ผู้วิจัยกราบขอพระคุณท่าน รศ.สมพล รงเสถียร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และท่าน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ อีกทั้งอาจารย์ยังสละเวลาส่วนตัวอันมีค่าของอาจารย์ช่วยให้งานวิจัยสำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอพระคุณเป็นอย่างมาก มา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะกรรมการในการทำวิทยานิพนธ์ และท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาเสมอมา ตลอดจนผู้ร่วมรุ่นทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอพระคุณหน่วยงานต่างๆ ทั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี กรมผังเมือง จังหวัดอุทัยธานี นายอำเภอลานสัก ในเจ้าหน้าที่ต่างๆ ในอำเภอลานสักทุกท่าน และเจ้าหน้าที่ใน ตำบลลานสัก ตำบลประจักษ์ ตำบลปากอ้อ ตำบลระบำ ตำบลน้ำรอบ ตำบลทุ่งนางาม

ผู้วิจัยขอกราบขอพระคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง และเพื่อนสนิทของผู้วิจัยทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณพระคุณสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสทางการศึกษาต่อผู้วิจัย

คุณค่าประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเกียรติแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

นิวัฒน์ สายหยุด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญรูปภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	5
2.1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	5
2.1.2 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	8
2.1.3 การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว.....	9
2.2 สภาพทั่วไปของ จังหวัดอุทัยธานี.....	10
2.3 สภาพทั่วไปของ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี.....	17
2.4 ศึกษาทฤษฎีและหลักการ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว.....	33
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ.....	48
3.4 การเก็บข้อมูล.....	49
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	91
5.2 การอภิปรายผล.....	96
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	98
5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	98
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	100
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	108
ประวัติผู้เขียน.....	133

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 การกำหนดค่าสัมประสิทธิ์ชี้วัดความสามารถในการรองรับของแต่ละช่วงชั้น.....	5
ตารางที่ 2.2 แสดงการใช้ที่ดินแบ่งประเภทการใช้ที่ดิน.....	12
ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนพื้นที่ป่าสมบูรณ์ (ที่ยังมีสภาพเป็นป่าอยู่).....	13
ตารางที่ 4.1 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น.....	52
ตารางที่ 4.2 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว.....	54
ตารางที่ 4.3 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่.....	55
ตารางที่ 4.4 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น.....	57
ตารางที่ 4.5 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว.....	59
ตารางที่ 4.6 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่.....	60
ตารางที่ 4.7 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งพื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น.....	62
ตารางที่ 4.8 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งพื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นนักท่องเที่ยว.....	63
ตารางที่ 4.9 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งพื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นเจ้าหน้าที่.....	64
ตารางที่ 4.10 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น.....	67
ตารางที่ 4.11 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นนักท่องเที่ยว.....	69
ตารางที่ 4.12 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นเจ้าหน้าที่.....	71
ตารางที่ 4.13 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณหุบป่าตาด กับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น.....	83
ตารางที่ 4.14 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณถ้ำพระยาพายเรือ กับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น.....	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.15 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณเขาปลาร้า กับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น.....	85
ตารางที่ 4.16 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณลานหินเทิน กับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น.....	86
ตารางที่ 4.17 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณถ้ำค้างคาว กับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น.....	87
ตารางที่ 4.18 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณเขื่อนทับเสลา กับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น.....	88
ตารางที่ 4.19 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณห้วยฝายเขาน้องชัย กับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น.....	89
ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณถ้ำพระยาพายเรือ.....	100
ตารางที่ 5.2 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณถ้ำค้างคาว.....	101
ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงห้วยฝายเขาน้องชัย.....	102
ตารางที่ 5.4 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณอ่างเก็บกักน้ำทับเสลา.....	103
ตารางที่ 5.5 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณเขาหินเทิน.....	104
ตารางที่ 5.6 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณเขาปลาร้า.....	105
ตารางที่ 5.7 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณหุบป่าตาด.....	106

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 สัญลักษณ์สากลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ.....	9
2.2 ตราประจำจังหวัดอุทัยธานี.....	10
2.3 ธงประจำจังหวัด.....	10
2.4 ต้นไม้ประจำจังหวัด.....	10
2.5 ดอกไม้ประจำจังหวัด.....	11
2.6 แสดงที่ตั้งของอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี	17
2.7 แสดงที่ตั้งของ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี	19
2.8 พื้นที่ป่าสักใน ตำบล ลานสัก.....	19
2.9 ทางขึ้นถ้ำ.....	20
2.10 สภาพภายในถ้ำ.....	20
2.11 แสดงที่ตั้งของ ต.ประจักษ์ อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี	21
2.12 พื้นที่การเกษตรของชาวบ้าน	22
2.13 แสดงที่ตั้งของ ต.ป่าอ้อ อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี	22
2.14 พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขา	23
2.15 พื้นที่ด้านหน้าเขาม่องชัย	24
2.16 ผุงค้างคาวที่กำลังออกหากินยามเย็น	24
2.17 ทศนิยมภาพบริเวณปากถ้ำค้างคาว	24
2.18 สภาพทางเข้าออกปัจจุบันที่จะทำการปรับปรุง	24
2.19 บริเวณที่จะทำการปรับปรุง	25
2.20 แสดงที่ตั้งของ ต.ระบำ อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี	25
2.21 พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำทับเสลา	26
2.22 แสดงที่ตั้งของ ต.น้ำรอบ อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี	27
2.23 พื้นที่ทางเกษตรกรรมของ ต.น้ำรอบ.....	27
2.24 บริเวณด้านหน้าของเขาคินเทิน	28
2.25 บริเวณเขาคินเทิน	28
2.26 แสดงที่ตั้งของ ต.ท่งนางาม อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี.....	29

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.27 เกษตรกรในตำบลทุ่งนางาม	30
2.28 พื้นที่ด้านหน้าเขাপลาร้า.....	30
2.29 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขাপลาร้า	31
2.30 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขাপลาร้า.....	31
2.31 พื้นที่ด้านหน้าหุบป่าตาด.....	32
2.32 ทางเข้าหุบป่าตาด.....	32
2.33 สภาพภายในหุบป่าตาด.....	32
2.34 สภาพภายในหุบป่าตาด.....	33
4.1 ทางขึ้นถ้ำ.....	73
4.2 สภาพภายในถ้ำ.....	74
4.3 รูปพื้นที่ตำบลประจักษ์.....	74
4.4 พื้นที่ราบลุ่มและราบเชิงเขา.....	75
4.5 ฟุ้งค้างคาวกำลังออกหากินยามเย็น.....	76
4.6 ทศนียภาพบริเวณปากถ้ำค้างคาว.....	76
4.7 สภาพปัจจุบันที่ทำการปรับปรุง.....	76
4.8 บริเวณที่ทำการปรับปรุง.....	76
4.9 พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำทับเสลา.....	77
4.10 บริเวณด้านหน้าเขาคันทรง.....	78
4.11 บริเวณเขาคันทรง.....	78
4.12 เกษตรกรในตำบลทุ่งนางาม.....	79
4.13 พื้นที่ด้านหน้าเขাপลาร้า.....	79
4.14 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขাপลาร้า.....	80
4.15 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขাপลาร้า.....	80
4.16 พื้นที่ด้านหน้าหุบป่าตาด.....	81
4.17 ทางเข้าหุบป่าตาด.....	81
4.18 สภาพภายในหุบป่าตาด.....	82

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่นำซึ่งรายได้หลักส่วนหนึ่งของประเทศ จากระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา การพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และทำเงินหมุนเวียนสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น จากผลตอบแทนนี้เองทำให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านมามุ่งเน้นประเด็นทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยขาดแบบแผนอย่างเป็นรูปแบบ รวมถึงขาดการควบคุมดูแลอย่างจริงจังจากภาครัฐ

การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แม้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศเป็นอย่างมาก ในทางตรงกันข้ามก็ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติและวัฒนธรรม เช่น ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ เกิดความเสื่อมโทรมตามแหล่งท่องเที่ยวความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การทำลายโบราณสถาน โบราณวัตถุ ปัญหาครองชีพ ปัญหาอาชญากรรมเป็นต้น การท่องเที่ยวแหล่งประเทศไทย (2536:12)

จังหวัดอุทัยธานีตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง วัดตามหลักสากลอยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 15-16 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 90-100 องศาตะวันออกมีพื้นที่ประมาณ 6,730,246 ตารางกิโลเมตรหรือ 4,206,404 ไร่ ระยะทางห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 219 กม. จังหวัดอุทัยธานีมีทั้งหมด 8 อำเภอตั้งต่อไปนี้ อำเภอเมืองอุทัยธานี อำเภอเมืองหนองขาหย่าง หนองฉาง ทับทันสว่างอารมณ์ ห้วยคต บ้านไร่ ลานสัก

อำเภอลานสักเป็นอำเภอหนึ่งใน 8 อำเภอของจังหวัดอุทัยธานี มีเนื้อที่ 1,080 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 675,000 ไร่ตั้งอยู่ห่างจากศาลากลาง จังหวัดอุทัยธานีประมาณ 56 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 280 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าและเขาสูง สภาพป่าไม้ของอำเภอลานสัก อุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางธรรมชาติ และมีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งที่ขึ้นทะเบียนมรดกโลก เป็นผืนป่าอนุรักษ์ที่ควรค่าแก่การดูแลและรักษาและนำความภาคภูมิใจมาสู่คนไทย แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอลานสักมีอยู่หลายแหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดที่น่าสนใจคือธรรมชาติ และมีอีกหลายแหล่งที่ยังไม่เปิดให้นักท่องเที่ยว ทำให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวนิเวศขึ้นมา การพัฒนาอำเภอลานสักให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ นำมาซึ่งรายได้เข้าสู่อำเภอและท้องถิ่นอย่างมาก ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา อำเภอลานสัก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงการสร้างรายได้เพียงอย่างเดียวนั้น ทำให้ขาดความพร้อมในการอนุรักษ์ธรรมชาติ รวมถึงความพร้อมทางด้านบริการนักท่องเที่ยวที่ดี การเข้าถึงจุดต่างๆ ไม่สะดวก ขาดความต่อเนื่องของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทาง ขาดการสะดวกสบายในการบริการ และขาดการเป็นเมืองที่น่าอยู่จากผลที่เกิดขึ้นทำให้เกิดความเสียหายต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดอุทัยธานี (2548 : 12-16)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ อำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี

1.2.2 เพื่อเสนอแนวทางการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี

1.2.3 เสนอการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 กรอบแนวคิดการศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ จากการศึกษาวิจัยของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม(2541: 3-1)ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาสภาพปัจจุบันของพื้นที่ในประเทศไทยดังนี้

1. การศึกษาที่ตั้ง
2. อาณาเขต
3. เนื้อที่
4. ลักษณะภูมิประเทศ
5. ธรณีวิทยา
6. ปฐพีวิทยา

1.3.2 กรอบแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อท่องเที่ยวเชิงนิเวศสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541 : 4-34) ได้เสนอว่า การใช้ประโยชน์พื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรจำแนกเป็น

- 1.เขตหวงห้าม (Strict Nature Reserve Zone) เป็นเขตพื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติที่เปราะบาง มีความสำคัญก่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 2.เขตสงวนธรรมชาติ (Primitive Zone) หมายถึง เขตพื้นที่สภาพสังคมพืชและทรัพยากรธรรมชาติ อุดมสมบูรณ์ ก่อให้เกิดจุดเด่นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ (Recovery Zone) หมายถึงบริเวณพื้นที่ที่ถูกบุกรุกแต่ยังคงสภาพธรรมชาติไว้ สามารถฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้
4. เขตศึกษาความรู้ (Outdoor Recreation Zone) หมายถึงเขตที่กำหนดไว้เพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ
5. เขตบริการ(Intensive Use Zone) หมายถึงเขตที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ
6. เขตกิจกรรมพิเศษ(Special Use Zone) หมายถึง เขตที่ครอบคลุมพื้นที่ที่มีกิจกรรมของประชาชนหรือของทางราชการ

1.3.3 กรอบแนวความคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามหลักของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2541:4-38) ได้เสนอสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ในเขตพื้นที่ต่างๆ ไว้ว่า

1. เขตหวงห้าม (Strict Nature Reserve Zone) ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เกิดขึ้น
2. เขตสงวนสภาพธรรมชาติ (Primitive Zone) ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกินความจำเป็น อาจทำเส้นทางง่าย ที่ใช้ได้เพียงบางฤดูในการศึกษาธรรมชาติ หรือ ทางน้ำ
3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ (Recovery Zone) ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกินความจำเป็น อาจจัดทำเส้นทางเดินอย่างง่ายๆเพื่อใช้ขนส่งวัสดุอุปกรณ์
4. เขตการศึกษาความรู้ (Outdoor Recreation Zone) จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร เช่น จัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ จัดทำสถานที่พักผ่อน ทางเดินเท้า แต่ไม่ควรมีที่พักถาวร
5. เขตบริการ (Intensive Use Zone) เป็นบริเวณที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้แก่ บริเวณที่ทำกรอุทยาน บ้านพัก ศูนย์นักท่องเที่ยว ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ ที่จอดรถ ร้านอาหาร รวมถึงบริเวณที่จัดไว้เพื่อรองรับการพัฒนาสิ่งก่อสร้างในอนาคต

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ อำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี มีพื้นที่ประมาณ 1,080 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 675,000 ไร่

พื้นที่ศึกษาได้แก่ พื้นที่เขตหวงห้าม พื้นที่สงวนสภาพธรรมชาติ พื้นที่ฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ พื้นที่ศึกษาหาความรู้ พื้นที่บริการหรือกิจกรรมพิเศษ โดยศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. เจ้าหน้าที่ในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
2. ประชาชนในท้องถิ่น ในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีคำถามแน่นอน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยอาศัย คำว่าร้อยละและการสำรวจโดยใช้เครื่องมือสำรวจ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีการกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพและมีความต้องการการพัฒนาให้เป็นท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการกำหนดพื้นที่และกิจกรรมอย่างชัดเจน สามารถกำหนดมาตรการใช้ประโยชน์ในแต่ละเขตเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ดังนี้

1. เขตหวงห้าม หมายถึงเขตพื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติที่เปราะบาง มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมมาก ไม่ควรมีการท่องเที่ยวใด ๆ เกิดขึ้น ยกเว้นการใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยตามภารกิจของอุทยานแห่งชาติหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ทั้งนี้ต้องมีมาตรการ วิธีการ บุคลากรวิชาการที่เพียงพอและเหมาะสม

2. เขตสงวนสภาพธรรมชาติ หมายถึง เขตพื้นที่ที่สภาพสังคมพืชและทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ก่อให้เกิดจุดเด่นที่สำคัญของอุทยานแห่งชาติหรือเป็นพื้นที่ที่จำเป็นต้องสงวนไว้ เพื่อเป็นแหล่งต้นน้ำหรือมิให้สภาพพื้นที่นั้นเสื่อมโทรมลงกว่าเดิมและกำหนดเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการเฉพาะเท่าที่จำเป็นและวางมาตรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ชัดเจน

3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ หมายถึง บริเวณที่สภาพพื้นที่ถูกบุกรุกทำลายแต่ยังสภาพธรรมชาติไว้ สามารถฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมได้โดยการปลูกป่าหรือให้ฟื้นฟูตามธรรมชาติที่ได้รับการประเมินสถานภาพระบบนิเวศแล้ว เขตนี้ไม่ควรให้มีการเข้าไปท่องเที่ยวแต่สามารถกำหนดเขตพื้นที่เฉพาะสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบของการช่วยฟื้นฟูหรือเรียนรู้ผลจากการทำลายธรรมชาติ

4. เขตการศึกษาความรู้ หมายถึง เขตที่กำหนดไว้เพื่อการพักผ่อนและศึกษาความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ รวมทั้งเป็นกันชนป้องกันการกระทบกระเทือนที่เกิดขึ้น ในเขตบริการที่จะมีมากขึ้น เป็นการระบายความแออัดของการใช้พื้นที่ ในเขตบริการให้กระจายตัวในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการจำนวนมาก จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร เขตนี้เป็นจุดร่วมของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5. เขตบริการ หมายถึง เขตที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่อุทยาน สามารถรองรับการขยายตัวที่จะมีขึ้น

6. เขตกิจกรรมพิเศษ หมายถึง เขตที่ครอบคลุมพื้นที่ที่มีกิจกรรมของประชาชนหรือของทางการที่เกิดขึ้นก่อนการประกาศตั้งอุทยานแห่งชาติ ดังนั้นจึงกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่พักอาศัยและเกษตรกรรมของประชาชน

1.5.2 การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การออกแบบบริเวณพื้นที่โครงสร้างและสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นภายในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับกิจกรรมของผู้มาเยือนและกิจกรรมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีและงานที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1.2 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1.3 การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

2.2. สภาพทั่วไปของ จังหวัดอุทัยธานี

2.3 สภาพทั่วไปของ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัย

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

2.4 ศึกษาทฤษฎีและหลักการ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1.1 แนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1. ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ราชบัณฑิตยสถานพิจารณาบัญญัติศัพท์เหมาะสมเป็นภาษาไทยแทนคำว่า Ecotourism คือคำว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ มีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น มุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542 : 26)

2. การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542 : 25) ให้ความหมายของ “ขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว” ว่าหมายถึง ปริมาณนักท่องเที่ยว รูปกิจกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมนันทนาการและระดับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งสามารถรองรับได้ โดยไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวและประสบการณ์นันทนาการที่นักท่องเที่ยวควรจะได้รับจากการ ไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทอ่างเก็บน้ำของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2533/12) กล่าวว่า ความสามารถในการรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ควรพิจารณาจาก

1. ขนาดของแหล่งน้ำ
2. ขนาดของพื้นที่บริเวณริมชายฝั่งน้ำทั้งหมดที่นักท่องเที่ยวเข้าไปได้
3. ความละเอียดอ่อน (Sensitive) ของพื้นที่แ่งของการอนุรักษ์ พื้นดินน้ำ ป่าไม้ หรือสัตว์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติว่าควรหรือไม่ที่จะให้นักท่องเที่ยวเข้าไปใช้สถานที่นั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2540 : 57) กล่าวถึง การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้สูตรคำนวณ Formula – Base Approach to Capacity ว่าปรากฏอยู่ในระบบการวางแผนพื้นที่นันทนาการของสหรัฐอเมริกา กรมป่าไม้ของประเทศสหรัฐอเมริกา (U.S Forest – USFS) ซึ่งเป็นต้นแบบของหลักการกำหนดช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการ (ROS) ที่ใช้ในการจัดกลุ่มแหล่งท่องเที่ยว โดยกล่าวไว้ในคู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ว่าสูตรในการคำนวณนักท่องเที่ยวต่อช่วงเวลา (number of people at one time-PAOT) ของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละช่วงชั้น สูตรดังกล่าวคือ

ขนาดพื้นที่ (เอเคอร์) x ค่าสัมประสิทธิ์ขีดความสามารถในการรองรับของช่วงชั้น (Capacity Coefficient Range หมายถึง 1เอเคอร์ = 2.53 ไร่

ตารางที่ 2.1 การกำหนดค่าสัมประสิทธิ์ขีดความสามารถในการรองรับของแต่ละช่วงชั้น

กลุ่มชั้นของแหล่งท่องเที่ยว	ค่า สัมประสิทธิ์ขีดความสามารถระดับสูง	ค่า สัมประสิทธิ์ขีดความสามารถระดับต่ำ
พื้นที่ถิ่นโดย(Primitive)	0.025	0.002
พื้นที่ถิ่นโดยระดับที่ 1 (Semi-Primitive Non-Motorized)	0.083	0.08
พื้นที่ถิ่นโดยระดับที่ 2 (Semi-Primitive Motorized)	0.083	0.008
พื้นที่ธรรมชาติพัฒนา (Roared-Natural)	2.500	0.083
พื้นที่ชนบท (Rural)	7.500	0.830

เมื่อนำสูตรนี้เข้ามาทดลองใช้ในการคำนวณขีดความสามารถในการรับของแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่จะได้ค่าขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ค่อนข้างต่ำ จนกล่าวได้ว่าต่ำกว่าเงื่อนไขที่มีความเป็นไปได้สำหรับแหล่ง

ท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนมากเป็นแหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็กที่นักท่องเที่ยวออกกันอยู่ในเขตบริการและปริมาณนักท่องเที่ยวมักจะหนาแน่นเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และช่วงเทศกาล

2.1.2 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังนี้

1. กิจกรรมหลักได้แก่การเดินป่า (Hiking/trekking) กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ (Nature Education) กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ บันทึกเทปวีดีโอ เทปเสียงธรรมชาติ กิจกรรมส่อง/ดูนก (Bird Watching) กิจกรรมศึกษา/เที่ยวถ้ำ (Cave Exploring/Visiting) กิจกรรมศึกษาท้องฟ้าดาราศาสตร์ (Sky Interpretation) กิจกรรมล่องเรือศึกษาธรรมชาติ (Boat Sightseeing) กิจกรรมเรือแคนู/เรือคายัค/เรือมด/เรือใบ กิจกรรมดำน้ำชมปะการังน้ำตื้น(Snorkel Skin Diving) กิจกรรมดำน้ำลึก (Scuba Diving)

2. กิจกรรมเสริมได้แก่ กิจกรรมชมทิวทัศน์ธรรมชาติในบรรยากาศ ที่สงบ จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ (Terrain/Mountain Biking) กิจกรรมไต่เขา(Rock / Mountain Climbing) กิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์(Tent Camping) กิจกรรมเครื่องร่อนขนาดเล็ก (Hang Glider) กิจกรรมล่องแพยาง/แพไม้ (White Water Rafting) กิจกรรมพักผ่อนรับประทานอาหาร (Picnicking) กิจกรรมเที่ยวน้ำตก (Waterfall Visits/Exploring) กิจกรรมวินด์เซิร์ฟ (Windsurfing) (<http://thai.tourismthailand.org/>)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(2545:84) ได้สรุปรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการโดยชุมชน ดังนี้

1. การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่ชุมชนใช้ประโยชน์อยู่ ได้แก่ เดินป่า ล่องแก่ง พายเรือ ตั้งแคมป์ จักรยาน ดูนก ดูผีเสื้อ ดูหิ่งห้อย
2. การศึกษาวิถีชีวิตของชาวบ้าน ได้แก่
 - 2.1 ร่วมกิจกรรมทางการเกษตร
 - 2.2 เรียนรู้เรื่องงานหัตถกรรม จักสาน ทอผ้า
 - 2.3 เรียนรู้ภูมิปัญญา เช่น นวดแผนไทย การรักษาโรคแบบพื้นบ้าน
 - 2.4 เรียนรู้การทำอาหาร เล่นเครื่องดนตรี รำไทย การเล่นไทย
 - 2.5 ร่วมกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีที่สำคัญของไทย
3. โบราณสถาน/พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
 - 3.1 เชื่อมชมและร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์ศิลป์และประวัติศาสตร์สังคม
 - 3.2 ชมการแสดงพื้นบ้าน
4. การพักแบบ Home stay และ Temple stay

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 Home Stay มี 2 ลักษณะ คือ พักผ่อนบ้านกับชาวบ้านหรือพักใน หมู่บ้าน แต่แยกที่พักรอกจากครอบครัว เช่น พักที่กระท่อมกลาง ไร่/นาหรือในสวน

4.2 Temple stay คือ การพักที่วัด

2.1.3 แนวคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ความหมาย ของสิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง บริเวณพื้นที่และ โครงสร้าง/สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่ผู้บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวจัดให้มีขึ้นภายในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับกิจกรรมของผู้มาเยือนและกิจกรรมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น พื้นที่ปิกนิก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวบ้านพักนักท่องเที่ยวบ้านพักเจ้าหน้าที่ ห้องน้ำ ห้องสุขา ร้านอาหาร ลานจอดรถ ถนนและทางเดินเท้า พื้นที่กางเต็นท์ ป้ายสื่อความหมาย โคมไฟ ม้านั่ง ถัง ขยะ ระบบกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย และอื่นๆ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541 : 24)

2. สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้อง

สัญลักษณ์สากลที่สำคัญที่ควรนำไปใช้เป็นมาตรฐานในการพัฒนาระบบป้าย และสัญลักษณ์ ในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีดังนี้

ภาพที่ 2.1 สัญลักษณ์สากลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(2541:24)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 สภาพทั่วไป ของจังหวัดอุทัยธานี

ภาพที่2.2 ตราประจำจังหวัดอุทัยธานี

คำขวัญประจำจังหวัด “อุทัยธานี เมืองพระชนกจักรีปลาแรดรสดี ประเพณีเทโว ส้มโอบ้านน้ำตก มรดกโลกห้วยขาแข้งแหล่งต้นน้ำสะแกกรัง ตลาดนัดดังโคกระบือ”

ภาพที่2.3 ธงประจำจังหวัด

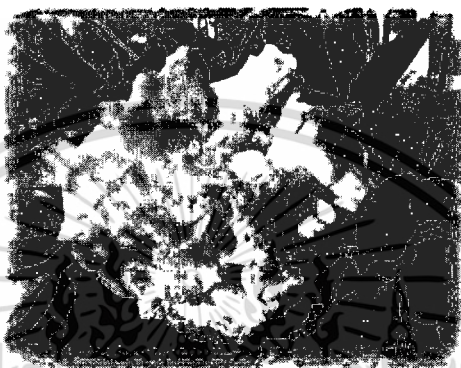
ธงประจำจังหวัด เป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาด 120x180 ซม. เป็นแถบสีตามแนวนอนเท่ากัน 2 สี เหลือง หมายถึงสีประจำพระบรมราชจักรีวงศ์ คือพระมหากษัตริย์ ริวธงส่วนล่างเป็นสีเขียว หมายถึง สีประจำพระบรมราชสมภพแห่งรัชการที่ 1 คือ วันพุธ ตรงกลางพื้นธงเป็นตราประจำจังหวัดอุทัยธานี

ภาพที่2.4 ต้นไม้ประจำจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นไม้ประจำจังหวัด - สะเดา (ภาคกลาง), กะเดา (ภาคใต้), จะตัง (ส่วย), สะเลียม (ภาคเหนือ), สะเดาบ้าน (ทั่วไป) เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบสูง 20 เมตร เปลือกสีเทาอมน้ำตาล เรือนยอดเป็นพุ่มกลมทึบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ออกสลับใบย่อยเรียวยาวแหลม โคนใบเบี้ยว ขอบใบจักไม่เป็นระเบียบ ดอกสีขาวนวล ออกเป็นช่อใหญ่ตามปลายกิ่ง กลีบดอก 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 10 อัน โคนก้านดอกติดกันเป็นหลอดออกดอกเดือนธันวาคม – มกราคม ผลเป็นผลสดกลมรี ผิวบาง มีเนื้อฉ่ำน้ำ ผลแก่สีเหลือง

ภาพที่ 2.5 ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกไม้ประจำจังหวัด - ฝ้ายคำ (ภาคเหนือ), สุพรรณนิการ์ (ภาคกลาง)

ต้นสูง 7 – 15 เมตร ผลัดใบ เรือนยอดค่อนข้างกลม ใบเดี่ยว รูปหัวใจหรือทรงกลม ใบจักเป็นแฉกแหลมลึก 3 – 5 แฉก ก้านใบยาวสีแดงอมน้ำตาล ออกดอกเป็นช่อที่ปลายกิ่งสีเหลือง ออกดอกช่วง เดือนธันวาคม – มีนาคม

ประวัติความเป็นมาของจังหวัด

เมืองอุทัยธานีตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ในทางโบราณคดีมีหลักฐานว่าจังหวัดอุทัยธานีเป็นท้องถิ่นที่เคยมีคนอยู่อาศัยมาตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ ในบริเวณหุบเขาและลำเพิงผาของเทือกเขาทางด้านตะวันตกซึ่งเป็นเขตติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรีและพบชุมชนโบราณที่มีอายุก่อนสมัยพุทธศตวรรษที่ 20 ขึ้นไป ในทางประวัติศาสตร์การตั้งหลักแหล่งเป็นชุมชนของจังหวัดอุทัยธานี ไม่มีหลักฐานที่เป็นเอกสารสามารถระบุได้ว่ามีมาตั้งแต่ครั้งใด มีเพียงกฎหมายเก่าสมัยกรุงศรีอยุธยา ครั้งรัชกาลสมเด็จพระเอกาทศรถว่า เมืองอุทัยธานีเคยเป็นเมืองขึ้นแก่มหาดไทย และเมืองอุทัยธานีมีสภาพเป็นเมืองด่านมาจนถึงสมัยรัชกาลที่ 3 ตามตำนานเล่ากันว่าพม่าเคยยกทัพผ่านทางท้องที่เขตอำเภอบ้านไร่ถึง 2 ครั้ง ในช่วงหลังพุทธศักราช 2081 โดยมีหลักฐานให้เห็นเป็นค่ายคูในเขตบ้านคลองค่าย ตำบลอุทัยเก่า อำเภอหนองฉาง สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงวินิจฉัยว่า เมืองอุทัยธานีในสมัยกรุงศรีอยุธยาตั้งอยู่ในเขตอำเภอหนองฉาง ต่อมาในพุทธศักราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2376 เพราะเป็นเขตที่มีไข้ชุกชุม พระยาอุทัยเจ้าเมือง จึงย้ายจวนมาตั้งในเขตบ้านสะแกกรัง ซึ่งเป็นตำบลหนึ่งในจังหวัดชัยนาท ทำให้ผู้คนอพยพตามมา

จนถึงสมัยรัชกาลที่ 4 มีผู้คนมาตั้งถิ่นฐานมากขึ้น กลายเป็นศูนย์กลางการค้า และการคมนาคม มีชาวนาและพ่อค้าพากันตั้งยุ้งฉางเก็บข้าวเปลือกไว้ขายในฤดูน้ำ จนพุทธศักราช 2445 กระทรวงมหาดไทยจึงได้ตัดตำบลสะแกกรังจากชัยนาทมาขึ้นกับเมืองอุทัยธานี จนกลายเป็นศูนย์กลางจังหวัดมาจนถึงทุกวันนี้

ปัจจุบันจังหวัดอุทัยธานีมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายมีบทบาทเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญจังหวัดหนึ่งในกลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ ชัยนาท สิงห์บุรี และสุพรรณบุรี ตามแผนการลงทุนจังหวัดพบว่าจังหวัดอุทัยธานีมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 1 ซึ่งจะทำให้ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดในอนาคตขึ้นอยู่กับการพัฒนาสาขาการท่องเที่ยวมากขึ้น

(โครงการรักษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม .2546:2-2)

ลักษณะทางกายภาพของจังหวัด

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดอุทัยธานีตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง วัตถุประสงค์หลักสากลอยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 15 – 16 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูด 90 – 100 องศาตะวันออกมีพื้นที่ประมาณ 6,730,246 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,206,404 ไร่ ระยะทางห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 219 กม. มีอาณาเขตติดต่อกับภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ อ.พยุหะคีรี, อ.โกรกพระ และ อ.ลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
ทิศใต้	ติดต่อกับ อ.วัดสิงห์ และ อ.หันคา จังหวัดชัยนาท, อ.บางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ อ.พยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และ อ.มโนรมย์ จังหวัดชัยนาท มีแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นแบ่งเขตแดน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ อ.อุ้มผาง จังหวัดตาก, อ.สังขละบุรี และ อ.ศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดอุทัยธานีอยู่บนพื้นที่ดินแดนลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา คือ บริเวณที่เป็นดินดอนรูปสามเหลี่ยม อันเกิดจากการทับถมของโคลนตะกอนที่แม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำสายอื่น ได้แก่ แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำบางปะกง มีอาณาบริเวณตั้งต้นจากจังหวัดนครสวรรค์จดอ่าวไทยทางด้านตะวันตกจดจังหวัดเพชรบุรี ด้านตะวันออกจดจังหวัดชลบุรี ซึ่งเชื่อกันว่าสมัยก่อนพุทธกาลประมาณ 1,000 ปี พื้นที่นี้สามารถเดินเรือจากอ่าวไทยไปถึงเมืองสรรค์บุรี จังหวัดชัยนาท

สภาพทั่วไปในปัจจุบันของจังหวัดอุทัยธานีมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าและภูเขา ลาดเทจากทิศ

ตะวันตกลงมาสู่ทิศตะวันออก บริเวณที่ราบลุ่มเชิงเขาจะมีความสูง 64 เมตรจากระดับน้ำทะเล และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่อย ๆ ลาดลงมาจนถึง 17 เมตรจากระดับน้ำทะเล ในด้านตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง และแม่น้ำเจ้าพระยา พื้นที่ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าอนุรักษ์ที่มีความสำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพจนได้รับการยอมรับเป็นมรดกโลก เป็นแหล่งรวมสุดท้ายของสัตว์ป่าหายากที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ถือเป็นแหล่งทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าที่มีค่ายิ่งของไทย พื้นที่ราบลุ่มของจังหวัดตั้งแต่ตะวันตกมาตะวันออกมีลำน้ำสายเล็ก ๆ ไหลจากเทือกเขาด้านตะวันตกหล่อเลี้ยงบริเวณตอนกลางของจังหวัด ในเขตอำเภอสว่างอารมณ์ มีเทือกเขาหลวงเป็นทิวเขายาวจากเหนือลงใต้ ทำให้แบ่งที่ราบลุ่มเป็นสองส่วน ส่วนด้านตะวันตกของเขาลองเป็นหุบเขามีลำน้ำวังม้าหรือลำน้ำตากแดด และลำน้ำสาขาเล็ก ๆ ไหลผ่านไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านตัวเมืองอุทัยธานี “แม่น้ำสะแกกรัง” แล้วผ่านไปออกแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตอำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท แม่น้ำสะแกกรังเป็นลำน้ำสำคัญที่หล่อเลี้ยงที่ดินไร่นาในเขตอำเภอสว่างอารมณ์ เขตอำเภอทัพทันทางตะวันตก และอำเภอเมืองอุทัยธานี ด้านตะวันออกของเขาลองเป็นที่ราบลุ่มต่ำในเขตอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ มีลำน้ำเจ้าพระยาและทางเดินเก่าของลำน้ำนี้ไหลหล่อเลี้ยง บางแห่งเป็นหนองบึงสลับกับที่ลุ่มต่ำ ในเขตอำเภอหนองฉาง และอำเภอหนองขาหย่างมีลำน้ำสายเล็ก ๆ จำนวนมากไหลจากเทือกเขาด้านตะวันตก ไปออกแม่น้ำเจ้าพระยาทางด้านตะวันออก ส่วนทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ในเขตอำเภอบ้านไร่เป็นที่สูงลากขึ้นไปหาภูเขา ภูเขาสูงใหญ่และเล็ก ตั้งอยู่สลับกันไป (โครงการศึกษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม .2546 : 2-3)

ตารางที่ 2.2 แสดงการใช้ที่ดินแบ่งประเภทการใช้ที่ดิน

ประเภทการใช้ที่ดิน		พื้นที่ (ไร่)		ร้อยละ	
พื้นที่ป่าสงวน		1,992,471		47.36	
พื้นที่อยู่อาศัย		126,701		3.01	
พื้นที่เลี้ยงสัตว์		52,942		1.27	
พื้นที่ เพื่อ การ เกษตร	นา	2,034,290	855,927	48.36	20.35
	พืชไร่		1,054,333		25.06
	พืชสวน		121,156		2.88
	ไม้ดอกไม้ประดับ		2,874		0.07

ป่าไม้

จังหวัดอุทัยธานี มีพื้นที่ป่าสมบูรณ์ที่มีสภาพเป็นป่าไม้อยู่ 1,614,805 ไร่ หรือร้อยละ 38 – 39 ของพื้นที่จังหวัด (ข้อมูลปี 2550)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนพื้นที่ป่าสมบูรณ์ (ที่ยังมีสภาพเป็นป่าอยู่)

ปี	พื้นที่ป่าสมบูรณ์หน่วย : ไร่	ร้อยละของเนื้อที่จังหวัด
2547	1,693,125	40.25
2548	1,680,625	39.95
2549	1,637,929	38.94
2550	1,619,492	38.50
2551	1,614,805	38.39

ที่มา : สำนักสารนิเทศ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2550)

พื้นที่ที่มีสภาพเป็นพื้นที่คุ้มครองของจังหวัดอุทัยธานีประเภทต่าง ๆ ของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดอุทัยธานี ประกอบด้วย

- ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 9 ป่า เนื้อที่ 2,828,185 ไร่ คิดเป็น 67.24% ของเนื้อที่จังหวัด (4,206,404 ไร่)
- วนอุทยานถ้ำเขาวง 1 แห่ง เนื้อที่ 8,125 ไร่ ในเขต ต.บ้านไร่ อ.บ้านไร่
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง เนื้อที่ 617,587 ไร่ (เฉพาะในเขตจังหวัดอุทัยธานี) ในเขต อ.ลานสัก, อ.บ้านไร่, อ.ห้วยคต ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ มีสัตว์ป่าจำนวนมาก บางชนิดหายากและใกล้สูญพันธุ์ เช่น ควายป่า แรด ช้างป่า วัวแดง กระทิง กวาง นกยูง เป็นต้น พื้นที่ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ป่าเต็งรัง ไม้ที่สำคัญ คือ ไม้เต็งรัง ไม้มะค่าโมง ไม้ตะเคียน เป็นต้น
- เขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำประทุน 1 แห่ง เนื้อที่ 13,052 ไร่ ในเขต อ.หนองฉาง, อ.ลานสัก

การท่องเที่ยว

ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอุทัยธานี มีหลากหลายประเภททั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี

ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวจัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวทางด้านตะวันตกและตอนกลางของจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นประเภทธรรมชาติเพราะอยู่ในภูมิประเทศเป็นภูเขาและป่าไม้ ซึ่งมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นประเภทถ้ำ อ่างเก็บน้ำและน้ำตก ฯลฯ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม ได้แก่ ชุมชนชาวเขาที่อยู่ในพื้นที่ป่ารอยต่อของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ในกลุ่มนี้มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวบริเวณจุดผ่อนปรนในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง, หุบป่าตาด,

น้ำพุร้อนสมอทอง, เขาปฐวี, เขื่อนทับเสลา, ถ้ำเขาน้องชัย, ถ้ำเขาตะพาน, ถ้ำเขาพระยาพายุเรื่อ, ถ้ำพุกหาย, น้ำตกอีซ่า, น้ำตกไซเบอร์, น้ำตกผาร่มเย็น, และสวนเกษตรเป็นต้น

ส่วนกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวในเขตตะวันออกของจังหวัดส่วนใหญ่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมประเพณี ประกอบด้วย วัด แหล่งโบราณคดี และแหล่งโบราณสถานหลายแห่ง กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวด้านตะวันออกนี้จะมีศูนย์กลางอยู่ที่ อำเภอเมืองอุทัยธานี แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ วัดจันทาราม (วัดท่าซุง), เขาสะแกกรัง, เรืองแพแม่น้ำสะแกกรัง, จิตรกรรมฝาผนังวัดอุโปสถาราม, ตลาดนัดโคกระบืออำเภอทัพทัน, หมู่บ้านทอผ้า บ้านนาตาโพ, บ้านผาทังและทับคล้อย เป็นต้น (โครงการรักษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม .2546:2-9)

การขนส่ง

การเข้าถึงจังหวัดอุทัยธานีสามารถเดินทางได้หลายรูปแบบ ดังนี้

รถยนต์

จากกรุงเทพฯ สามารถเดินทางไปจังหวัดอุทัยธานีได้หลายเส้นทาง ได้แก่

1. จากถนนพหลโยธินผ่านจังหวัดสระบุรี อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี, อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาลงแพขนานยนต์ ที่อำเภอมโนรมย์ ผ่านวัดท่าซุง (วัดจันทาราม), ศาลากลางจังหวัด เข้าตลาดอุทัยธานี รวมระยะทางประมาณ 305 กิโลเมตร
2. จากทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท และแยกเข้า ทางหลวงหมายเลข 333 ตรงทางแยกทำน้ำอ้อยบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 206 ข้ามสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร ผ่านหน้าโรงพยาบาล เลี้ยวซ้ายเข้าตลาดอุทัยธานีรวมเป็นระยะทางประมาณ 222 กิโลเมตร
3. อีกเส้นทางหนึ่งเริ่มต้นจากถนนสาย 32 เช่นกัน เมื่อถึงประมาณกิโลเมตรที่ 30 (อยู่ในเขตจังหวัดอยุธยา) เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 334 และจากนั้นเข้าทางหลวงหมายเลข 309 ไปตามเส้นทาง ข้ามสะพานจังหวัดอ่างทอง จากนั้นมาตามถนนสาย 311 ผ่านจังหวัดสิงห์บุรี ผ่านจังหวัดชัยนาทที่อำเภอสรรพยา จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าเส้นทางหมายเลข 3183 เข้าจังหวัดอุทัยธานี รวมเป็นระยะทางประมาณ 283 กิโลเมตร

รถตู้ปรับอากาศ

ให้บริการระหว่างเวลา 04.00 น. - 18.00 น. กรุงเทพฯ รถจอดบริเวณใต้ทางด่วนอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิด้านสนามเป้า ที่จังหวัดอุทัยธานีรถจอดข้างสวนสาธารณะใกล้หอนาฬิกา

รถโดยสารประจำทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริษัท ขนส่ง จำกัด มีบริการเดินรถทั้งรถโดยสารธรรมดาและรถโดยสารปรับอากาศระหว่าง กรุงเทพฯ - อุทัยธานีทุกวัน จากสถานีขนส่งหมอชิต 2 ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 04.30 น. - 17.50 น. นอกจากนี้จากจังหวัดอุทัยธานียังมีรถโดยสารไปยังจังหวัด นครสวรรค์ สุพรรณบุรี และ นครปฐม

รถไฟ

ต้องโดยสารรถไฟไปลงที่สถานีนครสวรรค์ แล้วต่อรถประจำทางมายังอุทัยธานีอีกประมาณ 50 กิโลเมตร

การเดินทางภายในจังหวัด

จะมีทั้งรถสองแถว และรถบัสประจำทางวิ่งตามเส้นทางต่าง ๆ เช่น อุทัยธานี – หนองฉาง, อุทัยธานี – วัดสิงห์, อุทัยธานี – บ้านไร่, ลานสัก – สว่างอารมณ์ -- ทัพทัน, บ้านไร่ – คลองแห้ง เป็นต้น สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.ตำบลป่าอ้อ
- 4.ตำบลระบำ
- 5.ตำบลน้ำรอบ
- 6.ตำบลทุ่งนางาม

อำเภอลานสักเป็นอำเภอหนึ่งใน 8 อำเภอของจังหวัดอุทัยธานี มีเนื้อที่ 1,080 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 675,000 ไร่ ตั้งอยู่ห่างจากศาลากลาง จังหวัดอุทัยธานีประมาณ 56 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 280 กิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี และกิ่งอำเภอชุมตาบง กิ่ง อำเภอแม่เป็นอำเภอลาวยาว จังหวัดนครสวรรค์

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอห้วยคต และอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอทัพทัน และอำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ลักษณะภูมิประเทศ

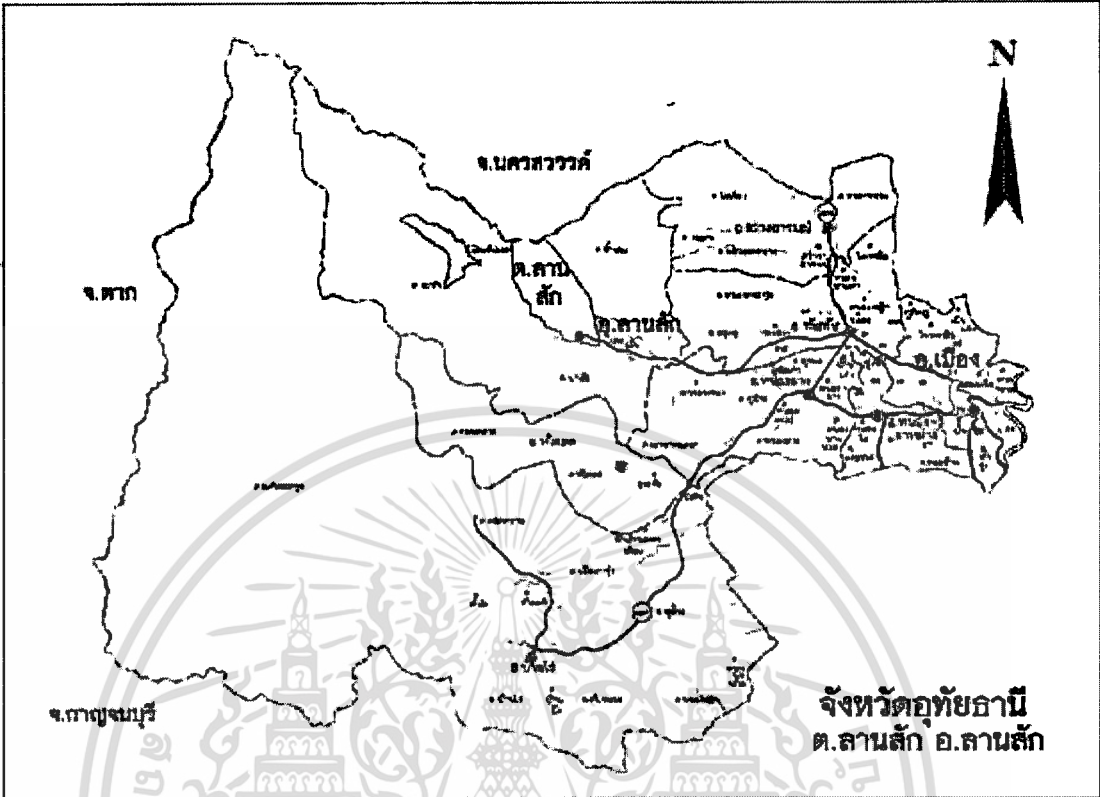
เป็นที่ราบสูงประมาณ 74 % เป็นภูเขาประมาณ 20% และเป็นพื้นที่น้ำประมาณ 6 % ของพื้นที่ทั้งหมด

ภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุม มี 3 ฤดู คือ

1. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมกราคม-เมษายน
2. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม
3. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนกันยายน-ธันวาคม

2.3.1.1 สภาพทั่วไปของ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ภาพที่ 2.7 แสดงที่ตั้งของ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ประวัติความเป็นมา

เดิมตำบลลานสักอยู่ในการปกครองของอำเภอบ้านไร่ จ. อุทัยธานี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าและภูเขาสัญลักษณ์ของตำบลลานสักคือ ต้นสัก เมื่อเข้าสู่อำเภอลานสักจะเห็นต้นสักริมฝั่งทั้งสองสวยงามมาก

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

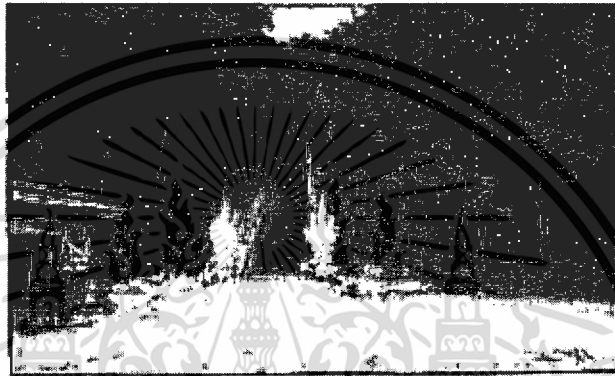
ภาพที่ 2.8 พื้นที่ป่าสักใน ตำบล ลานสัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำบลลานสักมีพื้นที่เป็นพื้นที่ราบสูง พื้นดินเป็นดินปนทรายและดินลูกรัง มีลำห้วย
เสลาไหลผ่าน มีถนนสายเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ตัดผ่าน มีชุมชนหนาแน่นเฉลี่ยต่อพื้นที่ 570.84 คน/
ตร.กม.

สถานที่ท่องเที่ยวของ ตำบลลานสัก

ถ้าพระยาพายเรือ หมู่5. นพระยาพายเรือ ตำบลลานสัก อำเภอลานสักการเดินทาง
จากที่อำเภอลานสักตรงไปตามถนนทางขวาของที่ว่าการ อำเภอ ระยะทางประมาณ 5 ก.ม เลี้ยว
ซ้ายเข้าวัดเขาพระยาพายเรือ ปากทางขึ้นถ้าจะอยู่ด้านหลังวัดเขาพระยาพายเรือ

ภาพที่ 2.9 ทางขึ้นถ้า

ถ้าอยู่ในเขาลูกเล็กสูง 256 เมตร เมื่อมองจากระยะไกลจะดูคล้ายเรือสำเภาลำหนึ่ง
ภายในประกอบด้วยถ้ำเล็กๆ เชื่อมต่อกัน ได้แก่ ถ้ำแก้ว ถ้ำสีชมพู ถ้ำห้องพระโรง ถ้ำอ่างน้ำมนต์
และถ้ำพุทธสถาน ภายในถ้ำซับซ้อนมากจึงต้องมีป้ายบอกทางและมีไฟฟ้า เพื่อความสะดวกในการ
เที่ยวชมความงามของหินงอกหินย้อย ตอนบนของถ้ำสร้างพระนอนขนาดใหญ่ ส่วนทางเข้าถ้ำ
ต่างๆ นั้นอยู่ทางซ้ายมือ มีทางเข้าทางเดียว ซึ่งเป็นทางลัดถึงข้างล่าง และมีบัน ไคลงไปถึงกันถ้ำ

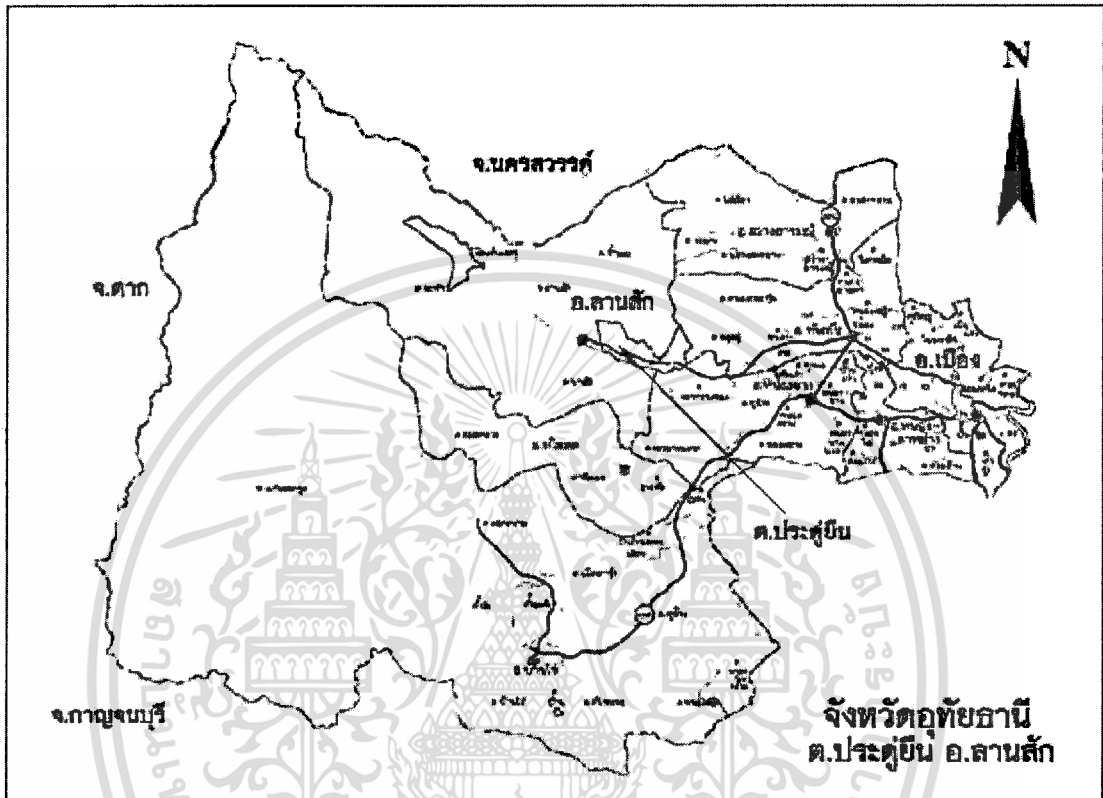

ภาพที่ 2.10 สภาพภายในถ้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเดินเชื่อมระหว่างถ้ำเป็นทางแคบ บางแห่งเพดานต่ำจนเกือบคลานเข้าไป บางแห่งเป็นช่องเล็กกว่าคนปกติเล็กน้อย ต้องลอดปีนป่ายไปด้วย

2.3.1.2 สภาพทั่วไปของ ตำบลประจักษ์ อําเภอลานสํัก จังหวัดอุทัยธานี

ภาพที่ 2.11 แสดงที่ตั้งของ ต.ประจักษ์ อ.ลานสํัก จังหวัดอุทัยธานี

ประวัติความเป็นมา

เดิมบ้านประจักษ์ในเขตตำบลลานสํัก และแยกออกเป็นตำบลประจักษ์เมื่อ พ.ศ.2515 แบ่งการปกครองเป็น 18 หมู่บ้าน และในปี พ.ศ.2528 ได้แยกตำบลนํ้ารอบออกจากตำบลประจักษ์ ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตาม พ.ร.บ. สถาปนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 เมื่อวันที่ 30 มิ.ค 2539 จนถึงปัจจุบัน(2544) แบ่งการปกครองออกเป็น 12 หมู่บ้าน ชื่อประจักษ์ได้มาจากต้นประจู่ ที่มีอยู่มากมายในบริเวณนั้นและสมัยนั้น ประชากรส่วนใหญ่อพยพมาจากหมู่บ้านตุลुकู อําเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี ไม่ใช่คนพื้นที่เดิมที่นั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

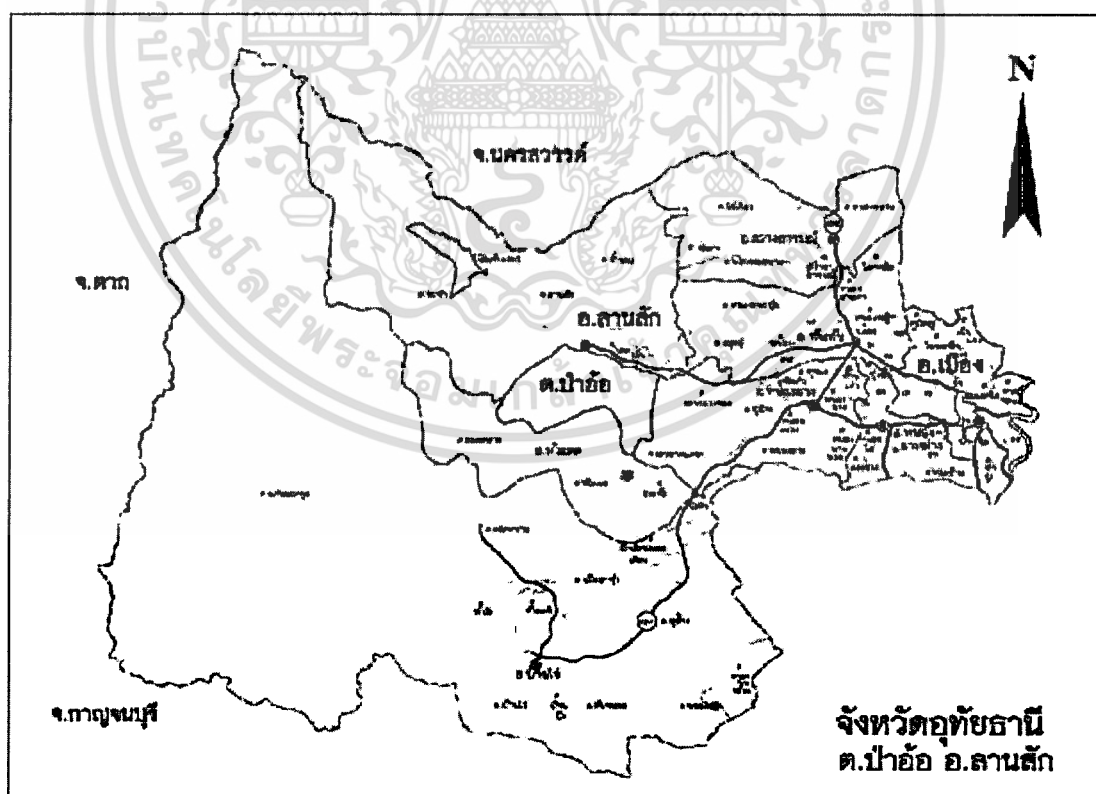

ภาพที่ 2.12 พื้นที่การเกษตรของชาวบ้าน

สภาพทั่วไปของ ตำบล ประดู่ยืน

ตำบลประดู่ยืนมีลักษณะเป็นพื้นที่ลาดเอียง มีแนวลำเหมืองธรรมชาติ(ห้วยทัพเสลา) ไหลผ่านจากทางทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออก จำนวน 3 สาย เหมาะสำหรับการทำเกษตร(ทำนา,ทำไร่) มีแนวเทือกเขาขนาดเล็กทางทิศใต้และเหนือ มีเนื้อที่ทั้งหมด 138 ตร.กม.
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

2.3.1.3 สภาพทั่วไปของ ตำบลป่าอ้อ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

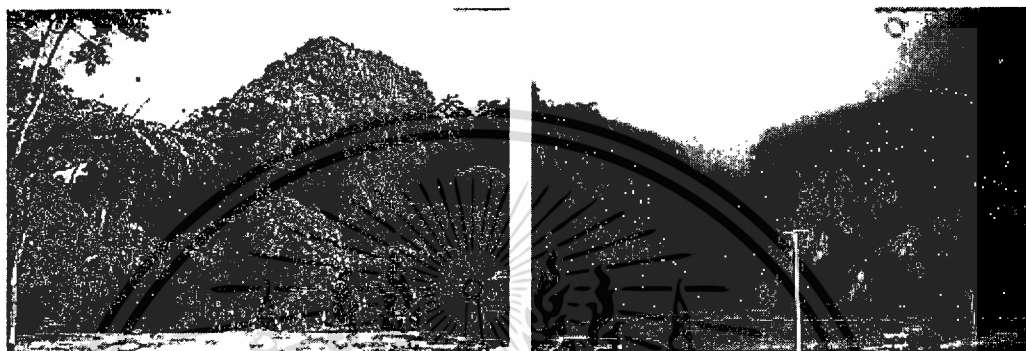
ภาพที่ 2.13 แสดงที่ตั้งของ ต.ป่าอ้อ อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติความเป็นมา

เดิบ้านป่าอ้ออยู่ในเขตตำบลลานสักอำเภอบ้านไร่ และแยกเป็นตำบลป่าอ้อ อำเภอ ลานสัก เมื่อ พ.ศ. 2515 แบ่งการปกครองเป็น 16 หมู่บ้าน ในปี พ.ศ. 2538 ได้แยกตำบลทุ่งนางาม ออกจากตำบลป่าอ้อ แบ่งการปกครองเป็น 9 หมู่บ้านได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เดิม บ้านป่าอ้อหรือตำบลป่าอ้อพื้นที่เป็นที่ลุ่มมีต้นดอกอ้อ ซึ่งเป็นหญ่ชนิดหนึ่งจำนวนมาก ชาวบ้านจึง ได้เรียกว่าหมู่บ้านปากอ้อ หรือตำบลป่าอ้อในเวลาต่อมาจนถึงปัจจุบัน

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

ภาพที่ 2.14 พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขา

สภาพทั่วไปของ ตำบลป่าอ้อ

ตำบลป่าอ้อสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขาบางส่วนมีลำเหมือง ธรรมชาติ (ห้วยทัพเสลา) ไหลผ่านจากทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออก พื้นที่เหมาะสำหรับการ เกษตร มีอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กเป็นพื้นที่เพาะพันธุ์ปลาเป็นอาหารของราษฎรในตำบล

สถานที่ท่องเที่ยวของ ตำบลป่าอ้อ

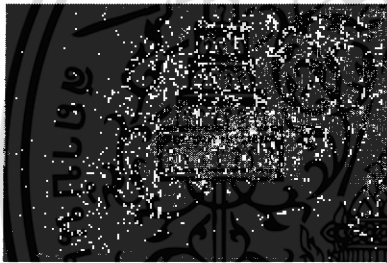
เป็นเทือกเขาอยู่ในตำบลลานสัก มีความสูงประมาณ 353 เมตร ทางด้านหน้าของ เขาฆ้องชัยเป็นถ้ำดินกว้างเหมือนอุโมงค์ใหญ่ เข้าใจว่าเดิมมีมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์อาศัยอยู่ เพราะพบเครื่องมือหิน และเศษภาชนะดินเผา ภายในบริเวณถ้ำแห่งนี้มีฝูงค้างคาวอาศัยอยู่เป็น จำนวนมาก ในช่วงเวลาเย็นจะแลเห็นฝูงค้างคาวบินออกมาหากินนานนับชั่วโมง และถ้าสามารถปีน หน้าผาสูงไปได้จะพบถ้ำอยู่ทางด้านบน มีถ้ำธงชัย ถ้ำมหาสมบัติ ถ้ำเป็ด และถ้ำลม ไกลกันเป็นที่ตั้ง ของเขาอีกลูกหนึ่งซึ่งมีถ้ำสวยงาม บริเวณตรงกลางเป็นที่ดินในหุบเขามีเนื้อที่กว้างขวางมากซึ่งเป็น ที่ตั้งของวัดและ โรงเรียนลานสักวิทยา ถ้าเดินทางจากอำเภอป่าอ้อสู่อำเภอลานสัก ถ้าเขาฆ้องชัยนี้จะ อยู่ก่อนถึงอำเภอลานสักประมาณ 5 กม. จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าโรงเรียนลานสักวิทยาไปประมาณ 200 เมตร ก็จะถึงบริเวณถ้ำเขาฆ้องชัย

ภาพที่ 2.15 พื้นที่ด้านหน้าเขาม้องชัย

ถ้ำค้างคาว

ถ้ำค้างคาวและจุดชมค้างคาว อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเขาม้องชัย บริเวณหน้าวัดถ้ำเขาม้องชัยห่างจากถนนสายหนองฉาง-ถนนสุคประมาณ 400 เมตร ภายในมีถ้ำหลายถ้ำเป็นที่อาศัยของค้างคาวหลายพันตัว จำนวนมากนับล้านตัว จะบินออกจากถ้ำเป็นฝูงๆ มองเห็นเป็นสายในเวลาประมาณ 18.00-19.00น.

ภาพที่ 2.16 ฝูงค้างคาวที่กำลังออกหากินยามเย็น

ภาพที่ 2.17 ทิวทัศน์ภาพบริเวณปากถ้ำค้างคาว

จึงเป็นจุดชมค้างคาวของนักท่องเที่ยวที่สวยมากอีกจุดจุดชมค้างคาวมีหลายจุด แต่จะสะดวกที่สุดคือ บริเวณหน้าพระอุโบสถวัดถ้ำเขาม้องชัย หรือ จุดชมบริเวณศาลาหน้าเขาม้องชัยก็ได้ จะมีป้ายจุดชมค้างคาวอยู่

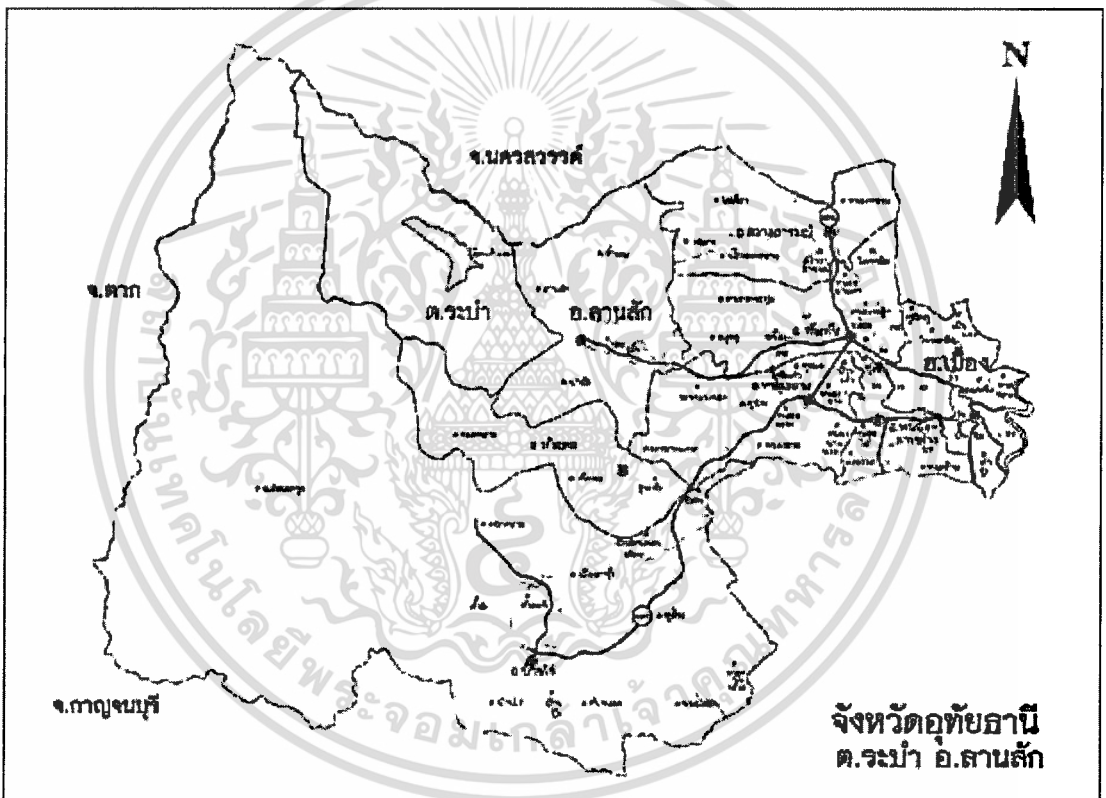
ภาพที่ 2.18 สภาพทางเข้าออกปัจจุบันที่จะทำการปรับปรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.19 บริเวณที่จะทำการปรับปรุง

2.3.1.4 สภาพทั่วไปของ ตำบลระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

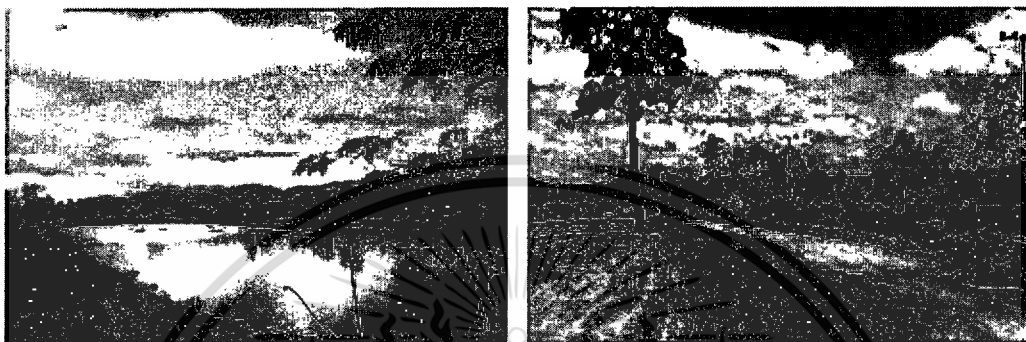
ภาพที่ 2.20 แสดงที่ตั้งของ ต.ระบำ อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ประวัติความเป็นมา

ตำบลระบำเดิมขึ้นอยู่กับตำบลลานสักต่อมาเมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2527 ได้มีการแบ่งแยก ตำบลระบำออกจากรวมตำบลลานสัก สำหรับชื่อตำบลระบำนั้น ได้มาจากชื่อของเขานางรำ เนื่องจาก ในพื้นที่ของตำบลนั้นมีภูเขาเขอะและมีเขานางรำ ซึ่งชาวบ้านพากันเรียกจนติดปากดังนั้นเมื่อแยก ตำบลออกมาจึงช่วยกันตั้งชื่อของตำบลในตอนแรกจะได้ชื่อตำบลนางรำ แต่ฟังแล้วไม่ค่อยดีเท่าไร จึงให้ตั้งชื่อว่า "ตำบลระบำ" ซึ่งใกล้เคียงกับชื่อของภูเขานางรำนั่นเอง ในขณะที่แยกตำบล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า . ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกมานั้นมีหมู่บ้านจำนวน 6 หมู่บ้าน ปัจจุบันมีหมู่บ้าน 16 หมู่บ้าน และเมื่อวันที่ 2 มี.ค. 2538 ได้ยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

สภาพทั่วไปของ ตำบลป่าอ้อ

ภาพที่ 2.21 พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำทับเสลา

ตำบลระบมามีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงและภูเขา มีสภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย และดินลูกรัง เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่และปศุสัตว์ มีพื้นที่ทั้งหมด 674 ตร.กม. หรือ 421,250 ไร่ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

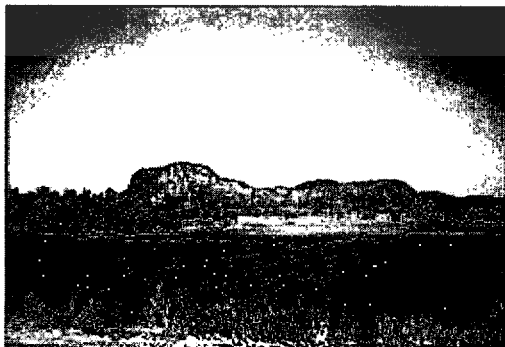
2.3.1.5 สภาพทั่วไปของ ตำบลน้ำรอบ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ภาพที่ 2.22 แสดงที่ตั้งของ ต.น้ำรอบ อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ประวัติความเป็นมา

ตำบลน้ำรอบ เดิมอยู่ในเขตการปกครองของตำบลประจักษ์ ในปี พ.ศ. 2533 ได้แยกออกมาจัดตั้งเป็นตำบลน้ำรอบ มีหมู่บ้านครั้งแรก จำนวน 9 หมู่บ้าน และได้ยกฐานะเป็น อบต. เมื่อ 2 มี.ค. 2538 จนถึงปัจจุบันนี้ มีหมู่บ้าน 16 หมู่บ้าน และกำลังดำเนินการแยกหมู่บ้านใหม่อีก 2 หมู่บ้าน รวมเป็น 18 หมู่บ้าน

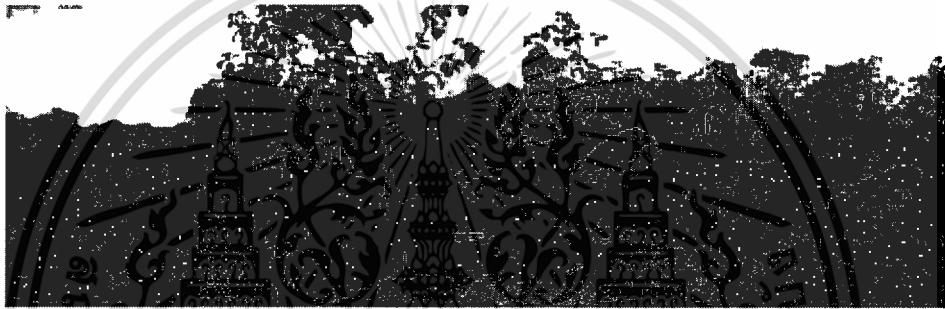
ภาพที่ 2.23 พื้นที่ทางเกษตรกรรมของ ต.น้ำรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

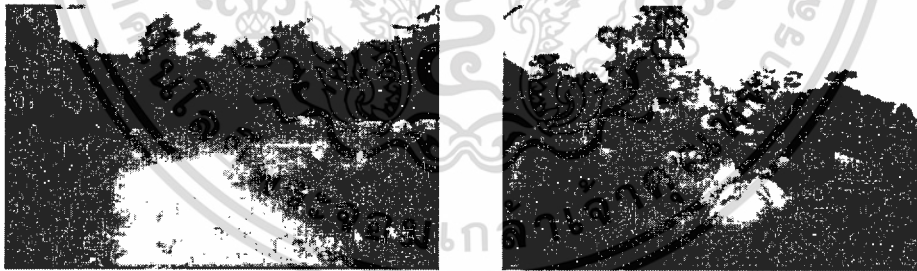
ตำบลน้ำรอบเป็นพื้นที่ราบเชิงเขา มีทรัพยากรธรรมชาติ เช่นภูเขาและป่าไม้ เหมาะสำหรับการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมสภาพบ้านเรือนอยู่แบบกระจาย สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

สถานที่ท่องเที่ยวของ ตำบลน้ำรอบ

ลานหินเทิน อยู่อำเภอลานสัก จากที่ว่าการอำเภอลานสักไปตามถนนหนองฉาง ถนนลาด เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนลานสัก-สว่างอารมณ์ ถึงกม.9 เลี้ยวซ้ายเข้าถนนลูกรังหมู่บ้านบึงกะเชอร์ ประมาณ 6 กม. เลี้ยวขวาตรงไปอีก 600 เมตรจะถึงลานหินเทิน ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.24 บริเวณด้านหน้าของเขาลานหินเทิน

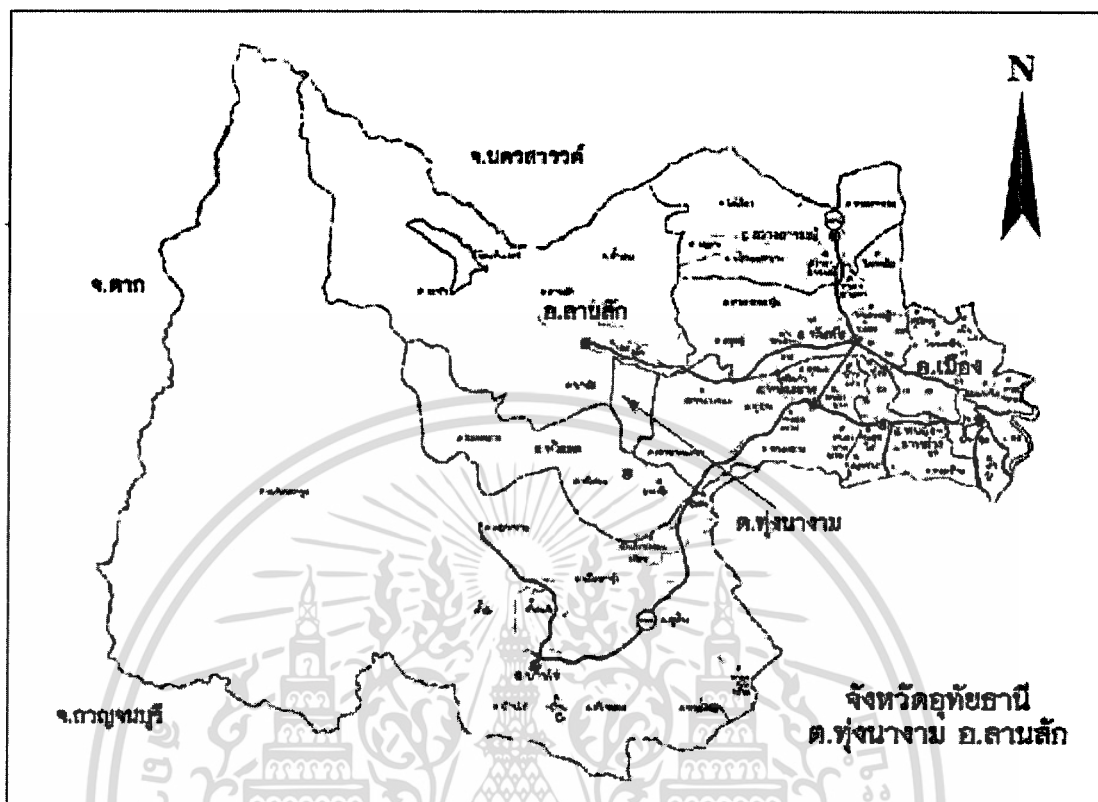

ภาพที่ 2.25 บริเวณเขาลานหินเทิน

ลานหินเทินเป็นภูเขาหินแกรนิตมีลักษณะคล้ายรูปทรงหินโดดเด่นสวยงาม ลักษณะของหินจะเป็นหินขาดใหญ่วางซ้อนทับกันเหมือนเอาหินเทินเอาไว้ ในพื้นที่ทั้งหมด 36 ไร่ ในบริเวณมีต้นสักหนาแน่นปัญหาปัจจุบันลานหินเทินยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ ให้นักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

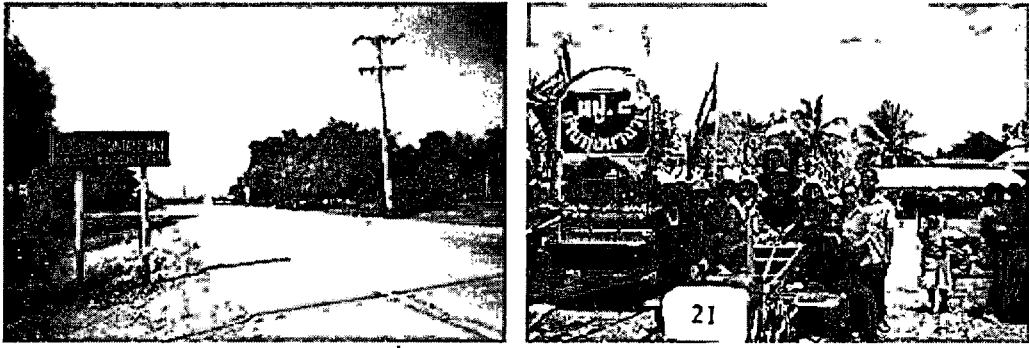
3.1.4 สภาพทั่วไปของ ต.ทุ่งนางาม อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ภาพที่ 2.26 แสดงที่ตั้งของ ต.ทุ่งนางาม อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ประวัติความเป็นมา

เดิมตำบลทุ่งนางามเป็นหมู่บ้านหนึ่งในอำเภอบ้านไร่ ผู้นำชุมชนในสมัยนั้นเห็นว่าระยะห่างไกลจึงขอแยกจากอำเภอบ้านไร่มาขึ้นกับเขตปกครองของตำบลป่าอ้อ อ.ลานสัก ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2538 ได้แยกจาก ตำบลป่าอ้อมาก่อตั้งเป็นตำบลทุ่งนางามมีจำนวน 8 หมู่บ้าน ในปี 2540-ปัจจุบัน ได้แยกหมู่บ้านรวม 11 หมู่บ้าน เดิมชื่อว่าเป็นสี่แยกน้ำวัง และหมู่บ้านได้ส่งสาวงามเข้าประกวดในงานประจำปี อำเภอบ้านไร่และได้รับรางวัลจึงเปลี่ยนเป็น บ้านทุ่งนางาม ภายหลังกนางามได้ไปทำงานในพระราชวังสวนจิตรลดา เมื่อนางงามเดินทางไปอยู่เมืองหลวง ทางกรรมการหมู่บ้านจึงเปลี่ยนชื่อให้เหมาะสมกับพื้นที่หมู่บ้านจึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านทุ่งนางามหรือตำบลทุ่งนางามจนปัจจุบัน สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

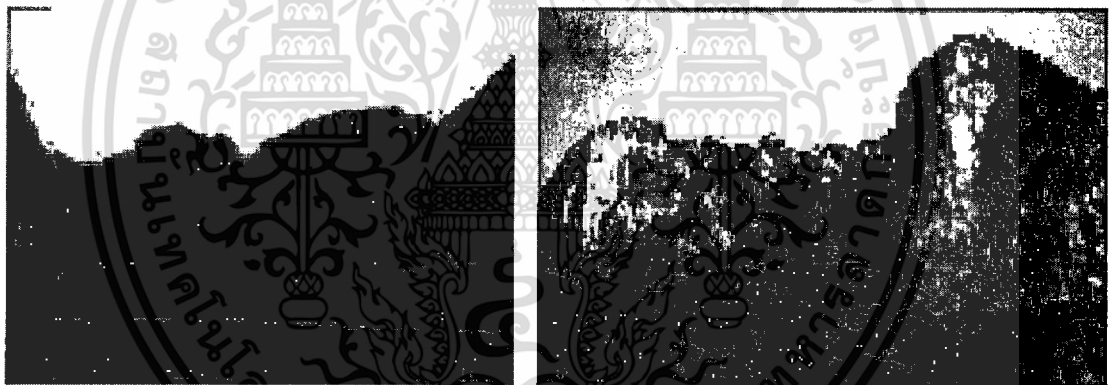

ภาพที่ 2.27 เกษตรกรในตำบลทุ่งนางาม

สภาพทั่วไปของ ทุ่งนางาม

ตำบลทุ่งนางามสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่มมีแหล่งน้ำหลายสายไหลผ่าน เช่น ฝายน้ำวัง เหมาะสำหรับการเกษตร มีภูเขาที่กั้นระหว่างอำเภอหนองฉางและอำเภอลานสักเรียกว่าเขาปลาร้า

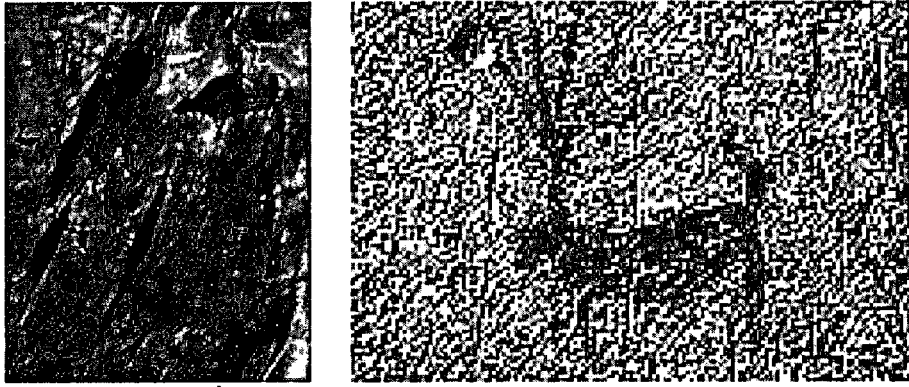
สถานที่ท่องเที่ยวของทุ่งนางาม

ภาพที่ 2.28 พื้นที่ด้านหน้าเขาปลาร้า

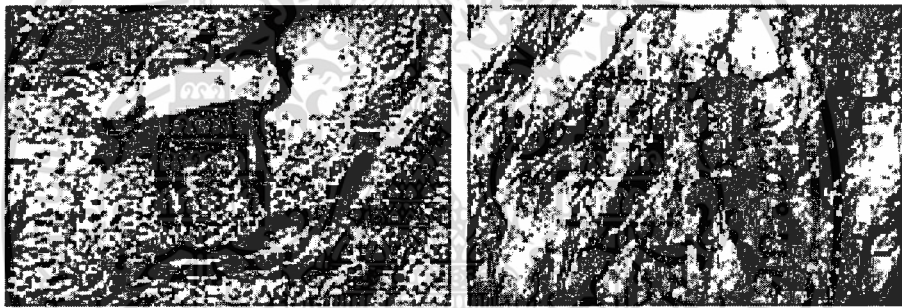
เขาปลาร้า เป็นเขาที่อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 40 กิโลเมตร ไปตามทางสายหนองฉาง – ลาน สักประมาณ 21.5 กิโลเมตร แล้วแยกไปตามทางคอนกรีตประมาณ 7.5 กิโลเมตร หรือหากมาโดยรถโดยสารสามารถนั่งรถสายอุทัยธานี - ลานสัก และต่อรถจากลานสักมาที่แยกห้วยโศก จากนั้นต่อรถจักรยานยนต์รับจ้างเข้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาปลาร้า เขาสูงประมาณ 598 เมตร เป็นเขาขนาดใหญ่ มีลักษณะสูงชันมาก สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ต้องเดินเท้าและปีนเขา ระยะทาง 900 เมตร ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง จึงจะถึงยอดเขาและแลเห็นภูมิประเทศที่สวยงาม ข้างบนเป็นที่ราบขนาดใหญ่และมีสภาพเป็นป่าไม้ใหญ่ เช่น ไม้มะค่า หน้าผาด้านตะวันตกที่ระดับความสูง 320 เมตร สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.29 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขาปลาร้า

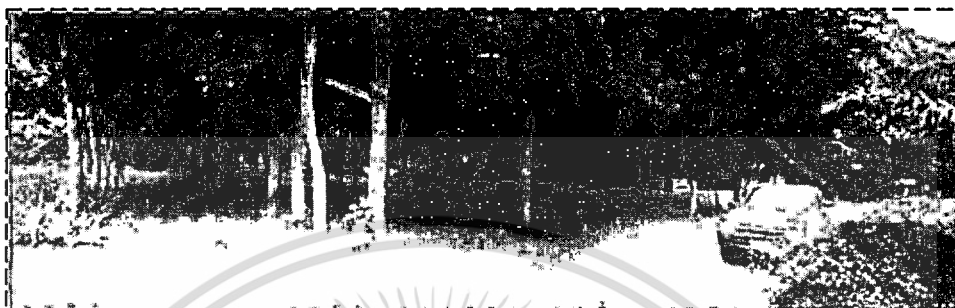
พบภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์อายุประมาณ 3,000 ปี เป็นลายเส้นสีดำและสีแดง เส้นสีดำค่อนข้างจางไปแล้ว ส่วนสีแดงยังเห็นได้อยู่ เขียนไว้ตลอดแนวยาวประมาณ 9 เมตร เขียนด้วยสีแดง มีกลุ่มภาพมนุษย์หลายแบบหลายลักษณะและกลุ่มภาพสัตว์ ภาพมีทั้งหมดประมาณ 40 ภาพ

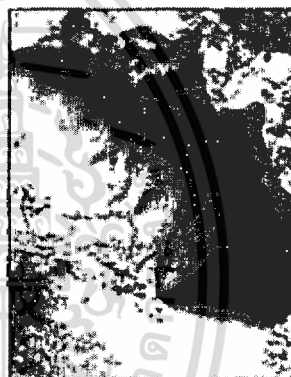
ภาพที่ 2.30 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขาปลาร้า

แสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิตสังคมของคนยุคโบราณซึ่งเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดอุทัยธานี นักโบราณคดีได้แบ่งกลุ่มภาพเขียนบนเขาปลาร้าไว้สี่กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มภาพที่มีคนท่ามกลางสัตว์เลี้ยง(คาดว่าป็นสุนัข) กลุ่มที่สอง กลุ่มภาพที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับวัว การไปจับวัวป่า นำกลับมาเลี้ยง กลุ่มที่สาม กลุ่มภาพที่แสดงถึงการประกอบพิธีกรรม คนที่อยู่ในภาพมีเครื่องประดับซึ่งต่างจากคนทั่วไป และสัตว์ที่อยู่ในภาพมีลักษณะคล้ายลิงอยู่ด้วย กลุ่มที่สี่ กลุ่มภาพเบ็ดเตล็ดซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพสัตว์ ภาพเขียนสีที่นี้ถือได้ว่ามีความประณีตและเน้นเหมือนจริงกว่าแหล่งอื่น คำแนะนำสำหรับเดินขึ้นเขาปลาร้า เตรียมน้ำดื่มให้พร้อม และใส่รองเท้าผ้าใบที่กระชับเพราะทางเดินเป็นหินก้อนเล็กและลื่นตลอด พกสัมภาระเท่าที่จำเป็น สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

ถ้ำหุบป่าตาด การเดินทางไปหุบป่าตาด เข้าทางเดียวกับกับเขาปลาร้า อยู่ก่อนถึงเขาปลาร้าประมาณ 1 กิโลเมตร ถ้ำนี้ถูกค้นพบโดยพระครูสันติธรรมโกศล (หลวงพ่อทองหยด) เจ้าอาวาสวัดถ้ำทอง เมื่อปี พ.ศ. 2522 พระครูได้ปีนลงไปหุบเขานี้ จึงพบว่ามิดันตาดเต็มไปหมด (ต้นตาดเป็นไม้ดึกดำบรรพ์ตระกูลเดียวกับปาล์ม)

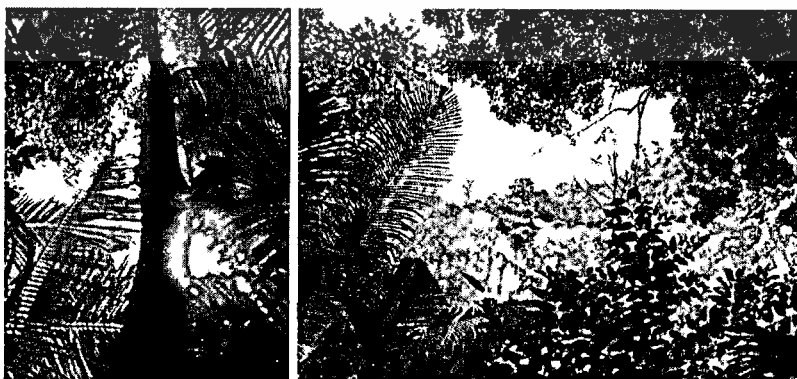

ภาพที่ 2.31 พื้นที่ด้านหน้าหุบป่าตาด

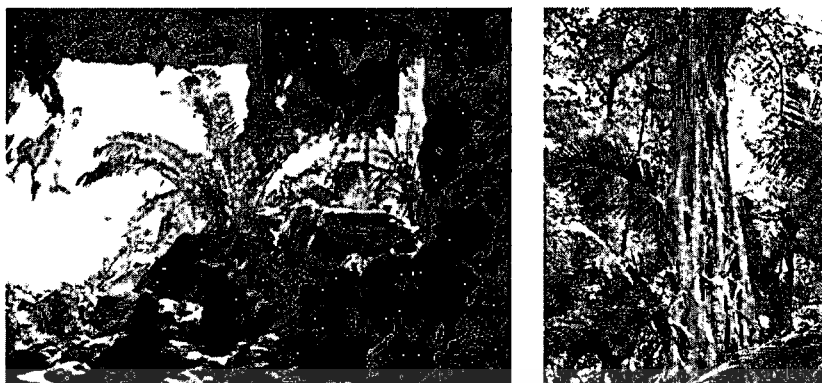
ภาพที่ 2.32 ทางเข้าหุบป่าตาด

จึงเจาะถ้ำเพื่อเป็นทางเข้าในปี พ.ศ. 2527 ต่อมากรมป่าไม้ได้ประกาศเป็นพื้นที่อนุรักษ์ เพราะที่นี่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แปลกและมีพันธุ์ไม้หายาก ถ้ำที่เป็นทางเดินเข้าหุบป่าตาดนั้นมีคาสุนัข แต่เดินไม่นานจะถึงบริเวณปล่องขนาดใหญ่ที่แสงส่องลงมาได้และจะพบป่าตาด ให้ความรู้สึกเหมือนว่าได้อยู่ในโลกยุคดึกดำบรรพ์

ภาพที่ 2.33 สภาพภายในหุบป่าตาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.34 สภาพภายในหุบป่าตาด

นอกจากต้นตาดแล้วที่นี่ยังพบไม้หายากพันธุ์อื่นๆเช่น เต่าร้าง เปล้า คัดคั่วเล็ก เป็นต้น ในบริเวณหุบเขานี้มีลักษณะคล้ายป่าดงดิบและยังมีความชุ่มชื้นสูง แสงจะส่องถึงพื้นได้เฉพาะตอนเที่ยงวันเพราะมีเขาหินปูนสูงชันล้อมรอบ มีความร่มรื่นเหมาะแก่การเดินชมธรรมชาติ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

2.4 ศึกษาทฤษฎีและหลักการ การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว

การพัฒนาใดๆ ก็ตามจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ และวัตถุประสงค์นั้นต้องสอดคล้องกับปรัชญาและแนวความคิดที่มีเหตุผล และเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกันจะต้องคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยว ประชากรของเมือง ผู้รับผิดชอบ และผู้ดำเนินการพัฒนา

เดชา บุญค้ำ (2531: 10,1) ได้ให้ความหมายของ “ภูมิทัศน์เมือง” หมายถึง องค์ประกอบของเมืองที่มองเห็นได้ด้วยตา และมีผลกระทบต่อความรู้ทางด้านสุนทรีย์ ได้แก่ ต้นไม้ อาคาร ป้ายโฆษณา สาธารณูปโภค เป็นต้น

2.4.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม

เดชา บุญค้ำ (2531 : 4,1) ได้ให้ความหมายของ “ย่าน”

ย่าน(District) หมายถึง บริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนความคล้ายคลึงของสถาปัตยกรรม หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้น หรืออาจเป็นย่านที่เคยมีความสำคัญมาในอดีตมีเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์เกิดขึ้น โดยที่อาณาบริเวณขนาดพื้นที่เล็กหรือใหญ่ได้ไม่จำกัด เมืองบางเมืองอาจจะมีเพียงย่านเดียว ในขณะที่บางเมืองมีขนาดใหญ่ อาจจะมีถึงสิบย่าน โดยที่แต่ละย่านจะมีอาณาเขตที่แสดงขอบเขตได้ชัดเจน อาจเป็นอาณาเขตทาง

กายภาพที่เป็นธรรมชาติ เช่น ถนน แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา หรือเป็นอาณาเขตที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ได้ เช่น กำแพง แนว หรือกลุ่มต้นไม้ เป็นต้น

ย่าน(District) สำหรับเมืองๆ หนึ่งจะประกอบไปด้วยหมู่บ้านและอำเภอ ศูนย์กลางของเมือง เมืองส่วนบน ใจกลางเมือง ส่วนพักอาศัยภายในเมือง บริเวณวิทยาลัย ส่วนเหล่านี้นับได้เป็นย่าน ซึ่งบางครั้งได้มีการกำหนดขอบเขตของบริเวณอย่างชัดเจน เช่น บริเวณมหาวิทยาลัยบริเวณปะปนกัน เช่น ในเมือง (Kevin Lynch,1960)

เดชา บุญคำ(ได้ให้ความหมายของคำว่า “ที่รวมกิจกรรม” ว่า

ที่รวมกิจกรรม(NODE) หมายถึง บริเวณที่มีผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากเพื่อประกอบกิจกรรมคล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ ซึ่งอาจเป็นเฉพาะช่วงเช้าของทุกวันอาทิตย์ เช่น บริเวณตลาดนัดคลองเคียว ตลาดบางกะปิ หรือจะเป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์อย่างบริเวณตลาดนัดสวนจตุจักร หรือเป็นช่วงระยะเวลาพิเศษที่ติดต่อกันหลายๆ วัน เช่น บริเวณจัดงานแสดงสินค้าที่สวนอัมพร เป็นต้น

ศูนย์รวม(Nodes) จะเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม แม้ว่าที่ศูนย์กลางที่เห็นนั้นเป็นจุดที่เด่นของเมืองเช่นกัน แต่ก็มีข้อแตกต่างกันที่จุดประสงค์ของการใช้กิจกรรม ที่หมายตาเป็นวัตถุประสงค์ที่มองเห็น แต่ศูนย์กลางของกิจกรรม ตัวอย่างเช่น บริเวณอนุสาวรีย์คุณหญิงโมเป็นทั้ง Landmark และเป็นทั้ง Node (Kevin Lynch,1960)

ซึ่งกล่าวโดยรวมๆ แล้วที่รวมกิจกรรมก็คือ ย่านชนิดหนึ่งที่มีความหนาแน่นค่อนข้างสูงและเกิดจากการรวมตัวกันเพื่อกิจกรรมมากกว่าลักษณะทางกายภาพอื่นๆ ตามปกติบริเวณที่รวมกิจกรรมจะมีพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัด และลักษณะทางกายภาพของบริเวณที่จะสร้างขึ้นเป็นแบบบรรทัดหรือแบบที่รื้อถอนได้สะดวก ตามแต่ความถี่ของการมีกิจกรรม และจะถูกสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นด้วย

เดชา บุญคำ(2531 : 4,2) ได้แบ่งประเภทของย่านและที่รวมกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภทดังนี้

1. ย่านประวัติศาสตร์ ส่วนมากจะเป็นย่านที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ และอนุรักษ์รูปแบบของอาคารที่จะสร้างขึ้นใหม่
2. ย่านพาณิชย์ เป็นย่านที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของเมือง เป็นย่านค้าขายแรกเปลี่ยนสินค้า
3. ย่านเรจรมย์ เป็นย่านที่มีสถานบริการให้ความบันเทิงเรจรมย์อยู่รวมๆ กันจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว
4. ย่านอุตสาหกรรม เป็นย่านที่มีการประกอบอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน และสำคัญจนกลายมาเป็นย่านอุตสาหกรรมที่รองรับการท่องเที่ยวได้
5. ย่านที่พักอาศัย เป็นย่านที่พักอาศัยของชุมชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีศิลปวัฒนธรรม และความเป็นอยู่เป็นพิเศษที่แตกต่างออกไป มีสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ย่านสถานที่ราชการ เป็นย่านที่มีอาคารสถานที่ราชการต่างๆ

7. ในแต่ละเมือง ไม่จำเป็นต้องมีย่านต่างๆ เหล่านี้ทุกย่านเสมอไป หรือแม้แต่อยานชนิดเดียวกันอาจมีลักษณะที่แตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดปลีกย่อยอีกหลายประการ ในการพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ย่านต่างๆ ภายในเมืองควรจะได้รับการแบ่งประเภท เพื่อที่ว่าในการพัฒนาจะได้สามารถเอาลักษณะเด่นๆ เหล่านี้มาปรับปรุงเพื่อให้เกิดประโยชน์กับการท่องเที่ยวได้

2.4.1.1 ข้อพิจารณาในการปรับปรุง ย่านและที่รวมกิจกรรม

เดชา บุญค้ำ(2531:4,3-4,6) ได้กล่าวถึงข้อพิจารณาในการปรับปรุงย่าน และที่รวมกิจกรรมในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองจะมีแนวทางที่แตกต่างกันไปตามลักษณะแต่ละเมือง และจำเป็นจะต้องมีการศึกษาถึงปัญหาในแต่ละพื้นที่เสียก่อน จึงจะสามารถกำหนดแนวทางพัฒนาแก้ไข ปรับปรุงได้ โดยอาศัยแนวทางในการปรับปรุง โดยสังเขป ดังนี้

1. การปรับปรุงจินตภาพของย่าน โดยอาศัยการควบคุมการออกกฎข้อบังคับ พระราชบัญญัติหรือเทศบัญญัติขึ้นมาควบคุมเฉพาะย่านได้ เช่น การควบคุมรูปแบบของสถาปัตยกรรม การควบคุมความหนาแน่นควบคุมรูปแบบของป้าย เป็นต้น
2. การแก้ปัญหาความขัดแย้งของการจราจร เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อเส้นทางสัญจร การเดินเท้า เพิ่มพื้นที่พักผ่อนภายในเมือง
3. การส่งเสริมกิจกรรม เพื่อช่วยให้ย่านมีจุดสนใจของคนในเมืองและนักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น จัดเทศกาล นิทรรศการ งานเฉลิมฉลองต่างๆ
4. การปรับปรุงสิ่งประกอบภูมิทัศน์ เช่น ชุม ศาลา ที่พักผ่อนรถประจำทาง ม้านั่ง เสาไฟฟ้า กระบะต้นไม้ เป็นต้น
5. การปรับปรุงขอบเขต เช่น การใช้ต้นไม้เป็นตัวกำหนดขอบเขต การใช้วัสดุปูพื้น สิ่งประกอบถนน เพื่อให้เมืองมีอาณาเขตที่ชัดเจน

2.4.2 ที่ว่างโล่ง

โสภาคย์ ผาสุกนิรันดร์ (2537 : 98) ได้ให้ความหมายของพื้นที่โล่งว่า พื้นที่โล่ง หมายถึง ภูมิสถาปัตยกรรมชาติ เช่น ท้องทุ่ง พื้นที่รกร้าง และหุบเขาพื้นน้ำ ที่ว่างเปิดโล่งนี้เป็นภูมิประเทศหลังของสิ่งปลูกสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น และเชื่อมต่อกับถนนและการบริหารอื่นๆ ฉากหลังนี้มีกฎเกณฑ์รวมเข้ากับการได้รับผลกระทบจากการพัฒนาต่างๆ ทั้งโดยใช้สอยทางกายภาพและการมองเห็น รวมทั้งทัศนียภาพจากอากาศ

2.4.2.1 การพิจารณาคุณค่าทางทัศนียภาพของที่โล่ง

ระนาบทางนอน ได้แก่ พื้นผิวประดิษฐ์ เช่น ถนน ทางเดิน ลาน และพื้นผิวธรรมชาติ เช่น สนามหญ้า ทุ่งโล่ง ฯลฯ

ระนาบทางดิ่ง ได้แก่ รูปร่างหน้าตาของอาคาร หอนาฬิกา ต้นไม้

ฯลฯ

ระนาบเหนือศีรษะ ได้แก่ ท้องฟ้า หลังคา

ตัวประกอบที่ว่างอาจให้ทั้งสุนทรียภาพ ทั้งประโยชน์ใช้สอย

ได้แก่ ม้านั่ง โคมไฟ รูปปั้นต่างๆ ที่อยู่ในที่โล่ง

เดชา บุญค้ำ (2531 : 5,1-5,14) ได้กล่าวถึง พื้นที่โล่งในแหล่งท่องเที่ยวแยกออกเป็น 3 ประเภทที่สำคัญ คือ

1. สวนหย่อม

ที่ว่างโล่งประเภทสวนหย่อม หมายถึง สวนขนาดเล็กซึ่งไม่มีการเข้าไปใช้งานมากนักหรือมีแต่เพียงเล็กน้อย แต่จะมีประโยชน์ในแง่ของการตกแต่งเพื่อความร่มรื่นสวยงามของเมืองมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากขนาดของพื้นที่ที่มีความกว้างไม่มากพอที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดกิจกรรมต่างๆ การเข้าถึงลำบาก หรือสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสำหรับการเข้าไปพักผ่อนนั่งเล่น เช่น หัวมุมถนน วงเวียนเกาะกลางถนน ลีแยก เป็นต้น เกณฑ์ประการสำคัญของการออกแบบปรับปรุงสวนหย่อม คือ การดูแลรักษาจะต้องง่าย สะดวก ประหยัด ในที่นี้กล่าวถึงเฉพาะสวนหย่อมในพื้นที่ที่เป็นสาธารณะ และอยู่ในการดูแลของเทศบาลเมือง

สวนหย่อมจัดว่าเป็นที่ว่างโล่ง(Open Space) ของเมือง และเป็นส่วนที่ตกแต่งเมืองให้เกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นส่วนที่เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพิ่มความร่มรื่นให้กับถนนและทางเท้า

ประเภทสวนหย่อม

1. สวนหย่อมตกแต่งเพื่อความสวยงาม ได้แก่ บริเวณที่มีขนาดเล็ก หรือการเข้าถึงลำบากไม่เหมาะแก่ใช้สอย เช่น เกาะกลางถนน อนุสาวรีย์ หัวมุมลีแยก เป็นต้น

2. สวนหย่อมที่สามารถใช้งานได้ ได้แก่ เกาะกลางถนนที่มีการสัญจรเบาบางมีการเข้าถึงได้ พื้นที่ว่างระหว่างอาคารที่ใช้เป็นสนามเด็กเล่น เป็นต้น

ข้อพิจารณาในการปรับปรุง “ที่ว่างโล่งประเภทสวนหย่อม”

1. ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม โดยการออกแบบควรมองประกอบไปกับตึกและอาคารโดยรอบ ขนาดสัดส่วนของถนน ที่ว่างระหว่างอาคาร และสีของบริเวณโดยรอบในการออกแบบนั้นควรมองภาพรวมประกอบไปกับบริเวณ โดยรอบ มิใช่มองเฉพาะสวนหย่อมนั้นๆ เท่านั้น

2. ความกลมกลืนกับทางสัญจรของเมือง สวนหย่อมเหล่านี้เหล่านี้จะต้องไม่เป็นสิ่งกีดขวางการสัญจรของเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบทางเดินเท้า และควรคำนึงถึงการสัญจรของรถยนต์หรือพาหนะอื่นๆ ที่จะผ่าน โดยไม่ปลูกต้นไม้หรือสิ่งก่อสร้างใดๆ ปิดบังการมองเห็นตามบริเวณสำคัญ เช่น หัวมุมถนน ลีแยก ทางโค้ง ทางเลี้ยวต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การพิจารณาในการใช้งาน ควรพิจารณาว่าการใช้งานนั้นๆ จะไม่เป็นปัญหาต่อการสัญจรหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และกิจกรรมนั้นๆ เป็นกิจกรรมที่คนในบริเวณนั้นต้องการ เช่น การใช้เป็นที่นั่งพักผ่อน เป็นสนามเด็กเล่นขนาดย่อม เป็นต้น

4. ความสะดวกในการบำรุงรักษา ในการปรับปรุงบริเวณสวนหย่อมเหล่านี้จำเป็นต้องคำนึงถึงความสวยงามในระยะยาว รูปแบบและวัสดุที่ใช้มีผลต่อระดับความต้องการดูแลรักษา

5. คำนึงถึงประโยชน์อื่นๆ ที่จะได้รับ เช่น การเพิ่มร่มเงาให้กับบริเวณด้วยการปลูกต้นไม้ใหญ่ที่ให้ร่มเงา การทำขอบของสวนให้สามารถนั่งพักได้บ้างหากสภาพแวดล้อมอำนวย เป็นต้น

2. ลานกิจกรรม ลานอเนกประสงค์ (Plaza)

ลาน(Plaza) หมายถึง บริเวณเปิดโล่งกลางแจ้งซึ่งเป็นพื้นลาดแข็ง ถูกล้อมรอบหรือล้อมอยู่เพียงบางส่วนด้วยอาคาร ลานนี้อาจลาดผิวด้วยวัสดุต่างๆ กันเช่น พื้นคอนกรีต พื้นคอนกรีต พื้นปูอิฐ พื้นปูหิน พื้นปูกระเบื้อง หรือวัสดุหลายๆ อย่างผสมกัน และอาจมีพื้นบางส่วนแบ่งเป็นแปลงปลูกต้นไม้ แปลงปลูกหญ้าปนอยู่ด้วยได้

ลานนี้เป็นบริเวณซึ่งแยกขาดจากการสัญจรด้วยรถยนต์ จากอาคารจอดรถ เป็นบริเวณสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นที่รวมของผู้คน นักท่องเที่ยว หรือเป็นบริเวณที่เกิดกิจกรรมต่างๆ ในเมืองหรือชุมชนที่มีความหนาแน่นมาก”ลาน” เป็นส่วนเปิดโล่งของเมืองเพื่อรับแสงสว่าง เพื่อการพักผ่อนของลม และเพื่อช่วยผ่อนคลายความแออัดของเมือง

1. ประเภทของลาน สามารถแบ่งตามการใช้สอยออกได้เป็น 5 ประเภท คือ

1.1 ใช้เพื่อการสัญจรหรือเป็นทางเท้า

1.2 เพื่อใช้การพบปะสังสรรค์

1.3 ใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

1.4 ใช้เพื่อประโยชน์ทางการมอ

1.5 ใช้เพื่อประโยชน์หลายๆ อย่าง เช่นเป็นพื้นที่แสดงศิลปวัฒนธรรม

2. ข้อพิจารณาในการปรับปรุง “ลานกิจกรรม ลานอเนกประสงค์” (Plaza)

2.1 การแยกกิจกรรมและการสัญจรที่เหมาะสม ลานควรมีขอบเขตที่แน่ชัด แยกออกจากระบบสัญจรรวมของเมืองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและความสะดวก

2.2 การเลือกใช้วัสดุ ควรเป็นพื้นผิวแข็งเพื่อความถาวรแข็งแรง ทนทานสวยงาม และกลมกลืนกับวัสดุของสิ่งที่อยู่โดยรอบ และในบริเวณลานเดียวกับอาจมีการใช้วัสดุหลายชนิด

2.3 คำนึงถึงสภาพอากาศของบริเวณ ลานจะเป็นที่ร้อนไม่ร่มรื่น เกิดแสงสะท้อนและไอร้อน ควรปลูกต้นไม้ให้ร่มเงาเพื่อลดความร้อน

2.4 การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ควรคำนึงถึงผู้ใช้ที่เป็นเด็ก คนชรา หรือผู้ที่มีความพิการด้วย

3. บ่อน้ำ สระน้ำ แม่น้ำลำคลองที่มีตามธรรมชาติ

จัดเป็นที่เปิดโล่งที่ช่วยลดความแออัดหนาแน่นของเมือง เป็นบริเวณที่ลมพัดผ่าน และเพิ่มแสงสว่างให้แก่เมือง ดังนี้ การปรับปรุงบ่อน้ำ สระน้ำเดิมที่มีอยู่ ให้เพิ่มความน่าสนใจขึ้นเพื่อกิจกรรมการใช้สอยให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเช่นกัน

บ่อน้ำหรือสระน้ำบางแห่งที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์สมควรมีการปรับปรุงขึ้นมา ให้มีการใช้งานเป็นที่พักผ่อนได้ด้วย ทั้งนี้เพราะเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์โบราณคดีอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงระบบการวางผังเมืองบริเวณที่เปิดโล่งของเมือง และเป็นแหล่งน้ำสำหรับการบริโภคด้วย

ข้อพิจารณาในการปรับปรุงบริเวณชายน้ำ

จะต้องจัดก่อสร้างเขื่อน เพื่อความแข็งแรงพร้อมทั้งปรับแต่งรูปทรงของบ่อน้ำ โดยเฉพาะในเมืองที่มีการใช้สอยพื้นที่ริมน้ำมาก ควรทำให้เกิด ความทนทานต่อการเหยียบย่ำ และเพื่อช่วยป้องกันมิให้ตลิ่งพังทลาย และควรเพิ่มความสวยงามและน่าสนใจด้วยการใช้น้ำพุรูปแบบต่างๆ และยังมีประโยชน์ในการช่วยเพิ่มออกซิเจนให้กับน้ำ ช่วยในการหมุนเวียนของน้ำไม่ให้เน่า

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น ที่ว่างโล่งในแหล่งท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้เป็นสวนหย่อม ลานอเนกประสงค์ บ่อน้ำ สระน้ำ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ข้อพิจารณาในการปรับปรุงที่ว่างโล่งต้องคำนึงถึงความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม พิจารณถึงการใช้งานของกิจกรรมให้เป็นกิจกรรมที่คนในบริเวณนั้นต้องการ การบำรุงรักษา การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2.4.3 เส้นทางสัญจร

กำธร ภูลชล (2519 : 38) ได้ให้ความหมายของเส้นทางสัญจรว่า

เส้นทาง(Paths) ประกอบด้วยถนนสายสำคัญๆ เป็นถนนประธาน และถนนสายรอง ในระดับเมืองจะมีข่ายของถนนใหญ่ แต่ในระดับหมู่บ้านจะมีข่ายของถนนเล็ก สำหรับอาคารหลังหนึ่งจะมีข่ายของถนนใหญ่อยู่หลายสายที่ประชาชนใช้ไปมาขยับที่นั่น และข่ายของถนนหลัก (Highway) เป็นข่ายทาง (Pathway) สำหรับเมืองทั้งเมือง หรือแม้กระทั่งทางเท้าของบริเวณมหาวิทยาลัยก็เป็นทางPathway ของมหาวิทยาลัยด้วย

ถนนเป็นองค์ประกอบสำคัญของเมือง ทำหน้าที่เชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของเมืองเข้าด้วยกัน และยังเป็นส่วนเชื่อมโยงเข้ากับระบบสัญจรไปยังที่อื่นๆ ของประเทศด้วย

เดชา บุญค้ำ (2531 : 6,10) ได้แบ่งประเภทของถนนในเมืองออก 5 ระดับ คือ

1. ถนนสายประธาน ได้แก่ ถนนเชื่อมระหว่างเมือง
2. ถนนสายหลัก ได้แก่ ถนนที่ตัดผ่านพื้นที่ส่วนใหญ่ของเมือง
3. ถนนสายรอง ได้แก่ ถนนที่แยกย่อยออกจากถนนสายหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ถนนสายย่อย ได้แก่ ถนนที่แยกออกจากถนนสายรอง
5. ถนนทางเข้า ได้แก่ ถนนที่แยกเข้าสู่สถานที่ต่างๆ

ถนนในระดับสายหลัก สายรอง และสายย่อย และทางเข้า เป็นของถนนที่อยู่ในเมืองและถนนที่มีความสำคัญมากกับทัศนียภาพของเมืองใน ส่วนรวม คือ ถนนสายหลักและถนนสายรอง เนื่องจากถนนสองระดับนี้เป็นส่วนเชื่อมโยงจุดสำคัญๆ ของเมือง ทั้งที่หมายตา ย่านสำคัญสถานที่สำคัญในระดับเมือง ซึ่งคนส่วนใหญ่จะต้องใช้และผ่านไปมาเป็นประจำจึงเป็นถนนที่สื่อความหมายของตัวเมืองได้ดีที่ผู้มาเยี่ยมชมควรประทับใจทัศนียภาพในแนวถนนเหล่านี้

ทางเดินเท้า มีหน้าที่หลักเช่นเดียวกับถนน คือ รองรับการสัญจรและมีความสำคัญมากทัดเทียมกับถนน ทางเท้าอาจเป็นทางเดินที่ขนานไปกับแนวถนนก็ได้ หรืออาจแยกต่างหากจากแนวถนนได้

1. ประเภทของทางเดินเท้า สามารถแบ่งออกได้ คือ

- 1.1 ทางเท้าขนานไปกับแนวถนน ได้แก่ ทางเดินเท้าที่อยู่ขนานสองข้างของถนน
- 1.2 ทางเท้าชนิดที่เป็นทางลัด ได้แก่ ทางเท้าที่ลัดไปตามชอยหรืออยู่ด้านหลังอาคาร
- 1.3 ทางเท้าระหว่างอาคารพาณิชย์หรือย่านทางเดินเท้า ได้แก่ บริเวณที่คนสามารถเดินติดต่อกันได้ทั้งบริเวณโดยไม่มีทางรถยนต์เข้าไปยุ่งเกี่ยว

1.4 ทางเท้าชั่วคราว ได้แก่ การปิดถนนบางสายใช้เป็นทางเดินหรือเพื่อกิจกรรมต่างๆ

เดชา บุญค้ำ(2531:6,5) ได้กล่าวถึงเส้นทางนักท่องเที่ยวว่า

เส้นทางนักท่องเที่ยวเป็นแนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความปลอดภัยและความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว

ในหลายกรณี เส้นทางนักทัศนาจรเกิดขึ้นมาโดยอัตโนมัติจากการท่องเที่ยว หลายกลุ่มใช้เส้นทางเดิมซ้ำอยู่เป็นประจำในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสนใจ เส้นทางนี้อาจจะเป็นทางรถยนต์ ทางเท้า ทางเรือ หรืออื่นๆ

เส้นทางประจำสำหรับนักท่องเที่ยว อาจเป็นการใช้เส้นทางร่วมกับทางสัญจรปกติของเมืองหรืออาจเป็นกา กำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่เฉพาะเป็นพิเศษสำหรับพาหนะที่รับนักท่องเที่ยวในกรณีที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากพอสมควรมีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดในระดับสูง

ประเภทของเส้นทางทัศนาจรสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ คือ เส้นทางเท้า ทางรถยนต์หรือรถโดยสาร ทางจักรยาน ทางเรือหรือแพ รถไฟหรือรถราง พาหนะ อื่นๆ

2. ข้อพิจารณาในการปรับปรุงเส้นทาง

- 2.1 การกำหนดเส้นทางควรเริ่มต้นจากการพิจารณาด้านแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ภายในเมือง จัดลำดับความสำคัญน่าสนใจไว้ด้วย จากนั้นจึงเป็นการพิจารณาว่าจะสามารถเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวต่างๆเข้าด้วยกัน โดยวิธีใดบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การจัดเส้นทางในลักษณะวงบรรจบ เพราะทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่เกิดความเพลิดเพลินไปตลอดทาง โดยไม่ต้องย้อนกลับมาที่เดิม อาจจัดให้มีการเดิน 2 ลักษณะก็ได้ เช่น เริ่มต้นด้วยการเดินไประยะหนึ่งแล้วเปลี่ยนเป็นการสัญจรโดยทางเรือในขากลับ

2.3 การจัดเส้นทางให้มีความแตกต่างภายในเมือง เพื่อเสนอเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาไม่น้อยแตกต่างกัน นอกจากนั้นยังอาจจัดเส้นทางนักท่องเที่ยวหลายเส้นทางที่มีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากความสนใจของนักท่องเที่ยว

2.4 การให้ข้อมูลข่าวสารในเส้นทาง ด้วยระบบป้ายหรือด้วยวิธีอื่นเพื่อช่วยบอกทิศทางระยะทาง เช่นการช่วยนักท่องเที่ยวในการกำหนดทิศทางตนเองด้วย “ที่หมายตา(Landmark) การสร้างให้เกิดความต่อเนื่องกันของเส้นทางด้วยการใช้วัสดุพื้นที่ทางเท้าที่เหมือนกัน ไปตลอดทาง เป็นต้น

2.5 การปรับปรุงบริเวณจุดเริ่มต้นของเส้นทางมักจะเป็นจุดอยู่ในย่านใจกลางเมือง เป็นจุดที่เข้าถึงได้ง่าย มีข้อมูลต่างๆ รวมอยู่ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะใช้ในการตัดสินใจวางแผนการเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆไว้บริการ

2.6 ความต่อเนื่องกับเส้นทางทัศนารภายนอกเมือง เส้นทางนักทัศนาจรนี้ไม่ควรจะจำกัดทำอยู่เพียงภายในเมืองเท่านั้นแต่ควรได้พิจารณาถึงความต่อเนื่องกับเส้นทางนักทัศนาจรภายนอกเมืองด้วย ซึ่งอาจเป็นเส้นทางเดียวกันหรือต่อเนื่องกันเป็นบางส่วนก็ได้

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น ทางสัญจร คือ ถนนภายในเมืองซึ่งแบ่งถนนออกเป็นสายประธาน สายหลัก สายรอง สายย่อย ส่วนเส้นทางนักเที่ยวเป็นทางสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย ข้อพิจารณาในการปรับปรุงเส้นทางได้แก่ การกำหนดและการจัดเส้นทางนักท่องเที่ยว ความต่อเนื่องของเส้นทาง การมีป้ายบอกทาง

2.4.4 ที่หมายตา

เคซา นูญคว่า(2531 : 7,1) ได้ให้ความหมายของที่หมายตาว่า

ที่หมายตา (Landmark) หมายถึง บริเวณที่มีความเป็นพิเศษอันเนื่องมาจากอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น วัด เจดีย์ อาคารสูง สะพาน อนุสาวรีย์ เสาธง เป็นต้น ที่หมายตาเหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทางของคนในเมือง หรือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในเมืองเพียงช่วงระยะสั้นๆ

(Kevin Lynch,1960) ได้กล่าวถึงจุดหมายตาไว้ว่า

จุดหมายตา (Landmarks) สำหรับสิ่งที่เด่นของเมืองจะเป็นจุดหมายตา ซึ่งจุดหมายตาบางอันใหญ่โตและสามารถเห็นได้ระยะไกล เช่น ตึก Empire State Building เสาวิทยุ แต่สำหรับจุดหมายตา บางอย่างจะเล็กมากและเห็น ได้เมื่ออยู่ใกล้ เช่น หอนาฬิกา บ้านหรือแม้กระทั่งรูปปั้นเล็กๆที่อยู่ในสวน จุดหมายตาที่ดีจะเห็นชัดและเข้ากันได้กับองค์ประกอบอื่นๆ ในบริเวณนั้นด้วย

เดชา บุญคำ(2531 : 7,2) ได้ให้ความสำคัญของที่หมายตาในการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวว่า

1. เป็นตัวแหล่งท่องเที่ยวเองซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนจากการที่คนไปเที่ยวเมืองชายทะเล สาเหตุเพราะมีทิวทัศน์ที่สวยงาม
2. เป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทาง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างถิ่นที่ไม่คุ้นเคยกับสภาพของเมืองจะยากแก่การจดจำตำแหน่งหรือทิศทาง เพื่อให้นักท่องเที่ยวคุ้นกับเมืองได้ง่ายและเป็นสิ่งซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์ของเมืองได้เป็นอย่างดี

เดชา บุญคำ (2531 : 7,3) ยังได้กล่าวถึงการเสริมที่หมายตาให้มีคุณค่ามากกว่าขึ้น มีวิธีการดังนี้คือ

1. พยายามไม่ให้สิ่งก่อสร้างอาคารมาปิดบังที่หมายตา
2. เสริมที่หมายตานั้นเห็นได้เด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้น ด้วยวิธีการดังนี้
 - 2.1 การเพิ่มฉากหลัง
 - 2.2 การเน้นกรอบของภาพ
 - 2.3 การช่วยนำสายตาไปสู่จุดที่น่าสนใจ
 - 2.4.5 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

เดชา บุญคำ (2531 : 12,1-12,4) กล่าวถึงสิ่งก่อสร้างในการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 อย่าง คือ

1. อาคารบริการนักท่องเที่ยวหรือศูนย์บริการนักท่องเที่ยวต้องอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ง่ายและอยู่ในบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวผ่านเป็นจำนวนมากศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ จะประกอบไปด้วยส่วนต่างๆเช่น

- 1.1 ส่วนบริหาร เช่น การแลกเปลี่ยนเงินตรา
- 1.2 ที่ทำการตำรวจท่องเที่ยว
- 1.3 ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก
- 1.4 ห้องน้ำ ห้องส้วม
- 1.5 บริเวณที่นั่งพักคอยที่นัดพบ
- 1.6 อื่นๆ เช่น ห้องนิทรรศการ ห้องแสดงงาน

2. ศาลาที่พักควรเป็นอาคาร โล่ง มีจุดประสงค์เพื่อให้นักท่องเที่ยวนั่งพักหลบแดดหลบฝน หรือเป็นจุดที่มีทิวทัศน์พิเศษ

3. ห้องน้ำ ห้องน้ำสำหรับบริการนักท่องเที่ยวมักจัดให้มีเพียงห้องส้วมและส่วนที่ล้างมือเท่านั้น ควรอยู่ในที่ที่ไม่โดดเด่นจนเกินไป

4. ร้านขายของ ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม อาจเป็นอาคารถาวรหรือเป็นซุ้มที่มีขนาดเล็กมีโครงสร้างเบา หรือเป็นรถเข็นก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสิ่งประกอบบริเวณนั้น เศษ บุญคำ (2531:12,5-12,33) ได้กล่าวถึงสิ่งประกอบบริเวณในการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว มีดังนี้

1. ประเภทม้านั่ง โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในงานสาธารณะสามารถจำแนกออกได้ตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

1.1 ที่นั่งที่ใช้นั่งเพียงชั่วคราว ใช้นั่งเป็นระยะเวลาสั้นๆ เช่น นั่งรอรถประจำทาง นั่งพักระหว่างการเดินเพียงชั่วคราวเพื่อที่จะทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป

1.2 ที่นั่งแบบนั่งเพื่อความผ่อนคลาย ได้แก่ การนั่งพักผ่อน

1.3 โต๊ะและเก้าอี้ เช่น บริเวณพักผ่อนที่ต้องการมีที่วางของหรือที่ต้องการมีเกมเล็กๆน้อยๆ

2. ป้าย มีหน้าที่ในการสื่อความหมาย เช่น ป้ายชี้ทาง ป้ายบอกกฎเกณฑ์หรืออื่นๆ ที่คนที่ใช้บริเวณหรือสัญจรไปมาควรรู้ สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.1 ป้ายบอกสถานที่

2.2 ป้ายบอกทิศทาง

2.3 ป้ายบอกกฎข้อบังคับ

2.4 ป้ายบอกข้อมูล

3. ชุมโฆษณา จัดทำขึ้นเพื่อการสื่อสาร การให้ข้อมูลต่างๆ สำหรับผู้สัญจรโดยทางรถยนต์และผู้สัญจรด้วยเท้า มีประโยชน์ในการให้ข้อมูลทั้งนักท่องเที่ยวและสำหรับประชาชนในท้องถิ่น

4. ถังขยะ และถังรองรับขยะมูลฝอย เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมสิ่งปฏิกูล โดยต้องคำนึงถึงตำแหน่ง รูปแบบและลักษณะให้เหมาะสมในแต่ละบริเวณนั้นด้วย

5. กระบะต้นไม้ กระถางต้นไม้ เป็นภาชนะสำหรับดินเพื่อปลูกต้นไม้ อาจเป็นแบบถาวรหรือแบบโยกย้ายตำแหน่งได้

6. ที่ดื่มน้ำเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดเตรียมไว้ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มีคนผ่านไปผ่านมา เช่น ทางเท้า สวนสาธารณะ ทางเข้า-ออก

7. รั้ว กำแพง และเสากั้นการจราจร

7.1 รั้วสำหรับคนเดิน รั้วหรือราวกันไม่ให้คนเดินเข้าไปในบริเวณ

7.2 รั้วสำหรับรถยนต์ ใช้เป็นแนวเพื่อความปลอดภัย

7.3 เสากั้นการจราจร คือเสาที่แสดงขอบเขตของการสัญจร

8. บ่อน้ำ สระน้ำ น้ำพุ น้ำตก เป็นน้ำที่ใช้สำหรับภูมิทัศน์เมืองที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดความสวยงาม

9. ไฟฟ้า แสงสว่าง นอกจากทำหน้าที่ให้ความสว่างแล้ว ยังเป็นสิ่งประกอบสถานที่ เพื่อช่วยในการแสดงสัดส่วนของพื้นที่และยังช่วยส่งเสริมความสวยงามอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ทางเดินมีหลังคา เพื่อความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและยังช่วยชี้นำทิศทางการเดินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

11. ชุมทางเข้า ทำขึ้นเพื่อเป็นที่หมายตาให้ผู้สัญจรไปมาสามารถกำหนดตำแหน่งการเข้าออกได้ง่ายขึ้นชัดเจนขึ้น

12. รูปปั้น อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา เป็นส่วนตกแต่งเมืองเพื่อความสวยงามเป็นจุดดึงดูดความสนใจและเป็นที่ยุทธศาสตร์

13. หาบเร่แผงลอย เป็นวิถีชีวิตความเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ดี
 เศชา บุญคำ (2531 : 8,6) ยังได้กล่าวถึงข้อพิจารณาในเลือกรูปแบบสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณไว้ดังนี้คือ

1. คำนึงถึงรูปแบบเดิมของท้องถิ่น
2. คำนึงถึงความกลมกลืนของสิ่งประกอบบริเวณทั้งหมด
3. คำนึงถึงการใช้งานกลางแจ้ง
4. คำนึงถึงการใช้งานของคนจำนวนมาก
5. คำนึงถึงรูปแบบที่ไม่โดดเด่น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เย็นจิตร สุริวานนท์(2539:84-85) ได้ทำการวิจัย การศึกษาแนวคิดในการควบคุมและออกแบบพื้นที่ริมน้ำ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า บริเวณพื้นที่ริมน้ำเป็นบริเวณที่มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งต้องใช้มาตรการพิเศษในการควบคุมการออกแบบแตกต่างไปจากบริเวณอื่นๆ โดยจะต้องคำนึงคุณค่าของมุมมองและลักษณะเฉพาะตัวของพื้นที่ที่กำหนดแนวทางในการพัฒนาเพื่อสร้างความกลมกลืนระหว่างการพัฒนาที่เกิดขึ้นใหม่กับรูปแบบเดิมของพื้นที่ลักษณะที่สำคัญของการควบคุมการออกแบบบริเวณพื้นที่ริมน้ำซึ่งกำหนดให้เป็นที่พิเศษมี 3 ลักษณะ ซึ่งมักจะใช้ร่วมกัน เพื่อให้การควบคุมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ

- การควบคุมในลักษณะเข้มงวด เป็นการควบคุมโดยการออกกฎข้อบังคับในการออกแบบสำหรับบริเวณพื้นที่ที่ต้องการความเข้มงวดในการรักษาและกำหนดลักษณะทางกายภาพเป็นพิเศษเช่น ในการควบคุมให้มี Visual Corridor และทางเข้าถึงในย่าน Lower Manhattan
- การควบคุมในลักษณะของการจูงใจมีข้อเสนอตอบแทนเป็นการนำระบบโบนัส(Bonus) มาใช้เพื่อเป็นการแก้ปัญหาเรื่องความไม่ยืดหยุ่นในข้อกำหนด ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องการออกแบบมากเกินไป เช่น ในการสนับสนุนกิจกรรมบางประเภทในพื้นที่นี้ในการควบคุมการออกแบบและพัฒนาพื้นที่ริมน้ำมีหลักการที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พยายามรักษามุมมองและทัศนียภาพที่สวยงามจากบริเวณด้านในเมืองมายังบริเวณริมน้ำ(Visual Corridor)

2. พยายามรักษาแนวทางเดินให้สาธารณชนสามารถมีทางสัญจรมายังบริเวณริมน้ำ ซึ่งโดยการควบคุมการออกแบบจะกำหนดให้เป็นพื้นที่พิเศษโดยมีข้อกำหนดครอบคลุมรายละเอียดในเรื่องต่างๆ ดังนี้

- ประเภทการใช้สอยอาคาร
- ความสำคัญของกลุ่มอาคาร
- ลักษณะเฉพาะของการออกแบบ
- พื้นที่สาธารณะและบริการสาธารณะต่างๆ ของชุมชน

ข้อดีของการควบคุมการออกแบบและพัฒนาพื้นที่ริมน้ำที่เห็นได้ชัดเจน คือ สามารถคุ้มครองความมีระเบียบเรียบร้อยของการออกแบบชุมชนเมืองให้มีความสวยงามและสอดคล้องกับลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของแต่ละพื้นที่เป็นอย่างดีแต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีรายละเอียดในเรื่องมาตรการทางกฎ หมายที่ต้องปรับปรุงให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมการออกแบบพื้นที่ริมน้ำ

รูปที่ 1 ทัศนภาพ(2545:1) ทำการวิจัย แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยว ประชาชน และเจ้าหน้าที่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันทางกายภาพของพื้นที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นพื้นที่เป็นพื้นดินและพื้นน้ำ มีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งพืช สัตว์และวิถีชีวิตชาวบ้านริมน้ำที่น่าสนใจ แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยจังหวัดพัทลุง มีดังนี้

1. บริเวณควนขี้เสียนและควนเค็งในเขตแรมซาร์ จัดเป็นเขตหวงห้าม
2. บริเวณป่าสงวนแห่งชาติคลองยวน ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านในลุ่ม-ป่าบ้านกุ่มแปป่าสงวนแห่งชาติป่าเขียว จัดเป็นเขตสงวนสภาพธรรมชาติ
3. บริเวณที่สำรวจพบว่าเป็นพื้นที่ล่อแหลมเกิด ไฟป่าบ่อยและพื้นที่ถูกรายถูกรุกจัดเป็นเขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ
4. บริเวณที่มีสภาพป่า พืชและสัตว์มีความสวยงามน่าสนใจ จัดเป็น เขตศึกษาหาความรู้

รูปการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยอนุญาตให้เข้าไปทำกิจกรรมได้ตามขีดความสามารถ ในการรองรับของพื้นที่ และกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ตามศักยภาพที่จะรับได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. บริเวณที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย หน่วยพิทักษ์ป่า สถานีควบคุมไฟฟ้าควนเคร็ง และศูนย์ศิลปาชีพป่าเขียวในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เป็นเขตบริการ

6. บริเวณพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครอง จัดเป็นเขตกิจกรรมพิเศษ

การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง มีดังนี้

1. เขตหวงห้าม กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
2. เขตสงวนสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
4. เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้กำหนดเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ทางเรือ

เส้นทางศึกษาธรรมชาติโดยจักรยาน สถานที่พักผ่อนกางเต็นท์ บริเวณที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจและมานั่งพักผ่อน

5. เขตบริการ กำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกดังนี้

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มาเยือน ได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ ห้องน้ำสาธารณะ ท่าเรือท่องเที่ยว ศาลาพักผ่อนริมน้ำ ม้านั่ง ทางเดินเท้าและสะพานเดินเท้า ถังขยะ ลานจอดรถ ป้ายเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ร้านอาหาร อาหารห้องประชุม ค่ายเยาวชนและบ้านพักรับรองแขกพิเศษ

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ ได้แก่ อาคารที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่า อาคารร้านค้าสวัสดิการ บ้านพักเจ้าหน้าที่ ป้อมยาม/ด่านตรวจ ระบบกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบน้ำใช้และดึงเก็บน้ำ ระบบไปส่องสว่างและระบบแสงสว่าง อาคารซ่อมบำรุงเรือ

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ธรรมชาติ ได้แก่ ป้ายสื่อความหมายธรรมชาติ หอดูนก ทางเดินเท้าและเส้นทางปั่นจักรยาน

6. เขตกิจกรรมพิเศษ ไม่มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมสิทธิ์ครอบครอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่อง แนวการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขต
อำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือในงานวิจัย

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

3.4 เก็บข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ ในอำเภอลานสัก
จังหวัดอุทัยธานี นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเขต อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี และเจ้าหน้าที่
ทำงานในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย ผู้วิจัย ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างจาก

1. ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ อำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี 60 คน
2. นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเขต อำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี 60 คน
3. เจ้าหน้าที่ใน อำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานี 60 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในพื้นที่ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี เป็นประชาชนและ
นักท่องเที่ยว เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะที่สามารถให้คำตอบได้ตาม
ความต้องการที่แท้จริง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

3.2.1 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์และบันทึกคำตอบ เป็นการสัมภาษณ์แบบถาม
ตอบแน่นอน การสัมภาษณ์ มีคำถาม 3 ลักษณะคือ

1. คำถามสำหรับประชาชนในท้องถิ่น เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการท่องเที่ยว และผลกระทบที่ได้รับกับการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยว แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่1 ความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ปฏิบัติ อยู่ในปัจจุบันและแนวทางในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของ ประชาชนเพื่อส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่

ตอนที่2 ความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของพื้นที่ เป็นคำถามเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมทั้งบริเวณที่มีความสำคัญสมควรได้รับการ ปกป้องดูแลเป็นพิเศษ

ตอนที่3 เห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่รวมทั้งการพัฒนารูปแบบ ในอนาคต

2. คำถามสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมนักท่องเที่ยวความ พึงพอใจในการท่องเที่ยวรวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลท่องเที่ยว ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ เป็นคำถามเกี่ยวกับ ความประทับใจในพื้นที่ที่ได้เข้าไปเที่ยวชม

ตอนที่3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ การรับบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งการพัฒนารูปแบบอาคารที่จะเกิดขึ้นใน อนาคต

3. คำถามสำหรับเจ้าหน้าที่ ในอำเภอถ้ำรงค์ จังหวัดอุทัยธานี เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการดูแลปกป้องบริเวณพื้นที่ที่มีความเปราะบางและมี ความสำคัญสูง

ตอนที่1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว ผลกระทบจากจัดการท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่ ความเป็นไปได้ในการพัฒนากิจกรรม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ เป็นคำถามเกี่ยวกับการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นคำถามเกี่ยวกับความสะดวก ในการเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและแนวทางในการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่อาจมีขึ้นในอนาคต

3.2.2 การสำรวจ ผู้วิจัยทำการสำรวจลักษณะสภาพทางกายภาพในพื้นที่ อำเภอถานสัก โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจ ดังนี้

1. กล้องถ่ายรูปและวิดีโอเทป ใช้สำรวจพื้นที่อำเภอถานสัก เพื่อทราบลักษณะภูมิประเทศ พืชพรรณและสัตว์ชนิดต่างๆที่พบเห็น บริเวณที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์ป่าและบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัย และเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่ ที่สามารถเข้าด้วยการเข้าสำรวจและถ่ายภาพ

2. กล้องส่องทางไกล ใช้สำรวจพื้นที่อำเภอถานสัก เพื่อทราบลักษณะภูมิประเทศ พืชพรรณและสัตว์ชนิดต่างๆที่พบเห็น บริเวณที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์ป่าและบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัยและเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่ ที่ไม่สามารถเข้าสำรวจได้

3. เครื่องมือวัดระยะทาง ใช้สำรวจพื้นที่อำเภอถานสัก เพื่อทราบระยะทาง ในพื้นที่ บริเวณที่ถูกบุกรุกและเกิดไฟไหม้ บริเวณที่จัดให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในปัจจุบัน บริเวณที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์ป่าและบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัยของเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่ ที่ต้องการวัดระยะทาง

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ทำการตรวจสอบและแก้ไขความถูกต้องของเนื้อหา ทำการตรวจสอบและแก้ไขข้อความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสมของถ้อยคำ สำนวนภาษาและความชัดเจนในข้อความ

3.3.2 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์นำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้

โดยมีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. รศ. สมพล คำรังเสถียร อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชา สถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. รศ. อรรถพร ฤทธิเกิด อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5 อ.อาจารย์เบญจา จันทร อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยว
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

3.4 การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยขอใ้หน่วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้กับทางหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ในอำเภอลาดกระบัง จังหวัดอุทัยธานี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้กับประชากรและกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา

3.4.2 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ตรงทางภาคสนาม ตามประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จนครบ การสัมภาษณ์ จะใช้สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว โดยถามตอบจากแบบสัมภาษณ์ที่ไ้เตรียมไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรืออาจมีการบันทึกเสียงด้วยเทปบันทึกเสียงเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

3.4.3 ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจและสังเกต โดยเครื่องมือที่กำหนดไว้ทำการสำรวจและสังเกตตรงภาคสนาม

3.4.4 เมื่อเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดไปใช้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมจากเอกสาร ผู้วิจัยจะนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้ข้อมูลดิบแล้วผู้วิจัยนำมารวบรวมคะแนนในแต่ละตอนแต่ละเรื่อง แล้ววิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยอาศัยค่าร้อยละจำแนกตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

3.5.3 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพื้นที่ภาคสนาม เมื่อได้ข้อมูลดิบแล้วผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ข้อมูล โดยอาศัยหลักและเหตุผล ภายใต้เงื่อนไขสภาวะการณ์ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อได้ผลการสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดในทางทฤษฎีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและนำผลที่ได้ทั้งหมดมาทำการแบ่งเขตการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อเสนอเป็นแนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานีต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และนำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสัมภาษณ์

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

4.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

4.1.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นการแบ่งเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.1.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

4.2.1 ข้อมูลจากสำรวจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

4.2.2 ข้อมูลจากการสำรวจการแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.2.3 ข้อมูลจากการสำรวจเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบสัมภาษณ์

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.1 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ	60	100
1.ชาย	40	66.67
2.หญิง	20	33.33
2.อายุ	60	100
1) 20-25ปี	9	15.00
2) 26-30ปี	20	33.33
3) 31-35ปี	9	15.00
4) 36-40ปี	10	16.67
5) มากกว่า 40 ปี	12	20.00
3. ระดับการศึกษา	60	100
1) ประถมศึกษา	20	33.33
2) มัธยมศึกษา	12	20.00
3) อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	18	30.00
4) ปริญญาตรี	8	13.34
5) ปริญญาตรีขึ้นไป	2	3.33
4. อาชีพ	60	100
1) รับราชการ	2	3.33
2) ลูกจ้างชั่วคราว	12	20.00
3) ประมง	1	1.67
4) ค้าขาย	9	15.00
5) ทำสวน/ทำนา	24	40.00
6) รับจ้าง	12	20.00
7) จักสาน	0	0.00
8) ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5.รายได้ต่อเดือน	60	100
1) ไม่เกิน 3,000 บาท	10	16.67
2) 3,001-6,000 บาท	28	46.67
3) 6,001-9,000 บาท	8	13.33
4) 9,001-12,000 บาท	6	10.00
5) 12,000-15,000 บาท	6	10.00
6) มากกว่า 15,000 บาท	2	3.33
6.ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่	60	100
1) ต่ำกว่า 1 ปี	0	0
2) 1-5 ปี	8	13.33
3) 6-10 ปี	10	16.67
4) 11-15 ปี	6	10.00
5) 16-20 ปี	8	13.33
6) มากกว่า 20 ปี	28	46.67
7.บริเวณพื้นที่ที่อาศัยอยู่	60	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	9	15.00
2) ถ้าค้างคาว	9	15.00
3) เข้าห้องชัย	9	15.00
4) หุบป่าตาด	8	13.33
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	8	13.33
6) เขานินเทิน	8	13.34
7) เขาลาไร่	9	15.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 66.67 ส่วนใหญ่มีอายุ 26-30 ร้อยละ 33.33 รองลงมาอายุ 36-40 ร้อยละ 16.67 วุฒิกการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถม ร้อยละ 33.33 รองลงมาอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 30.00 ส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำสวน/ทำนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 40.00 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,001-6,000 บาท คิดร้อยละ 46.67 ประชาชนส่วนใหญ่ อยู่ในพื้นที่มานานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 46.67

ตอนที่ 2 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.2 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ	60	100
1) หญิง	40	66.67
2) ชาย	20	33.33
2 อายุ	60	100
1) 20-25 ปี	26	43.33
2) 26-30 ปี	12	20.00
3) 31-35 ปี	14	23.33
4) 36-40 ปี	4	6.67
5) มากกว่า 40 ปี	4	6.67
3.ระดับการศึกษา	60	100
1) ประถมและต่ำกว่าประถมศึกษา	1	1.66
2)มัธยมศึกษา	10	16.67
3)อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	15	25.00
4)ปริญญาตรี	29	48.34
5) ปริญญาตรีขึ้นไป	5	8.33
4) อาชีพ	60	100
1) นักศึกษา	20	33.33
2) รับราชการ	9	15.00
3) รับจ้าง	10	16.67
4) รัฐวิสาหกิจ	10	16.67
5) บริษัท	11	18.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

5)รายได้ต่อเดือน		
1) มากกว่า 15,001 บาท	10	16.67
2) 12,000-15,000 บาท	8	13.33
3) 9,001-12,000 บาท	8	13.33
4) 6,001- 9,000 บาท	5	8.33
5) 3,001-6,000 บาท	5	8.33
6) ต่ำกว่า 3,000 บาท	1	1.67
7) ไม่มีรายได้	23	38.33

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.67 ส่วนใหญ่อายุ 20-25 ปี วุฒิมัธยมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระดับ ปริญญาตรี ร้อยละ 48.34 1 ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 38.33 และรองลงมามีรายได้อยู่ที่ 9,001-12,000บาทและ 12,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.33

ตอนที่ 3 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่ในอำเภอลานสัก

ตารางที่ 4.3 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นเจ้าหน้าที่ในอำเภอลานสัก

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ	35	100
1)ชาย	20	57.15
2)หญิง	15	42.85
2.อายุ		
1) 20-25 ปี	2	5.71
2) 26-30 ปี	4	11.42
3) 31-35 ปี	15	42.85
4) 36-40 ปี	9	25.71
5) มากกว่า 40 ปี	5	14.29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

3.ระดับการศึกษา		
1) มัธยมศึกษา	2	5.71
2) อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	21	60.00
3) ปริญญาตรี	10	28.58
4) ปริญญาตรีขึ้นไป	2	5.71
4) รายได้ต่อเดือน	35	100
1) 19,000 บาท	1	2.86
2) 15,000-19,000 บาท	2	5.71
3) 12,001-15,000 บาท	5	14.29
4) 9,001-12,000 บาท	5	14.29
5) 5,001-9,000	20	57.14
6) ต่ำกว่า 5,000 บาท	2	5.71

จากตารางที่ 4.3 พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 57.15 มีอายุ 31.35 ปี ร้อยละ 42.85 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 60 รองลงมา ปริญญาตรี ร้อยละ 28.58 ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-9,000 ร้อยละ 57.14 รองลงมามีรายได้ 9,001-12,000 และ 12,001-15,000 ร้อยละ 14.29

4.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

ตอนที่ 1 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.4 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1.ปัญหาที่เกิดขึ้น ในอำเภอถานสัก	99	100
1) ขยะ	25	25.25
2) ที่พักไม่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	25	25.25
3) การเก็บรังไข่ของนกและสัตว์ป่า	10	10.10
4) การบุกรุกแผ้วถางป่า	20	20.20
5) ไฟไหม้ป่า	5	5.05
6) สภาพถนนที่เข้าสู่พื้นที่	5	5.05
7) โทรศัพท์/ไฟฟ้า/ประปาไม่เพียงพอ	4	4.05
8) ไม่มีปัญหา	5	5.05
2.การดูแลรักษาป่าในพื้นที่อำเภอถานสัก	115	100
1) เหมาะสม	42	70.00
2) ไม่เหมาะสม	18	30.00
พื้นที่ที่ควรมีการสงวนรักษาและป้องกันเป็นพิเศษ		
1) ถ้ำพระยาพายเรือ	20	33.33
2) ถ้ำค้างคาว	25	21.74
3) เข้าม้องชัย	5	4.35
4) หุบป่าตาด	35	30.43
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	12	10.43
6) เขาหินเทิน	8	6.95
7) เขาปลาร้า	10	8.69
8) ไม่มี		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
3.สิ่งที่เป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว	145	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	20	13.79
2) ถ้าค้างคาว	35	24.14
3) เข้ามืองชัย	20	13.79
4) หุบป่าตาด	30	20.68
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	20	13.79
6) เขาหินเทิน	4	2.75
7) เขาปลาร้า	16	11.03
8) บริเวณอื่นๆ		

จากตารางที่ 4.4 ประชาชนร้อยละ 25.25 เห็นว่าปัญหาในพื้นที่เกิดจากขยะและที่ปักไม้เพียงพอด่อนักท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมา 20.20 เกิดจากการบุกรุกแผ้วถางป่า ประชาชนร้อยละ 70 มีความเห็นว่าการดูแลรักษาพื้นที่เหมาะสม พื้นที่ที่ควรมีการปกป้องเป็นพิเศษ เป็นพื้นที่บริเวณหุบป่าตาด ร้อยละ 30.43 รองลงมาพื้นที่ถ้ำค้างคาว ร้อยละ 21.17 สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวถ้ำค้างคาว ร้อยละ 24.14 รองลงมาคือหุบป่าตาด 20.68

สรุป ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่เห็นว่าการดูแลพื้นที่ของเจ้าหน้าที่มีความเหมาะสม ดังนั้นปัญหาในพื้นที่จึงเกิดจากขยะและที่ปักไม้เพียงพอด่อนักท่องเที่ยวพื้นที่ที่ควรมีการสงวนรักษาเป็นพิเศษหุบป่าตาด สิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวมากที่สุดคือถ้ำค้างคาว

ตอนที่ 2 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.5 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1. สภาพแวดล้อมบริเวณ อำเภอหลานสัก	60	100
1) เป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์	40	66.66
2)ค่อนข้างเสื่อมโทรม	15	25.00
3) เสื่อมโทรม	5	8.33
2.การรู้จักพื้นที่ต่างๆในอำเภอหลานสัก	105	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	10	9.52
2) ถ้าค้างคาว	35	33.33
3) เข้าห้องชัย	12	11.42
4) หุบป่าตาด	25	23.80
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	8	7.62
6) เขาหินเทิน	5	4.76
7) เขาปลาร้า	10	9.52
3) สิ่งที่น่าสนใจในการเดินทางมาครั้งนี้	99	100
1) ความสวยงามของพื้นที่	40	40.40
2) ความหลากหลายของสรรพสัตว์	33	33.33
3) ความหลากหลายของพันธุ์พืช	12	12.12
4) สัตว์ป่า/ของที่ระลึก	10	10.10
5) อาหารสด	4	4.04

จากตารางที่ 4.5 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สภาพแวดล้อมของบริเวณเขตอำเภอหลานสัก เป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ร้อยละ 66.66 รองลงมาค่อนข้างเสื่อมโทรม ร้อยละ 25.00 พื้นที่ที่รู้จักมากที่สุด ถ้าค้างคาว ร้อยละ 33.33 รองลงมาหุบป่าตาด ร้อยละ 23.80 สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุด ความงามของพื้นที่ร้อยละ 40.40 รองลงมาความหลากหลายของสรรพสัตว์ ร้อยละ 33.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ ความ สบายงามของพื้นที่ และเห็นว่าสภาพแวดล้อม เป็นธรรมชาติที่ อุดมสมบูรณ์ และสิ่งที่ประทับใจในการเดินทางคือ ความสวยงามของพื้นที่

ตอนที่ 3 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นเจ้าหน้าที่

ตารางที่ 4.6 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่

ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1. สิ่งที่เป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว	90	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	10	11.11
2) ถ้าค้างคาว	25	27.77
3) เข้ามองชัย	10	11.11
4) หุบป่าตาด	25	27.77
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	10	11.11
6) เขาหินเทิน	2	2.22
7) เขาปลาร้า	8	8.88
8) อื่น		
2. ปัญหาจากการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่	60	100
1) ขยะ	31	51.66
2) การบุกรุกป่า	20	33.33
3) การบุกรุกรังนก/และสัตว์ป่า	9	15.00
3. บริเวณที่อันตรายต่อนักท่องเที่ยว	88	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	30	34.09
2) ถ้าค้างคาว	2	2.27
3) เข้ามองชัย	10	11.36
4) หุบป่าตาด	2	2.27
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	2	2.27
6) เขาหินเทิน	2	2.27
7) เขาปลาร้า	40	45.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่า สิ่งที่เป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวมากที่สุดคือ ถ้ำค้างคาว และหุบป่าตาด ร้อยละ 27.77 รองลงมา ถ้ำพระยาพายเรือและเข่าม้องชัย ร้อยละ 11.11 ปัญหาการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่มากที่สุด ขยะ ร้อยละ 51.66 รองลงมาการบุกรุกป่า ร้อยละ 33.33 บริเวณที่อันตรายต่อนักท่องเที่ยว เขาป่าไร่ร้อยละ 45.45 รองลงมาถ้ำพระยาพายเรือ

สรุป เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เห็นว่า นักท่องเที่ยวสนใจที่เข้ามาเที่ยวคือ ถ้ำค้างคาวและหุบป่าตาดปัญหาจากการท่องเที่ยวคือขยะ บริเวณที่มีอันตรายต่อนักท่องเที่ยวคือเขาปลาไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นการแบ่งเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 1 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.7 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเขตการใช้พื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ความคิดเห็นการแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จำนวน	ร้อยละ
1.การพัฒนาพื้นที่ให้มีกิจกรรม การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	60	100
1) เห็นด้วย	55	91.66
2) ไม่เห็นด้วย	5	8.33
2. บริเวณที่ชาวบ้านจะนำนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยว	118	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	15	12.71
2) ถ้าค้างคาว	25	21.18
3) เข้าห้องซั้ว	10	8.47
4) หุบป่าตาด	30	25.42
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	10	8.47
6) เขานินเทิน	8	6.77
7) เขาปลาร้า	20	16.94
3. บริเวณที่เกิดอันตรายต่อนักท่องเที่ยว	85	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	15	17.64
2) ถ้าค้างคาว	13	15.29
3) เข้าห้องซั้ว	13	15.29
4) หุบป่าตาด	13	15.29
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	10	11.76
6) เขานินเทิน	6	7.06
7) เขาปลาร้า	15	17.65

จากตารางที่ 4.7 ประชาชน ร้อยละ 91.66 เห็นด้วย ในการมีกิจกรรมในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น พื้นที่ที่อยากนำนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยว ร้อยละ 25.42 บริเวณหุบป่าตาด รองลงมาคือ ถ้าพระยาพายเรือ ร้อยละ 12.71 บริเวณที่เกิดอันตรายต่อนักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ถ้าพระยาพายเรือ ร้อยละ 17.64 รองลงมาคือ ถ้าค้างคาว เขานินเทิน หุบป่าตาด ร้อยละ 15.29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป ประชาชนเห็นด้วยในการจัดการท่องเที่ยวขึ้นในบริเวณพื้นที่ บริเวณที่นำนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวคือ หุบป่าตาด บริเวณที่เกิดอันตราย ต่อนักท่องเที่ยวคือบริเวณ ถ้ำพระยาพายเรือ

ตอนที่ 2 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.8 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเขตการใช้พื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็นการแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จำนวน	ร้อยละ
1.บริเวณพื้นที่และเส้นทางที่ได้เข้าไปเที่ยวแล้วรู้สึกประทับใจ	126	100
1) ถ้ำพระยาพายเรือ	25	19.84
2) ถ้ำค้างคาว	22	17.46
3) เข้าม่องชัช	18	14.28
4) หุบป่าตาด	26	20.63
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	9	7.14
6) เขาหินเทิน	8	6.35
7) เขาปลาร้า	18	14.29
8) ไม่ประทับใจ		
9) อื่นๆ		

จากตารางที่ 4.8 บริเวณพื้นที่ที่เข้าไปเที่ยวแล้วรู้สึกประทับใจ เป็นพื้นที่บริเวณ หุบป่าตาด ร้อยละ 20.63 รองลงมาคือ ถ้ำพระยาพายเรือร้อยละ 19.84

สรุป นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจบริเวณ หุบป่าตาดมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่

ตารางที่ 4.9 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเขตการใช้พื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่

ความคิดเห็นการแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จำนวน	ร้อยละ
1. พื้นที่บริเวณ อำเภอลานสักที่ควรจัดเป็นเขตหวงห้าม	150	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	25	16.67
2) ถ้าค้ำคว	40	26.66
3) เข้าม่องซัย	10	6.67
4) หุบป่าตาด	35	23.33
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	5	3.33
6) เขานินเทิน	5	3.33
7) เขาปลาร้า	30	20
2. พื้นที่บริเวณใดในอำเภอลานสักสมควรให้เป็นพื้นที่ในเขตสงวน สภาพธรรมชาติ	147	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	40	27.21
2) ถ้าค้ำคว	22	14.67
3) เข้าม่องซัย	10	6.80
4) หุบป่าตาด	25	23.80
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	5	3.40
6) เขานินเทิน	5	3.40
7) เขาปลาร้า	40	27.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ความคิดเห็นการแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จำนวน	ร้อยละ
3. พื้นที่ใดในอำเภอลานสักสมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ	111	100
1) ถ้ำพระยาพายเรือ	10	9.00
2) ถ้ำค้างคาว	8	7.20
3) เข้าม้องชัย	8	7.20
4) หุบป่าตาด	15	13.51
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	35	31.53
6) เขาหินเทิน	10	9.00
7) เขาปลาร้า	25	22.52
4. พื้นที่ใดในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้	103	100
1) ถ้ำพระยาพายเรือ	15	14.56
2) ถ้ำค้างคาว	10	9.70
3) เข้าม้องชัย	8	7.77
4) หุบป่าตาด	12	11.65
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	7	6.80
6) เขาหินเทิน	33	32.02
7) เขาปลาร้า	18	17.48
5. พื้นที่ใดในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่บริการ	104	100
1) ถ้ำพระยาพายเรือ	15	14.42
2) ถ้ำค้างคาว	12	11.53
3) เข้าม้องชัย	15	14.42
4) หุบป่าตาด	15	14.42
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา	25	24.03
6) เขาหินเทิน	12	11.54
7) เขาปลาร้า	10	9.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ความคิดเห็นการแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จำนวน	ร้อยละ
6. พื้นที่ใดในอำเภอลานสักสมควรจัดให้เป็นพื้นที่บริการพิเศษกิจกรรมชาวบ้าน	72	100
1) ถ้าพระยาพายเรือ	15	20.83
2) ถ้าค้างคาว	12	16.67
3) เข้าม่องชัช	20	27.78
4) หุบป่าตาด	12	16.67
5) อ่างเก็บน้ำทับเสลา		
6) เขาหินเทิน	8	11.11
7) เขาปลาร้า	1	1.39
	4	5.55

จากตาราง 4.9 บริเวณที่ควรจัดเป็นเขตหวงห้าม ถ้าค้างคาว ร้อยละ 40 รองลงมาคือหุบป่าตาดและเขาปลาร้า ร้อยละ 30 พื้นที่บริเวณอำเภอลานสักสมควรให้เป็นพื้นที่ในเขตสงวนธรรมชาติคือพื้นที่บริเวณถ้ำพระยาพายเรือ ร้อยละ 35 รองลงมาคือหุบป่าตาด ร้อยละ 20 พื้นที่ในอำเภอลานสักควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ พื้นที่บริเวณ หุบป่าตาด ร้อยละ 35.53 รองลงมาคือเขาปลาร้า ร้อยละ 25.52 พื้นที่ในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้ พื้นที่บริเวณเขาหินเทิน ร้อยละ 32.03 รองลงมาคือ ถ้ำพระยาพายเรือ ร้อยละ 14.56 พื้นที่ในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่บริการ บริเวณพื้นที่อ่างเก็บน้ำทับเสลา ร้อยละ 24.03 รองลงมาถ้ำพระยาพายเรือ , เข้าม่องชัชและหุบป่าตาด ร้อยละ 14.42 พื้นที่ในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่บริการพิเศษกิจกรรมชาวบ้านพื้นที่บริเวณ เข้าม่องชัช ร้อยละ 27.78 รองลงมา ถ้ำพระยาพายเรือ ร้อยละ 20.83

สรุป เจ้าหน้าที่สวนใหญ่มีความเห็นว่า

บริเวณที่เป็นเขตหวงห้าม ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกิดใดๆเกิดขึ้น บริเวณที่ควรเป็นเขตหวงห้ามได้แก่ บริเวณถ้ำค้างเป็นพื้นที่ที่มีค้างคาวอาศัยอยู่จำนวนมาก ควรจัดให้เป็นเขตหวงห้าม

บริเวณที่เป็นเขตสงวนธรรมชาติ ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกินความจำเป็น บริเวณที่ควรเป็นเขตสงวนธรรมชาติได้แก่ บริเวณเขาปลาร้าซึ่งมีรูปเขียนก่อนประวัติศาสตร์ และบริเวณถ้ำพระยาพายเรือที่ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยที่สวยงาม

บริเวณฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากเกินไป

บริเวณที่ควรจัดให้เป็นเขตพื้นที่ฟูสภาพธรรมชาติ คือบริเวณหุบป่าตาด ในบริเวณ
หุบเขานี้มีลักษณะคล้ายป่าดงดิบและยังมีความชุ่มชื้นสูง

บริเวณเขตศึกษาหาความรู้ จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ตามสมควร
บริเวณที่ควรจัดให้เป็นเขตศึกษารธรรมชาติ คือบริเวณเขาหินเทิน เป็นภูเขาหินอ่อนที่สวยงาม

บริเวณเขตบริการ เป็นบริเวณที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
บริเวณที่ควรเป็นเขตบริการ ได้แก่ บริเวณเขื่อนทับเสลา

4.1.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 1 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.10 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็น
ประชาชนในท้องถิ่น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
1. การมีส่วนเกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวในปัจจุบัน	60	100
1) บริการนำเที่ยว	19	31.67
2) บริการที่พัก	19	31.67
3) บริการเกี่ยวกับยานพาหนะ	12	20.00
4) ผลิตภัณฑ์และจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	3	5.00
5) ดูแลความเรียบร้อย	3	5.00
6) ช่วยจัดกิจกรรม	3	5.00
7) จำหน่าย/ให้เช่าอุปกรณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	1	1.67
2.ความคิดเห็นในการจัดการท่องเที่ยว	60	100
1) เห็นด้วย	50	83.33
2) ไม่เห็นด้วย	10	16.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
3.ความคิดเห็นในการเพิ่มกิจกรรมที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมในกา ท่องเที่ยว	60	
1) เห็นด้วย	50	83.33
2) ไม่เห็นด้วย	10	16.67
4.ความคิดเห็นในการก่อสร้างอาคารที่เข้ากับสภาพแวดล้อมบริกา รนักท่องเที่ยว	60	100
1) เห็นด้วย	40	66.67
2) ไม่เห็นด้วย	20	33.33
5. สิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรมีเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว	246	100
1) ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	33	13.41
2) บ้านพัก	35	14.22
3) แหล่งให้เช่าอุปกรณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	35	14.22
4) ป้ายให้ความรู้เกี่ยวกับพืชและสัตว์	35	14.22
5) ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ	30	12.19
6) เส้นทางศึกษาธรรมชาติ	38	15.44
7) ที่พักผ่อน แคมป์ไฟ	40	16.20

จากตารางที่ 4.10 ประชาชนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะบริการนำเที่ยวและบริการที่พัก ร้อยละ 31.67 รองลงมาบริการเกี่ยวกับยานพาหนะ ร้อยละ 20.00 ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.33 เห็นด้วยกับการจัดการท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่เห็นด้วย กับความคิดเห็นในการเพิ่มกิจกรรมที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยว ร้อยละ 83.33 ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการก่อสร้างอาคารที่เข้ากับสภาพแวดล้อมบริการนักท่องเที่ยว ร้อยละ 66.67 ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรมีเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว คือที่พักแรมแคมป์ไฟ ร้อยละ 16.20 รองลงมาคือบ้านพัก ร้อยละ 14.44

สรุป ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดการท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมท่องเที่ยวคือ บริการนำเที่ยวและที่พักและเห็นด้วยกับการปลูกสร้างอาคารที่เข้ากับสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรมีเพิ่มคือ ที่พักแรม แคมป์ไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.11 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับกับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ที่เข้ามาในอำเภอถานสัก	60	100
1) ท่องเที่ยว/ศึกษาธรรมชาติ	27	45.00
2) ธุรกิจ/ประชุม/สัมมนา	15	25.00
3) ติดต่อธุระ	8	13.33
4) เยี่ยมญาติ/เพื่อน	9	15.00
อื่นๆ เป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยว	1	1.67
2. เส้นทางที่เข้ามาในที่ท่องเที่ยวในอำเภอถานสัก	60	100
1) สะดวก	57	95.00
2) ไม่สะดวก	3	5.00
3. พฤติกรรมการมาเที่ยว	60	100
1) ไปเช้าเย็นกลับ	13	21.67
2) ค้างคืน 1-2 คืน	41	68.33
3) ค้างคืน 3-5 คืน	3	5.00
4) ค้างคืนประมาณ 1 สัปดาห์	3	5.00
4.สถานที่ที่ค้างคืน	60	100
1)ที่พักในอำเภอถานสัก ได้แก่ โรงแรม,รีสอร์ท	24	40.00
2) บ้านเพื่อน/บ้านญาติ	17	28.33
3) กางเต็นท์	18	30.00
4)อื่นๆ โรงเรียน/วัด	1	1.67
5. ความพึงพอใจในการพักค้างคืน	60	100
1) พอใจ	5	8.33
2) ไม่พอใจ	55	91.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
6. พื้นที่จอดรถ	60	100
1) ไม่เพียงพอ	4	66.67
2) เพียงพอ	56	93.33
หากไม่เพียงพอ ควรพัฒนาโดย		
- เพิ่มขนาดพื้นที่	4	6.67
- มีหลังคากันแดด	54	90.00
- รักษาความปลอดภัย	2	33.33
7. สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น	196	100
1) ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	34	17.34
2) แหล่งให้เช่าอุปกรณ์ดูนก	30	15.30
3) ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ	30	15.30
4) ที่พักแรม แคมป์ไฟ	22	11.22
5) บ้านพัก	20	10.20
6) ป้ายให้ความรู้เกี่ยวกับพืชและสัตว์	35	17.85
7) เส้นทางธรรมชาติ	25	12.75
8. กิจกรรมที่ต้องการให้มีในพื้นที่	122	
1) เดินป่า	10	13.11
2) ศึกษาธรรมชาติ	18	14.75
3) ส่องดูนก	21	17.21
4) กิจกรรมศึกษา/เที่ยวถ้ำ	20	16.39
5) กิจกรรมศึกษาท้องฟ้าและดาราศาสตร์	10	8.19
6) ซี่งักยานเส้นทางธรรมชาติ	10	8.19
7) กิจกรรมปีนเขา	18	14.75
8) พักแรมด้วยเต็นท์	15	12.29
9) อื่นๆ		

จากตารางที่ 4.11 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ร้อยละ 45.00 เข้ามาในพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว/ศึกษาธรรมชาติ รองลงมาร้อยละ 25.00 ท่องเที่ยว/ประชุม/สัมมนา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.00 เห็นว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางที่เข้ามาในอำเภอลานสักมีความสะดวก พฤติกรรมในการมาเที่ยวร้อยละ 68.33 ค้างคืน 1-2 คืน รองลงมาคือ ไปเช้าเย็นกลับ 21.67 หากมีการค้างคืน ร้อยละ 40.00 พักโรงแรม, รีสอร์ท รองลงมาทางเดินที่ ร้อยละ 30.00 ส่วนใหญ่พอใจการพักแรม ร้อยละ 91.67 พื้นที่จอดรถต่อความต้องการ ร้อยละ 93.33 ควรพัฒนาที่จอดรถโดยให้มีหลังคา ร้อยละ 90.00 ร้อยละ 35.00 เห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ที่พักแรมแคมป์ไฟและบ้านพัก รองลงมาศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้อยละ 34.00 กิจกรรมที่ต้องการให้มีในพื้นที่ คือ พักแรมด้วยเต็นท์ร้อยละ 17.21 รองลงมากิจกรรมศึกษารธรรมชาติ/เที่ยวถ้ำร้อยละ 16.39

สรุป นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยว/ศึกษารธรรมชาติ เส้นทางที่เข้ามาในอำเภอลานสักมีความสะดวกสบาย การที่มาเที่ยวส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวได้ ค้างคืน 1-2 คืน สถานที่ค้างคืนได้แก่ โรงแรม, รีสอร์ท ส่วนใหญ่พึงพอใจในการพักแรม พื้นที่จอดรถเห็นว่าควรให้มีหลังคากันแดด สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นคือ บ้านพักแรมแคมป์ไฟ กิจกรรมที่ต้องการให้มีในพื้นที่พักแรมด้วยเต็นท์

ตอนที่ 2 ผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่

ตารางที่ 4.12 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
1. เส้นทางที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว	60	100
1) สะดวก	55	91.67
2) ไม่สะดวก	5	8.33
2. พื้นที่จอดรถ	60	100
1) ไม่เพียงพอ	4	6.67
2) เพียงพอ	56	93.33
หากไม่เพียงพอ ควรจะพัฒนาโดย		
- เพิ่มขนาด	4	6.67
- มีหลังคากันแดด	54	90.00
- ป้ายจราจร	2	3.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

3. สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น	100	
1) ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	17	17.00
2) แหล่งให้เช่าอุปกรณ์ดูนก	10	10.00
3) ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ	14	14.00
4) ที่พักแรม แคมป์ไฟ	12	12.00
5) บ้านพัก	20	20.00
6) ป้ายให้ความรู้เกี่ยวกับพืชและสัตว์	14	14.00
7) เส้นทางธรรมชาติ	13	13.00
4. กิจกรรมที่ต้องการให้มีในพื้นที่	99	
1) เดินป่า	8	8.08
2) ศึกษาธรรมชาติ	18	18.18
3) ส่องดูนก	15	15.15
4) กิจกรรมศึกษา/เที่ยววัด	12	12.12
5) กิจกรรมศึกษาท้องฟ้าและดาราศาสตร์	4	4.04
6) จัดักยานเส้นทางธรรมชาติ		
7) กิจกรรมปีนเขา	10	10.10
8) พักแรมด้วยเต็นท์	12	12.12
9) อื่นๆ	20	22.20

จากตารางที่ 4.12 เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ร้อยละ 91.67 มีความเห็นว่าทางเข้าสู่อำเภอลานสัก สะดวกสบาย ร้อยละ 93.33 พื้นที่จอร์ดเพียงพอ ร้อยละ 90.00 ควรมีการพัฒนาโดยการมีหลังคา กันแดด เสนอให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นคือ ที่พักแรมแคมป์ไฟ ร้อยละ 20.00 รองลงมาคือ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้อยละ 17.00 กิจกรรมที่ต้องการให้มีในพื้นที่ ได้แก่ พักแรมด้วยเต็นท์ ร้อยละ 22.10 รองลงมาคือ 18.18 ศึกษาธรรมชาติ

สรุป เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เห็นว่าทางเข้าหลักสู่บริเวณ แหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวก พื้นที่ จอร์ดเห็นสมควรให้มีหลังคา บ้านพักไม่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ควรเพิ่มที่พัก กิจกรรมที่ต้องการ ให้มีในพื้นที่ คือ พักแรมด้วยเต็นท์

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

4.2.1 ข้อมูลสำรวจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ในอำเภอลานสัก

1. พื้นที่ใน ตำบลลานสัก

1. เส้นทางคมนาคมได้แก่

ตำบลลานสักมีพื้นที่เป็นพื้นที่ราบสูง พื้นดินเป็นดินปนทรายและดินลูกรัง มีลำห้วยเสลาไหลผ่าน มีถนนสายเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ตัดผ่าน มีชุมชนหนาแน่นเฉลี่ยต่อพื้นที่ 570.84 คน/ตร.กม.

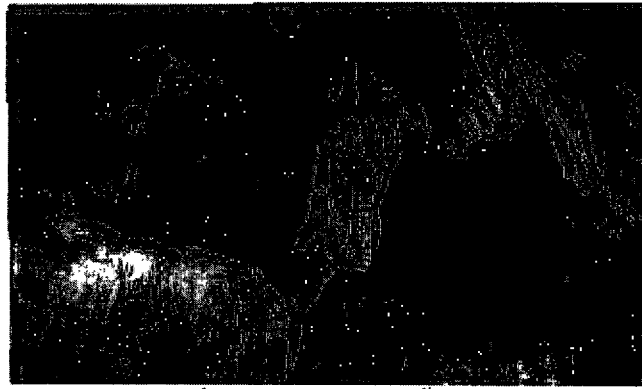
2. บริเวณจุดเด่นของพื้นที่ ได้แก่

ถ้าพระยาพายเรือ หมู่5. นพระยาพายเรือ ตำบลลานสัก อำเภอลานสักการเดินทางจากที่อำเภอลานสักตรงไปตามถนนทางขวาของที่ว่าการ อำเภอ ระยะทางประมาณ 5 ก.ม เลี้ยวซ้ายเข้าวัดเขาพระยาพายเรือ ปากทางขึ้นถ้าจะอยู่ด้านหลังวัดเขาพระยาพายเรือ

ภาพที่ 4.1 ทางขึ้นถ้า

ถ้าอยู่ในเขาลูกเล็กสูง 256 เมตร เมื่อมองจากระยะไกลจะดูคล้ายเรือสำเภาลำหนึ่งภายในประกอบด้วยถ้าเล็กๆ เชื่อมต่อกัน ได้แก่ ถ้าแก้ว ถ้าสีชมพู ถ้าห้องพระโรง ถ้าอ่างน้ำมนต์และถ้าพุทธสถาน ภายในถ้าซับซ้อนมากจึงต้องมีป้ายบอกทางและมีไฟฟ้า เพื่อความสะดวกในการเที่ยวชมความงามของหินงอกหินย้อย ตอนบนของถ้าสร้างพระนอนขนาดใหญ่ ส่วนทางเข้าถ้าต่างๆ นั้นอยู่ทางซ้ายมือ มีทางเข้าทางเดียว ซึ่งเป็นทางลัดถึงข้างล่าง และมีบันไดลงไปถึงก้นถ้า

ภาพที่ 4.2 สภาพภายในถ้ำ

ทางเดินเชื่อมระหว่างถ้ำเป็นทางแคบ บางแห่งเพดานต่ำจนเกือบคลานเข้าไป บางแห่งเป็นช่องเล็กกว่าคนปกติเล็กน้อย ต้องลอดปีนป่ายไปด้วย

2 พื้นที่ในตำบลประจักษ์

1. เส้นทางคมนาคมได้แก่

ตำบลประจักษ์ตั้งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดอุทัยธานี ไปทางทิศตะวันตก ตามถนนสายอุทัยธานี-ทัพทัน-ลานสัก ระยะทางประมาณ 54 กม. และอยู่ทางทิศตะวันตกของที่ว่าการอำเภอลานสัก ตามถนนสายทัพทัน-ลานสัก ระยะทางประมาณ 8 กม. ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนลาดยาง 5 สาย ,ค.ส.ล. 1 สาย, ลูกวังและดิน 62 สาย

2. บริเวณจุดเด่นของพื้นที่ ได้แก่

ตำบลประจักษ์มีลักษณะเป็นพื้นที่ลาดเอียง มีแนวลำเหมืองธรรมชาติ(ห้วยทัพเสลา)ไหลผ่านจากทางทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออก จำนวน 3 สาย เหมาะสำหรับการเกษตร(ทำนา,ทำไร่) มีแนวเทือกเขาขนาดเล็กทางทิศใต้และเหนือ มีเนื้อที่ทั้งหมด 138 ตร.กม.

ภาพที่ 4.3 ที่ตั้งในตำบลประจักษ์

พื้นที่การเกษตรของชาวบ้าน

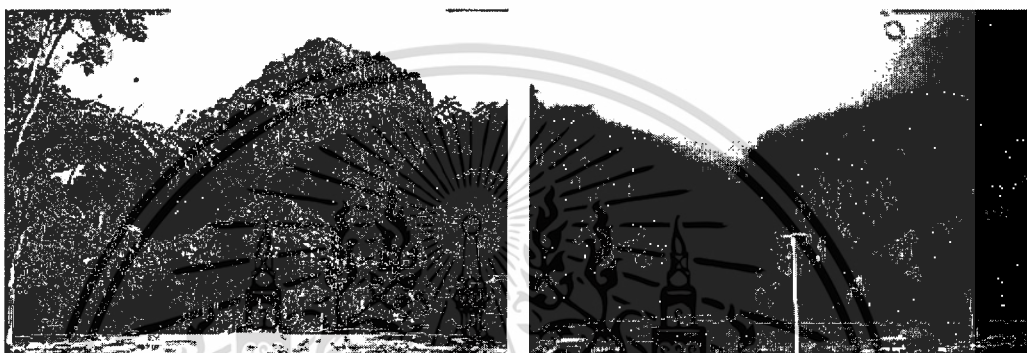
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.พื้นที่ใน ตำบลป่าอ้อ

1. เส้นทางคมนาคมได้แก่

ตำบลป่าอ้อตั้งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดอุทัยธานีไปทางทิศตะวันตก ตามถนนสายอุทัยธานี-หนองฉาง ลานสัก ระยะทางประมาณ 57 กม. และตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ว่าการอำเภอลานสัก ระยะทางประมาณ 15 กม. ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนลาดยางหนึ่งสาย , ถนนลูกรังสายหลัก 6 สาย

2. บริเวณจุดเด่นของพื้นที่ ได้แก่

ภาพที่ 4.4 พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขา พื้นที่ด้านหลังของหม่องชัย

สภาพทั่วไปของ ตำบลป่าอ้อ

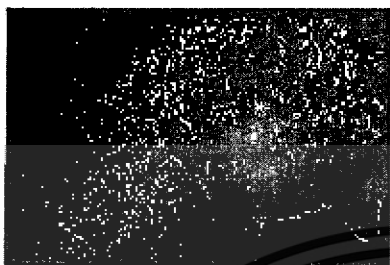
ตำบลป่าอ้อสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขาบางส่วนมีลำเหมืองธรรมชาติ (ห้วยทัพเสลา) ไหลผ่านจากทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออก พื้นที่เหมาะสำหรับการเกษตร มีอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กเป็นพื้นที่เพาะพันธุ์ปลาเป็นอาหารของราษฎรในตำบล

สถานที่ท่องเที่ยวของ ตำบลป่าอ้อ

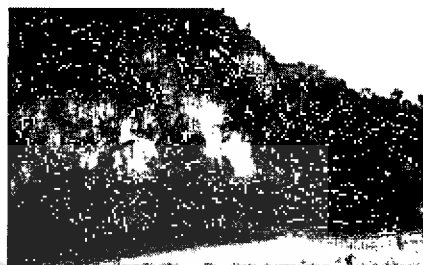
เป็นเทือกเขาอยู่ในตำบลลานสัก มีความสูงประมาณ 353 เมตร ทางด้านหน้าของเขาม่องชัยเป็นถ้ำดินกว้างเหมือนอุโมงค์ใหญ่ เข้าใจว่าเดิมมีมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์อาศัยอยู่ เพราะพบเครื่องมือหิน และเศษภาชนะดินเผา ภายในบริเวณถ้ำแห่งนี้มีฝูงค้างคาวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ในช่วงเวลาเย็นจะแลเห็นฝูงค้างคาวบินออกมาหากินนานนับชั่วโมง และถ้ำสามารถปีนหน้าผาสูงไปได้จะพบถ้ำอยู่ทางด้านบน มีถ้ำธงชัย ถ้ำมหาสมบัติ ถ้ำเป็ด และถ้ำลม ไกลกันเป็นที่ตั้งของเขาก่ออีกลูกหนึ่งซึ่งมีถ้ำสวยงาม บริเวณตรงกลางเป็นที่ดินในหุบเขามีเนื้อที่กว้างขวางมากซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดและ โรงเรียนลานสักวิทยา ถ้ำเดินทางจากอำเภอป่าอ้อสู่อำเภอลานสัก ถ้ำเขาม่องชัยนี้จะอยู่ก่อนถึงอำเภอลานสักประมาณ 5 กม. จะมีทางแยกซ้ายมือเข้า โรงเรียนลานสักวิทยาไปประมาณ 200 เมตร ก็จะถึงบริเวณถ้ำเขาม่องชัย

ถ้ำค้างคาว

ถ้ำค้างคาวและจุดชมค้างคาว อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเขาม้องชัย บริเวณหน้าวัดถ้ำเขาม้องชัยห่างจากถนนสายหนองฉาง-ถนนสุศประมาณ 400 เมตร ภายในมีถ้ำหลายถ้ำเป็นที่อาศัยของค้างคาวหลายพันตัว จำนวนมากนับล้านตัว จะบินออกจากถ้ำเป็นฝูงๆ มองเห็นเป็นสายในเวลาประมาณ 18.00-19.00น.

ภาพที่ 4.5 ฝูงค้างคาวที่กำลังออกหากินยามเย็น

ภาพที่ 4.6 ทิวทัศน์ภาพบริเวณปากถ้ำค้างคาว

จึงเป็นจุดชมค้างคาวของนักท่องเที่ยวที่สวยมากอีกจุดจุดชมค้างคาวมีหลายจุด แต่จะสะดวกที่สุดคือ บริเวณหน้าพระอุโบสถวัดถ้ำเขาม้องชัย หรือ จอครถชมบริเวณศาลาหน้าเขาม้องชัยก็ได้ จะมีป้ายจุดชมค้างคาวอยู่

ภาพที่ 4.7 สภาพทางเข้าออกปัจจุบันที่จะทำการปรับปรุง

ภาพที่ 4.8 บริเวณที่จะทำการปรับปรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

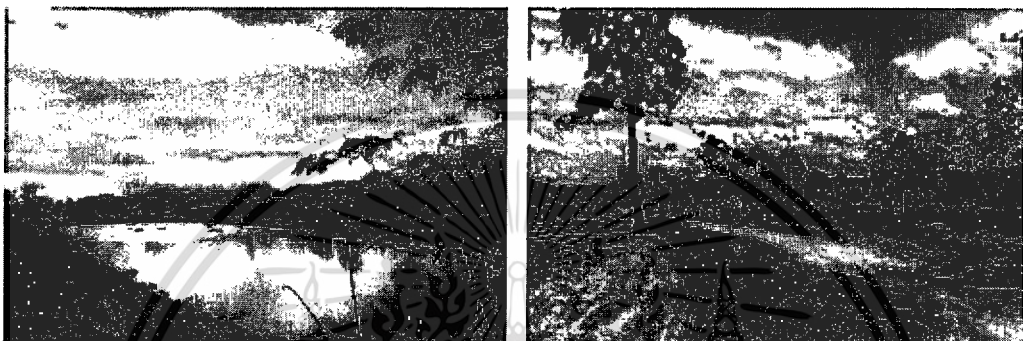
4.พื้นที่ใน ตำบลระบำ

1.เส้นทางคมนาคมได้แก่

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3438 (ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9) ระยะทาง 18 กม.
2. ทางหลวงชนบท ถนนสายลานสัก-โป่งสามสิบ ระยะทาง 10 กม.

2.บริเวณจุดเด่นของพื้นที่ ได้แก่

บริเวณอ่างเก็บน้ำทับเสลา

ภาพที่ 4.9 พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำทับเสลา

ตำบลระบำมีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงและภูเขา มีสภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย และดินลูกรัง เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่และปศุสัตว์ มีพื้นที่ทั้งหมด 674 ตร.กม. หรือ 421,250 ไร่

4.พื้นที่ใน ตำบลน้ำรอบ

1.เส้นทางคมนาคมได้แก่

1. ทางหลวงหมายเลข 3456 ลานสัก - สว่างอารมณ์ ระยะทาง 16 กม.
2. ถนน รพช. สายตลาดปากเหมือง - บ้านชากระพัฒนา ระยะทาง 18 กม.
3. ถนนรพช. สายนุ่งฝาง - หนองรัก ระยะทาง 11 กม.

2.บริเวณจุดเด่นของพื้นที่ ได้แก่

สถานที่ท่องเที่ยวของ ตำบลน้ำรอบ

ลานหินเทิน อยู่อำเภอลานสัก จากที่ว่าการอำเภอลานสักไปตามถนนหนองฉาง ถนนสุด เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนลานสัก-สว่างอารมณ์ ถึงกม.9 เลี้ยวซ้ายเข้าถนนลูกรังหมู่บ้านนุ่งกะเซอ์ประมาณ 6 กม. เลี้ยวขวาตรงไปอีก 600 เมตรจะถึงลานหินเทิน
ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.10 บริเวณด้านหน้าของเขาคินเทิน

ภาพที่ 4.11 บริเวณเขาคินเทิน

ลานหินเทินเป็นภูเขาหินแกรนิตมีลักษณะคล้ายรูปทรงหิน โดดเด่นสวยงาม ลักษณะของหินจะเป็นหินขนาดใหญ่วางซ้อนทับกันเหมือนเขาคินเทินเอาไว้ ในพื้นที่ทั้งหมด 36 ไร่ ในบริเวณมีต้นสักหนาแน่นปัญหาปัจจุบันลานหินเทินยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆให้นักท่องเที่ยว

4.พื้นที่ใน ตำบลทุ่งนางงาม

1.เส้นทางคมนาคมได้แก่

ตำบลทุ่งนางงามตั้งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดอุทัยธานีไปทางทิศตะวันตก ตามถนนสาย อุทัยธานี-หนองฉาง ระยะทาง 55 กม. ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของที่ว่าการอำเภอลานสักระยะทาง ประมาณ 18 กม. ถนนสายหลักเข้าสู่ตำบลมีแค่ 2สาย สายลานสัก-หนองฉาง และสายลานสัก-บ้านไร่ ถนนลูกรังสายหลัก 4 สาย

2.บริเวณจุดเด่นของพื้นที่ ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตั้ง ต.ทุ่งนางาม

ภาพที่ 4.12 เกษตรกรในตำบลทุ่งนางาม

สภาพทั่วไปของ ทุ่งนางาม

ตำบลทุ่งนางามสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่มมีแหล่งน้ำหลายสายไหลผ่าน เช่น ฝายน้ำวัง เหมาะสำหรับการเกษตร มีภูเขากั้นระหว่างอำเภอหนองฉางและอำเภอลานสักเรียกว่าเขาปลาร้า

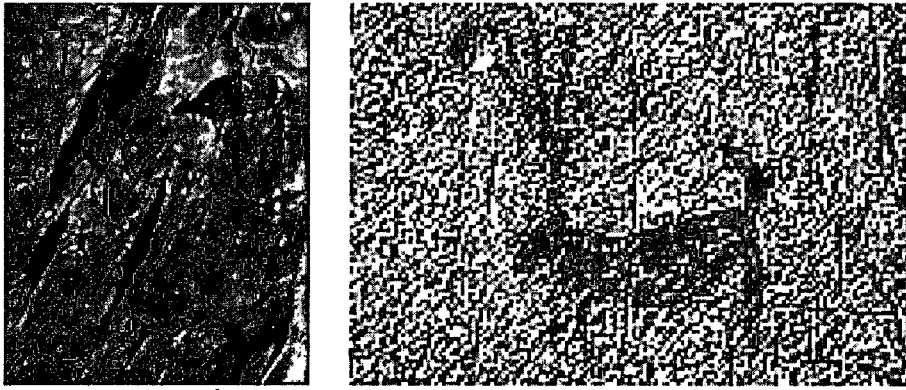
สถานที่ท่องเที่ยวของทุ่งนางาม

ภาพที่ 4.13 พื้นที่ด้านหน้าเข้าปลาร้า

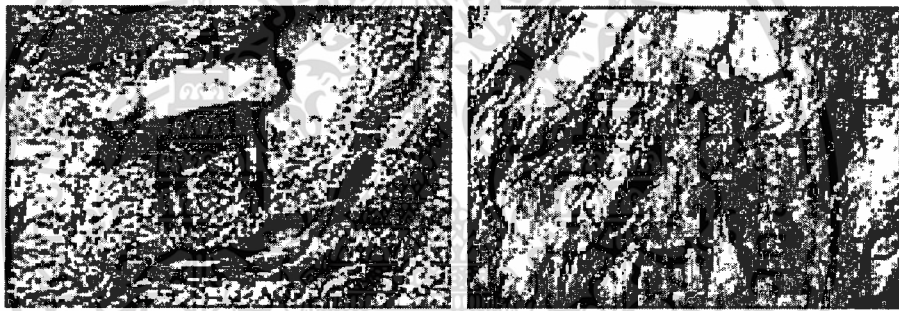
เขาปลาร้า เป็นเขาที่อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 40 กิโลเมตร ไปตามทางสายหนองฉาง – ลานสักประมาณ 21.5 กิโลเมตร แล้วแยกไปตามทางคอนกรีตประมาณ 7.5 กิโลเมตร หรือหากมาโดยรถโดยสารสามารถนั่งรถสายอุทัยธานี - ลานสัก และต่อรถจากลานสักมาที่แยกห้วยโศก จากนั้นต่อรถจักรยานยนต์รับจ้างเข้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาปลาร้า เขาสูงประมาณ 598 เมตร เป็นเขาขนาดใหญ่ มีลักษณะสูงชันมาก สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ต้องเดินเท้าและปีนเขา ระยะทาง 900 เมตร ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง จึงจะถึงยอดเขาและแลเห็นภูมิประเทศที่สวยงาม ข้างบนเป็นที่ราบขนาดใหญ่และมีสภาพเป็นป่าไม้ใหญ่ เช่น ไม้มะค่า หน้าผาด้านตะวันตกที่ระดับความสูง 320 เมตร สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขาปลาร้า

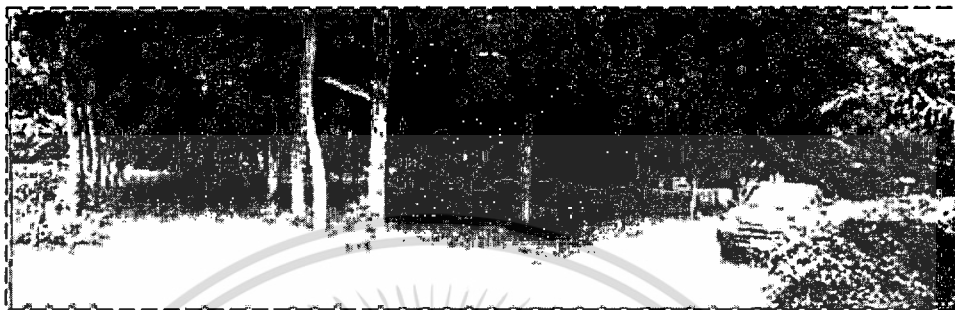
พบภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์อายุประมาณ 3,000 ปี เป็นลายเส้นสีดำและสีแดง เส้นสีดำค่อนข้างจางไปแล้ว ส่วนสีแดงยังเห็นได้อยู่ เขียนไว้ตลอดแนวยาวประมาณ 9 เมตร เขียนด้วยสีแดง มีกลุ่มภาพมนุษย์หลายแบบหลายลักษณะและกลุ่มภาพสัตว์ ภาพมีทั้งหมดประมาณ 40 ภาพ

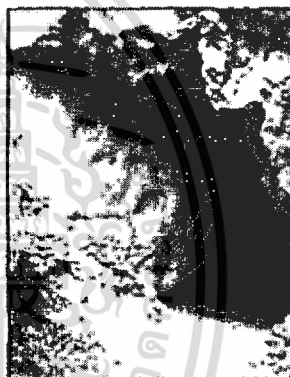
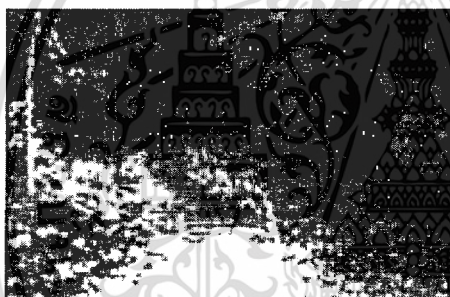
ภาพที่ 4.15 ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ในเขาปลาร้า

แสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิตสังคมของคนยุค โบราณซึ่งเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดอุทัยธานี นักโบราณคดีได้แบ่งกลุ่มภาพเขียนบนเขาปลาร้าไว้สี่กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มภาพที่มีคนท่ามกลางสัตว์เลี้ยง(คาดว่าป็นสุนัข) กลุ่มที่สอง กลุ่มภาพที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับวัว การไปจับวัวป่า นำกลับมาเลี้ยง กลุ่มที่สาม กลุ่มภาพที่แสดงถึงการประกอบพิธีกรรม คนที่อยู่ในภาพมีเครื่องประดับซึ่งต่างจากคนทั่วไป และสัตว์ที่อยู่ในภาพมีลักษณะคล้ายลิงอยู่ด้วย กลุ่มที่สี่ กลุ่มภาพเบ็ดเตล็ดซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพสัตว์ ภาพเขียนสีที่นี้ถือได้ว่ามีความประณีตและเน้นเหมือนจริงกว่าแหล่งอื่น คำแนะนำสำหรับเดินขึ้นเขาปลาร้า เตรียมน้ำดื่มให้พร้อม และใส่รองเท้าผ้าใบที่กระชับเพราะทางเดินเป็นหินก้อนเล็กและลื่นตลอด พกสัมภาระเท่าที่จำเป็น สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว(<http://www.tourism.go.th/>)

ถ้าหุบป่าตาดการเดินทางไปหุบป่าตาด เข้าทางเดียวกับกับเขาปลาร้า อยู่ก่อนถึงเขาปลาร้าประมาณ 1 กิโลเมตร ถ้านี้ถูกค้นพบโดยพระครูสันติธรรมโกศล (หลวงพ่อทองหยด) เจ้าอาวาสวัดถ้ำทอง เมื่อปี พ.ศ. 2522 พระครูได้ปีนลงไปหุบเขานี้ จึงพบว่ามิด้านตาดเต็มไปหมด (ด้านตาดเป็นไม้ดึกดำบรรพ์ตระกูลเดียวกับปาล์ม)

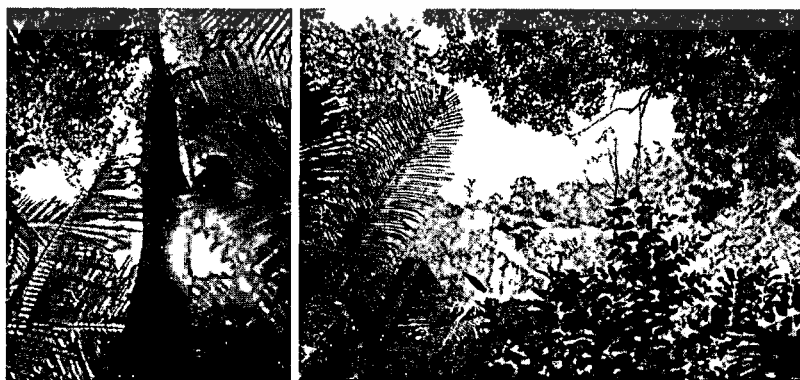

ภาพที่ 4.16 พื้นที่ด้านหน้าหุบป่าตาด

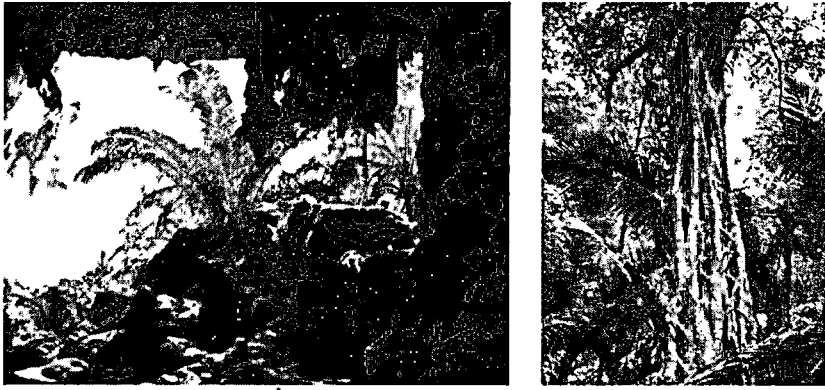

ภาพที่ 4.17 ทางเข้าหุบป่าตาด

จึงเจาะถ้ำเพื่อเป็นทางเข้าไปในปี พ.ศ. 2527 ต่อมากรมป่าไม้ได้ประกาศเป็นพื้นที่อนุรักษ์ เพราะที่นี่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แปลกและมีพันธุ์ไม้หายาก ถ้ำที่เป็นทางเดินเข้าหุบป่าตาดนั้นมีดสนิท แต่เดินไม่นานจะถึงบริเวณปล่องขนาดใหญ่ที่แสงส่องลงมาได้และจะพบป่าตาด ให้ความรู้สึกเหมือนว่าได้มาอยู่ในโลกยุคดึกดำบรรพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 สภาพภายในหุบป่าตาด

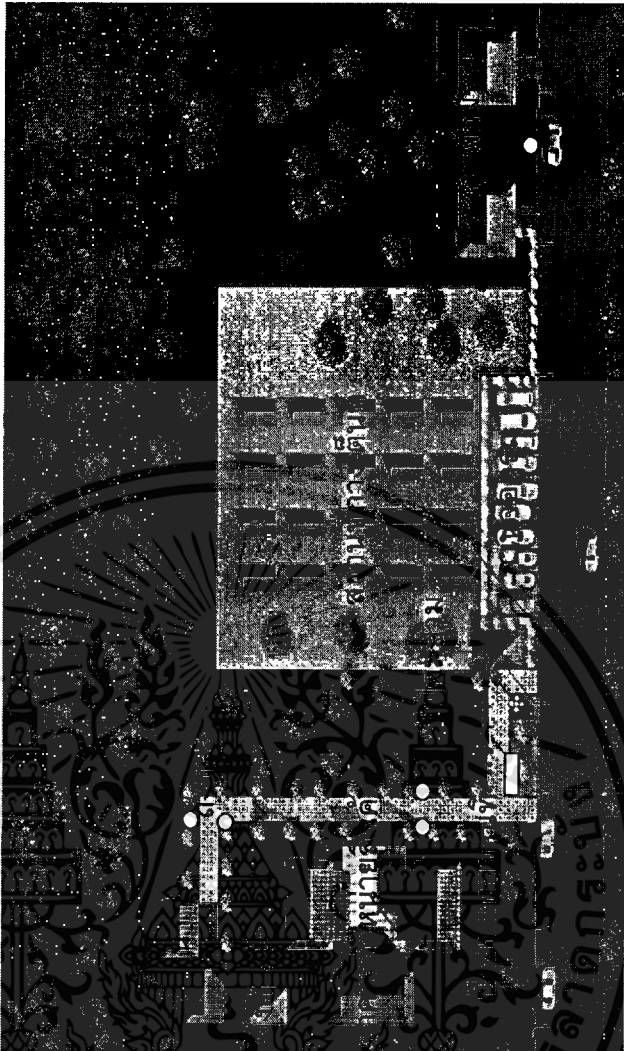

นอกจากต้นตาดแล้วที่นี่ยังพบไม้หายากพันธุ์อื่นๆเช่น เต่าร้าง เปกล้า คัดค้ำวเล็ก เป็นต้น ในบริเวณหุบเขานี้มีลักษณะคล้ายป่าดงดิบและยังมีความชุ่มชื้นสูง แสงจะส่องถึงพื้นได้เฉพาะตอนเที่ยงวันเพราะมีเขาหินปูนสูงชันล้อมรอบ มีความร่มรื่นเหมาะแก่การเดินชมธรรมชาติ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

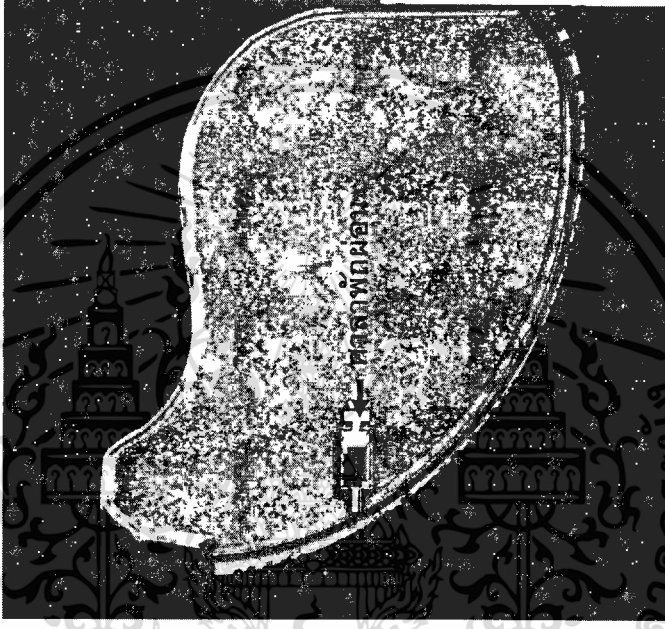
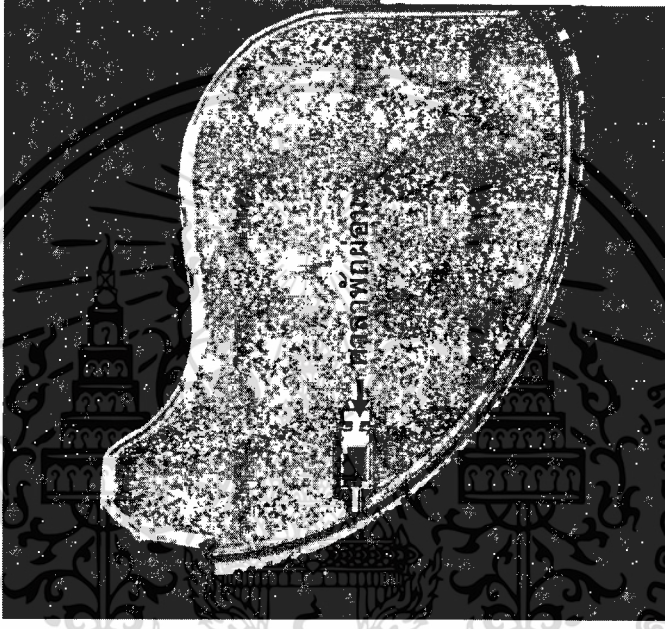

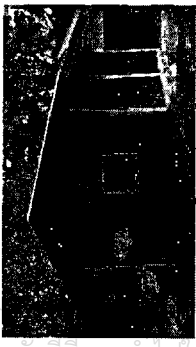
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ข้อมูลจากการสำรวจเกี่ยวกับ การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

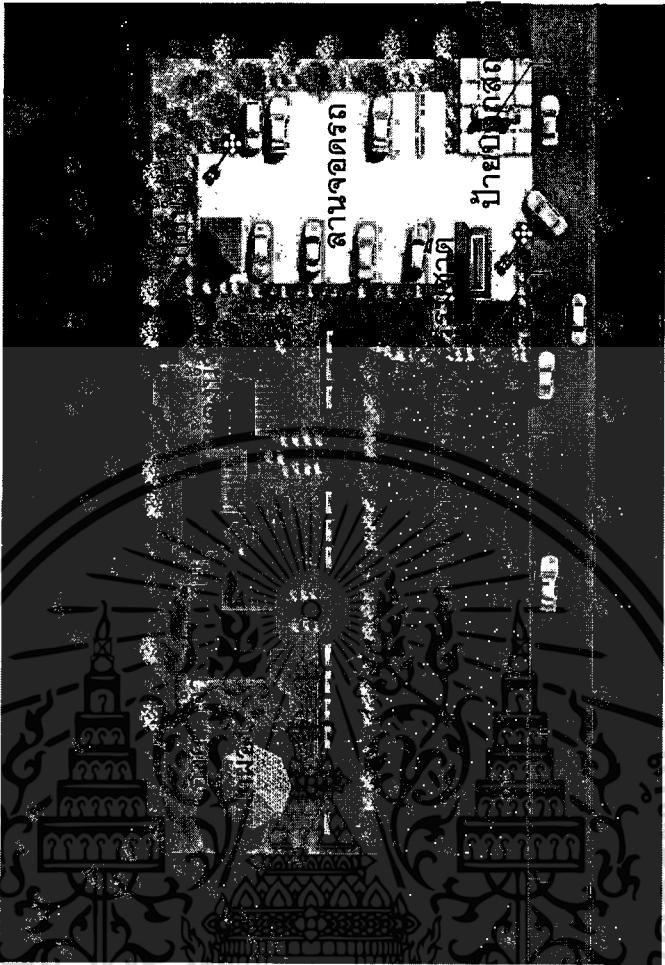

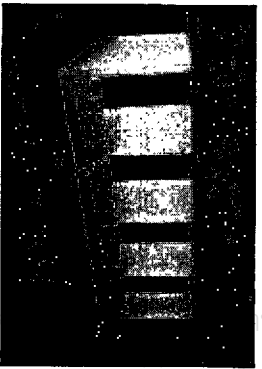
ตารางที่ 4.13 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณ หุบป่าตอกกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

สภาพปัจจุบัน	สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น
<p>สภาพปัจจุบันของพื้นที่หน้าหุบป่าตอกเป็นป่าสักและ</p> <p>นักท่องเที่ยว เดินทางมาดูความสวยงามภายในหุบป่าตอก</p> 	
<p>บริเวณหน้าหุบป่าตอก</p> <p>ห้องน้ำ</p> <p>อาคารจำหน่ายสินค้า</p>	<p>ผังแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็น</p>

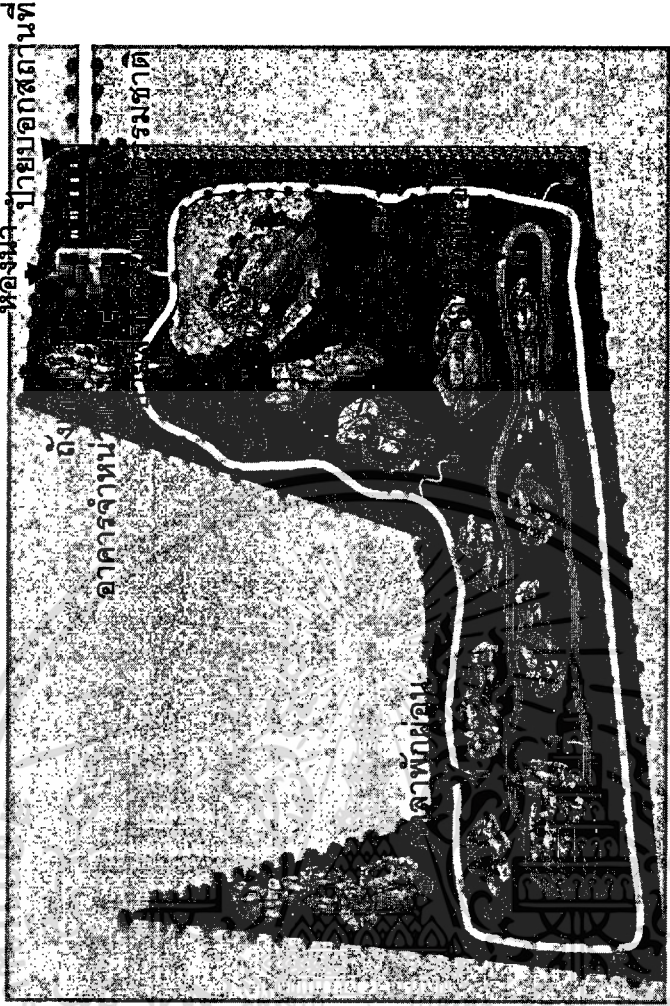
ตารางที่ 4.14 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณ พระยาพายุเรือการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น</p>	<p>สภาพปัจจุบันของพื้นที่หน้าถ้ำพระยาพายุเรือ ส่วนด้านหน้ามี บ่อน้ำขนาดใหญ่</p> <p>สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น</p>
<p>บริเวณอ่างเก็บน้ำด้านหน้าถ้ำพระยาพายุเรือ</p> <p>ศาลาพักผ่อน</p> <p>ห้องน้ำ</p> <p>อาคารจำหน่ายสินค้า</p>	<p>ผังแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็น</p>

ตารางที่ 4.15 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณ เขาปลาร้ากับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น</p>	 <p>สิ่งแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็น</p>
<p>สภาพปัจจุบันของพื้นที่ทางขึ้นเขาปลาร้า มีนักท่องเที่ยวชมความสวยงามของภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์</p>	 <p>บริเวณด้านหน้าเขาปลาร้า</p> <p>ศาลาพักผ่อน</p> <p>อาคารจำหน่ายสินค้า</p>

ตารางที่ 4.16 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณ ลานหินเทินกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>สภาพปัจจุบันของพื้นที่ลานหินเทินเป็นภูเขาหินแกรนิตมีลักษณะคล้ายรูปทรงหินโดมเด่นสวยงามลักษณะของหินจะเป็นหินขนาดใหญ่วางซ้อนทับกันเหมือนเอาหินเทินเอาไว้</p> <p>บริเวณด้านหน้าเข้าหินเทิน</p>	<p>สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น</p>
---	--

ผังแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็น

ตารางที่ 4.17 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณ ถ้าค้างคาวก็บการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

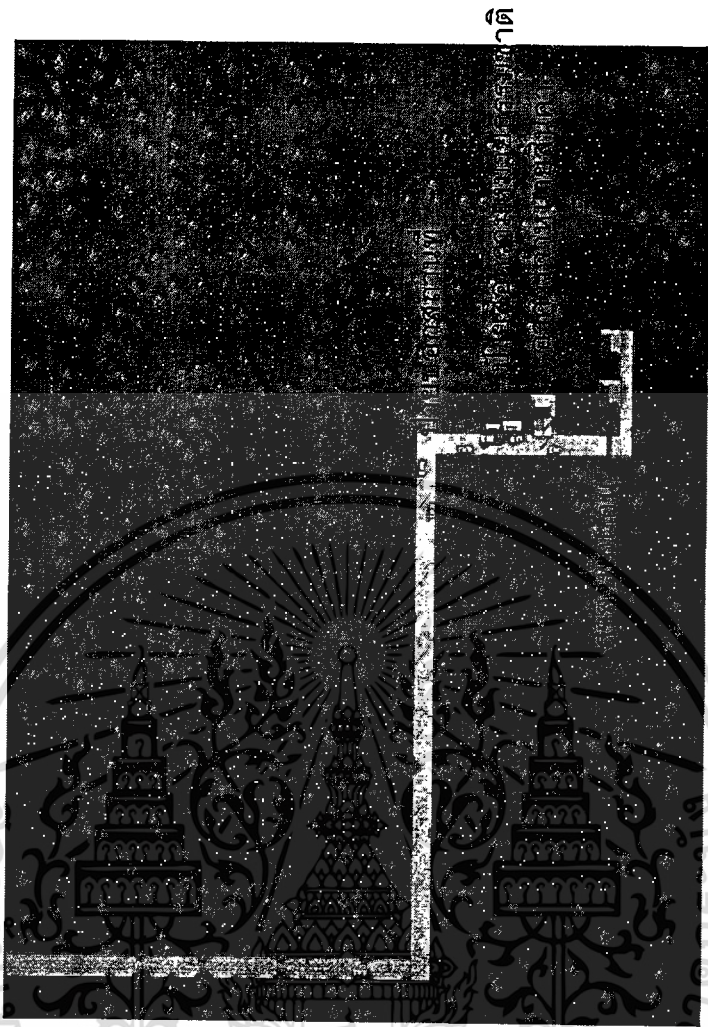
สภาพปัจจุบัน

ถ้าค้างคาวและจุดชมค้างคาว อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของท่าช้างชัย บริเวณหน้าวัดถ้าช้างชัยห่างจากถนนสายหนึ่งของฉาง-ถนนสุพรรณ 400 เมตร ภายในมีถ้ำหลายถ้ำเป็นที่อาศัยของค้างคาวหลายพันๆ จำนวนมากนับล้านตัว จะบินออกจกถ้ำเป็นฝูงๆ

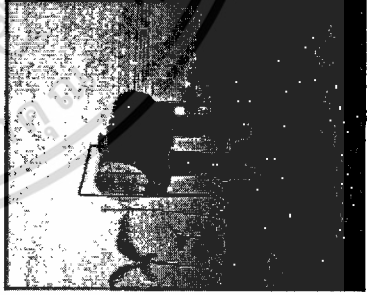
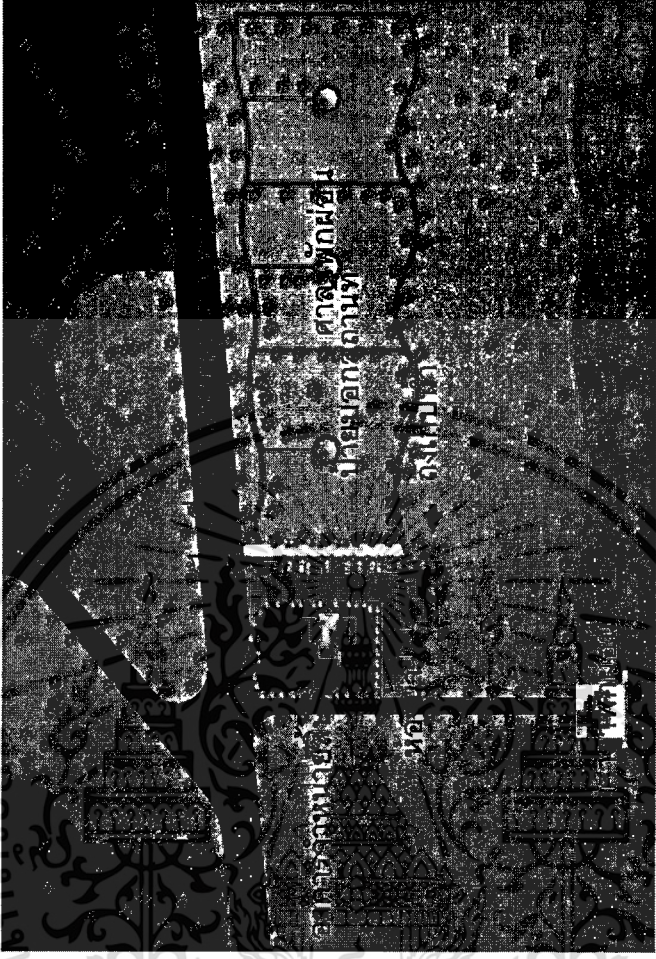
บริเวณจุดชมวิวกถ้ำค้างคาว

สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

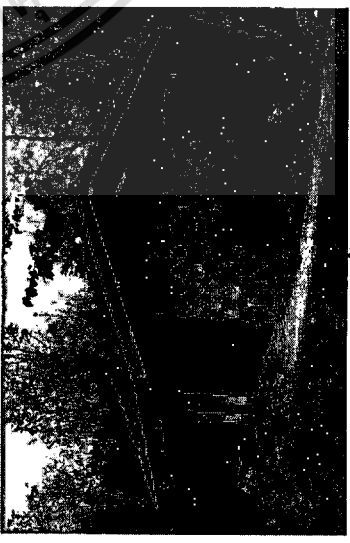
ผังแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็น

ตารางที่ 4.18 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณ เขื่อนทับเสลาเกี่ยวกับกรออกแบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>เขื่อนทับเสลาเป็นเขื่อนชลประทานขนาดใหญ่ กั้นลำห้วยทับเสลา ทำให้เกิดอ่างเก็บน้ำเหนือเขื่อน ซึ่งมีทัศนียภาพสวยงาม มีภูเขาตลิ่งชันชันเป็นฉากหลัง บริเวณตอนใต้ของเขื่อนมีสภาพเป็นป่าเต็งรังและสวนป่าปลูก</p>	<p>สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น</p>
<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div data-bbox="564 1410 847 1949"> <p>บริเวณต้นเขื่อน</p> </div> <div data-bbox="899 1625 1112 1959"> <p>ห้องน้ำ</p> </div> <div data-bbox="893 1274 1260 1567"> <p>ที่นั่ง</p> </div> </div>	 <p>ผังแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็น</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่มีกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 ตารางสำรวจพื้นที่บริเวณ หัวฝายเขาสองชัยซึ่งเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>ด้านหน้าหัวฝายเขาสองชัย ซึ่งกั้นลำห้วยทับเสลา มองเห็นบริเวณหัวฝายได้จากถนน ทิศนี้สภาพที่สวยงาม มีถนนลูกรังถึงเข้าถึงฝาย</p> <p>บริเวณหัวฝาย</p> <p>ห้วยน้ำ</p>	<p>สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น</p> <p>ผังแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็น</p>
---	---

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนการศึกษา โดยสรุป ดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
2. เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
3. เสนอการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

5.1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี และเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในเขตอำเภอลานสัก

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ อำเภอลานสัก จำนวน 60 คน นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในอำเภอลานสัก จำนวน 60 คน เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 60 คน

5.1.2 เครื่องมือในการวิจัย

1. การสัมภาษณ์ (interview) ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์และบันทึกคำตอบ เป็นการสัมภาษณ์แบบมีคำถามแน่นอน(Structured Interview) ได้แก่
 - 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
 - 2) ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่
 - 3) ความคิดเห็นการแบ่งเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. การสำรวจ(Survey) โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจ คือ กล้องถ่ายรูป และ วีดีโอเทป กล้องส่องทางไกล เครื่องมือวัดระยะ การสำรวจสภาพปัจจุบันของพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 การเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ตรงทางภาคสนามตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จนครบ การสัมภาษณ์จะใช้สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวโดยการถามแล้วตอบสัมภาษณ์ที่ได้เตรียมไว้และจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2. ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลโดยสำรวจ (Survey) โดยใช้เครื่องมือได้แก่ กล้องถ่ายรูป/วิดีโอเทป กล้องส่องทางไกล เครื่องมือวัดระยะทางภาคสนาม

5.1.4 ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ อำเภอถานสัก จังหวัดอุทัยธานี

จากการศึกษาข้อมูล สามารถ สรุป ศักยภาพพื้นที่ในเขตอำเภอถานสักถึงความสามารถในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้ดังแก่

1. กิจกรรมส่อง/ดูนก/ค้างคาว เป็นกิจกรรมสำหรับผู้ที่มีความสนใจในเรื่องนก สิ่งดึงดูดที่สำคัญ คือ นกชนิดต่างๆ ทั้งประจำถิ่น นกอพยพ และยังมีกิจกรรมดูกลุ่มค้างคาวนับแสนตัว ออกหาอาหาร และกลับจากการหาอาหารอีกด้วย

2. กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ บันทึกเทปวิดีโอ การรูปและการบันทึกวิดีโอเทป มีทั้งถ่ายรูปและบันทึกเทปวีดิทัศน์ธรรมชาติ พื้นที่ในอำเภอถานสักมีศักยภาพในการทำกิจกรรมประเภทนี้ เช่น เสียงนก กลุ่มค้างคาว สภาพหินงอกหินย้อยต่างๆ ภายในถ้ำ และยังมีรูปเขียนก่อนประวัติศาสตร์อีกด้วย

3. กิจกรรมชมทิวทัศน์ธรรมชาติในบรรยากาศที่สงบ (Relaxing) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวชื่นชมและใกล้ชิดกับธรรมชาติ และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศอื่นๆ การชมทิวทัศน์อาจทำได้ในลักษณะการเดินเล่นตามเส้นทางที่จัดไว้หรือจุดที่ให้นักท่องเที่ยวได้ชมธรรมชาติ การได้ชื่นชมใกล้ชิดกับธรรมชาติเป็นโอกาสหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ พื้นที่บริเวณอำเภอถานสัก ได้กำหนดให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมและใกล้ชิดกับธรรมชาติ บรรยากาศยามเย็นและยามเช้าที่สวยงาม ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตชาวบ้านในชนบทสภาพบ้านเรือนที่ยังคงความดั้งเดิม บริเวณทุ่งนา บรรยากาศยามเช้าหรือยามเย็นที่สวยงาม ในฤดูมีความแตกต่างของกิจกรรมที่แตกต่างกันไปเช่น บริเวณทุ่งนาฤดูฝนจะมีการดำนา ฤดูแล้งมีการเล่นว่าว เป็นต้น

4. กิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์ (Tent Camping) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้อยู่และสัมผัสธรรมชาติ โดยไม่อาศัยสิ่งอำนวยความสะดวกเกินความจำเป็นกิจกรรมที่กระทำร่วมกับกิจกรรมอื่นๆ เช่น กิจกรรมส่องดูนก กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ บันทึกเทปวีดิโอ เทปเสียงธรรมชาติ

เป็นต้น ลักษณะพื้นที่ควรมีสภาพธรรมชาติที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีแหล่งน้ำและที่ราบเหมาะแก่การเดินเท้า

5. กิจกรรมพักผ่อนทานอาหาร (Picnicking) เป็นกิจกรรมพักผ่อนโดยการนำอาหารมารับประทานในบริเวณที่จัดไว้ให้เป็นกิจกรรมที่มักทำร่วมกับกิจกรรมประเภทอื่น ๆ เช่น ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ กิจกรรมชมทิวทัศน์ธรรมชาติในบรรยากาศที่สงบ เป็นต้น

ตามหลักการจัดการท่องเที่ยวในอำเภอลานสัก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากพื้นที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชน มีการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ร่วมกัน มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่มากกว่าพื้นที่อนุรักษ์ลักษณะอื่น การจัดการที่ได้ส่งผลกระทบต่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการและได้รับผลประโยชน์ตอบแทนกลับไป ตามสมควร สร้างโอกาสให้ราษฎรในพื้นที่มีรายได้จากการจัดการท่องเที่ยว ผลที่ได้จากการวิจัยเกี่ยวกับการสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ในพื้นที่ อำเภอลานสัก พบว่าประชาชนที่อยู่ในพื้นที่บริเวณ อำเภอลานสัก มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการท่องเที่ยวในอำเภอลานสัก ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้

1. การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก
2. บริการนำเที่ยว
3. จำหน่ายสินค้าประมง
4. บริการบ้านพัก

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภอลานสัก

ลานสัก

บริเวณที่เป็นเขตหวงห้าม ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกิดใดๆเกิดขึ้น บริเวณที่ควรเป็นเขตหวงห้าม ได้แก่ บริเวณถ้ำค้างเป็นพื้นที่ที่มีค้างคาวอาศัยอยู่จำนวนมาก ควรจัดให้เป็นเขตหวงห้าม

บริเวณที่เป็นเขตสงวนธรรมชาติ ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกินความจำเป็น บริเวณที่ควรเป็นเขตสงวนธรรมชาติได้แก่ บริเวณเขาปลาร้าซึ่งมีรูปเขียนก่อนประวัติศาสตร์ และบริเวณถ้ำพระยาพายเรือที่ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยที่สวยงาม

บริเวณฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ ไม่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากเกินไปบริเวณที่ควรจัดให้เป็นเขตสงวนธรรมชาติ คือบริเวณหุบป่าตาด ในบริเวณหุบเขานี้มีลักษณะคล้ายป่าดงดิบ และยังมีความชุ่มชื้นสูง

บริเวณเขตศึกษาหาความรู้ จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ตามสมควร บริเวณที่ควรจัดให้เป็นเขตศึกษาธรรมชาติ คือบริเวณเขาหินเทียน เป็นภูเขาหินอ่อนที่สวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณเขตบริการ เป็นบริเวณที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ บริเวณที่ควรเป็นเขตบริการ ได้แก่ บริเวณเขื่อนทับเสลา

เมื่อกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยรวมได้แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดบริเวณที่จะจัดให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541:15) ได้กล่าวไว้ว่าบริเวณที่จัดให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือย่านท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือย่านท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถแบ่งเขตที่ดินออกได้ 3 ส่วนคือ

1. พื้นที่สำหรับผู้มาเยือน (Visitor Zone) แยกเป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมช่วงกลางวันหรือพื้นที่สำหรับนักท่องเที่ยวไม่พักค้างแรม ได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ ร้านขายของที่ระลึก ห้องน้ำสาธารณะ ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว ศาลาพักผ่อน ลานจอดรถ ร้านอาหาร อาคารห้องประชุม และพื้นที่สำหรับกางเต็นท์ ได้แก่ ค่ายเยาวชน พื้นที่กางเต็นท์

2. พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ (Staff Zone) แบ่งเป็น ส่วนสำนักงานและอาคารสนับสนุนการปฏิบัติงาน ได้แก่ ที่ทำการของตำบล ป้อมยาม อาคารร้านค้า และส่วนพักอาศัยของเจ้าหน้าที่ เช่น บ้านพัก เรือนแถว และพื้นที่ใช้สอยอื่นๆ

3. พื้นที่ธรรมชาติ(Natural Zone) แยกเป็น ส่วนสำหรับประกอบกิจกรรม ได้แก่ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ จุดชมวิว และส่วนอนุรักษ์หรือบริเวณที่ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจกรรม ซึ่งมีความอ่อนไหวทางนิเวศ

ผู้วิจัยได้กำหนด ย่านท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของพื้นที่และใช้ประโยชน์พื้นที่โดยรวมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541 : 4-34) กล่าวว่า การแบ่งพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์พื้นที่โดยรวม ดังนี้

1. เป็นเขตหวงห้าม

ข้อดี เป็นบริเวณที่มีความเป็นธรรมชาติและมีความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ

ข้อจำกัด มีความเปราะบางทางธรรมชาติสูง ไม่เหมาะสมที่จะจัดให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ยกเว้นเข้าไปเพื่อศึกษาวิจัยและได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่การเชื่อมโยงกับพื้นที่บริเวณอื่นทำได้ยากเนื่องจากการเข้าถึงพื้นที่ทำได้ยาก ไม่มีสาธารณูปโภค มีผลกระทบต่อระบบนิเวศสูง

2. เป็นเขตสงวนสภาพธรรมชาติ

ข้อดี มีความสวยงามและความหลากหลายทางธรรมชาติ

ข้อเสีย พื้นที่บางส่วนมีความเปราะบางทางธรรมชาติ ไม่มีศักยภาพในการ

พัฒนาให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากอยู่ไกลจากสาธารณูปโภคทำให้เชื่อมโยงกับพื้นที่

บริเวณอื่นทำได้ยาก หากจัดการท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้งบประมาณสูงและทำลายสภาพธรรมชาติ
เจ้าหน้าที่อาจดูแลได้ไม่ทั่วถึง มีผลกระทบต่อระบบนิเวศสูง

3. เป็นเขตพื้นที่สภาพธรรมชาติ

ข้อดี มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ที่กำลังฟื้นฟูจากไฟไหม้ อาจจัดการ
ท่องเที่ยวในลักษณะเป็นจุดใน trip เพื่อชี้ให้นักท่องเที่ยวเห็นถึงโทษจากการเผาป่าหรือสภาพป่าที่
กำลังฟื้นฟูจากไฟไหม้

ข้อจำกัด เป็นบริเวณที่มีความเปราะบางสูง ทักษะภาพที่ไม่มีความ
หลากหลาย พื้นที่ที่ไม่มีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบเนื่องจากเชื่อมโยง
กับเส้นทางหลักเพื่อเข้าสู่พื้นที่ทำได้ยาก มีผลกระทบต่อระบบนิเวศสูง

4. เขตศึกษาหาความรู้

ข้อดี เป็นเขตพื้นที่ที่สามารถสัญจรได้ มีความสวยงามของสภาพธรรมชาติ มี
ความสวยงาม

ข้อจำกัด การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต้องมีหน้าที่ดูในพื้นที่เพิ่มขึ้น ต้องมี
การวางแผนเพื่อการพัฒนาเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อพื้นที่อย่างสูง

5. เป็นเขตบริการ

ข้อดี มีความเป็นธรรมชาติ มีความหลากหลายของพืช สัตว์และสภาพพื้นที่
ซึ่งเป็นทั้งพื้นน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำ มีความเป็นเอกลักษณ์ มีทัศนียภาพที่สวยงาม สามารถเชื่อมโยงกับ
บริเวณที่มีความโดยเด่นสวยงามทางธรรมชาติได้ การเข้าถึงพื้นที่ได้ง่าย และการได้รับความร่วมมือ
จากท้องถิ่น

ข้อจำกัด มีผลกระทบต่อระบบนิเวศเนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวก
จำเป็นต้องอยู่พื้นที่น้ำ จึงต้องมีมาตรการในการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

3. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศในพื้นที่อำเภอตาคลี จังหวัดอุทัยธานี

ผู้วิจัยกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตพื้นที่ต่างๆ ตามกรอบแนวคิดและทฤษฎี
ดังนี้

1. เขตหวงห้าม ได้จัดเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กำหนดเส้นทางง่ายๆ ที่ให้เข้าถึงพื้นที่โดยไม่
รบกวนต่อ ธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตภายในถ้ำ โดยจะกำหนดจุดชมวิวให้ห่างจากถ้ำ

2. เขตสงวนธรรมชาติ จัดทำ เส้นทางง่ายๆ ในการศึกษาธรรมชาติ และทำลายสิ่งแวดล้อม
ให้น้อยที่สุด

3. เขตฟื้นฟูธรรมชาติ จัดทำ เส้นทางเดินง่ายๆ ในบริเวณ บริเวณมีสภาพเป็นป่าจัดให้มี
ทางเดินเท้าที่มีรูปแบบเข้ากับสภาพแวดล้อม มีความกว้างไม่เกิน 1.80 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาความรู้ และเขตบริการกำหนดให้มีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้
 กิจกรรมส่องดูนก กิจกรรมถ่ายรูป บันทึกรูปวีดิโอ เทปเสียงธรรมชาติ กิจกรรมชมทิวทัศน์
 ธรรมชาติในบรรยากาศที่สงบ กิจกรรมพักผ่อนด้วยเต็นท์ กิจกรรมพักผ่อนรับประทานอาหาร จึง
 กำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ห้องน้ำ-ห้องสุขารวม ถึงขยะ หน่วยบริการย่อย เส้นทาง
 เดินเท้าขนาดเล็ก บริเวณที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อการประกอบกิจกรรมชมทิวทัศน์ธรรมชาติ
 แคมป์แต่ละหน่วยจุไม่เกิน 3 เต็นท์คู่ พื้นที่มีความเหมาะสม เข้าออก-สะดวก พื้นที่ราบหรือเป็น
 ลอนคลื่นเล็กน้อย ความลาดเท ไม่เกิน 10% การระบายน้ำดี ระดับน้ำได้ลึกพอสมควร ไม่อับทึบ ภูมิ
 ทัศน์งดงาม

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาและการวิจัยเรื่องแนวการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ใน
 อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี โดยสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวใน
 พื้นที่อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิง
 นิเวศ และนำเสนอการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่ามี
 ประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

5.2.1 สภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

จากการศึกษาสภาพที่ตั้ง อาณาเขต เนื้อที่ ลักษณะภูมิประเทศ พบว่า พื้นที่ในเขต อำเภอลานสัก
 จังหวัดอุทัยธานี มีลักษณะเป็นภูเขาและป่าไม้ มีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งพืชและ
 สัตว์ การพักผ่อนหย่อนใจในบรรยากาศที่สงบ บริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวของตำบลลานสักบริเวณถ้ำ
 พระยาภายเรือ บริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวบริเวณตำบลประดู่ขึ้นเป็นพื้นที่ราบเหมาะสมสำหรับการทำ
 การเกษตรบริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว บริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตำบลระบำบริเวณพื้นที่เขื่อนทับ
 เสลา บริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวตำบลน้ำรอบบริเวณพื้นที่เขาหินเทิน บริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
 บริเวณตำบลทุ่งนางามบริเวณพื้นที่เข้าปลาร้าและหุบป่าตาด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้กิจกรรมการ
 ท่องเที่ยวที่จัดอยู่ในปัจจุบัน

5.2.2 แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอลานสัก จังหวัด อุทัยธานี

1. เขตหวงห้าม (Strict Nature Reserve Zone) ได้แก่ถ้ำค้างคาวเป็นพื้นที่มีสภาพธรรมชาติที่
 เปราะบาง มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมมาก ไม่ควรมีการท่องเที่ยวใดๆเกิดขึ้น ยกเว้นประโยชน์เพื่อ
 การศึกษาวิจัยตามภารกิจของอุทยานแห่งชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ อาจเป็นพื้นที่ไม่ปลอดภัย
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับนักท่องเที่ยวมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุ บุคคลที่เข้าไปในพื้นที่สงวนได้ คือ เจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปตรวจเป็นครั้งคราวและนักวิชาการที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำการศึกษา สอดคล้องกับ กรอบแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อท่องเที่ยวเชิงนิเวศสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541:4-34) ได้เสนอว่า การใช้ประโยชน์พื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2. เขตสงวนสภาพธรรมชาติ (Primitive Zone) บริเวณเขาปลาร้าและถ้ำพระยาพายเรือ เขตพื้นที่สังคมพืชและทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ก่อให้เกิดจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว หรือเป็นพื้นที่จำเป็นต้องสงวนไว้เพื่อเป็นแหล่งต้นน้ำหรือมิให้สภาพเสื่อมโทรมลงกว่าเดิมและกำหนดเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการเฉพาะเท่าที่จำเป็น สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อท่องเที่ยวเชิงนิเวศสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2541:4-34) ได้เสนอว่า การใช้ประโยชน์พื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3. เขตฟื้นฟูธรรมชาติ ๖ (Primitive Zone) บริเวณที่สำรวจพื้นที่ ถูกบุกรุกทำลาย ได้แก่ หุบป่าตาด แต่ยังคงสภาพธรรมชาติไว้ สามารถฟื้นฟูให้กลับสภาพเดิมได้ โดยการปลูกป่า หรือ ฟื้นฟูพื้นที่ตามธรรมชาติ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อท่องเที่ยวเชิงนิเวศสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2541:4-34) ได้เสนอว่า การใช้ประโยชน์พื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4. บริเวณเขตศึกษาหาความรู้ (Outdoor Recreation Zone) บริเวณที่สำรวจเขตที่กำหนดไว้เพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับธรรมชาติ รวมทั้งเป็นกันชนป้องกันการกระทบกระเทือน ที่เกิดขึ้นในเขตบริการที่จะมีมากขึ้นเป็นการจายระบายนความแออัดของการใช้พื้นที่ในเขตบริการให้กระจายตัวในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้ บริการจำนวนมาก จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกพอสมควร สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อท่องเที่ยวเชิงนิเวศสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2541:4-34) ได้เสนอว่า การใช้ประโยชน์พื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5. เขตบริการ (Intensive Use Zone) บริเวณ ที่สำรวจบริเวณเขื่อน ทับเสลา มีการ พัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้แก่ ร้านอาหารนักท่องเที่ยว รวมถึง บริเวณที่จัดไว้เพื่อรองรับการพัฒนา สิ่งก่อสร้างในอนาคต สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อท่องเที่ยวเชิงนิเวศสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2541:4-34) ได้เสนอว่า การใช้ประโยชน์พื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

6. เขตกิจกรรมพิเศษ เป็นบริเวณพื้นที่ที่มี กรรมสิทธิ์ ครอบครอง บริเวณพื้นที่ บ้านพักอาศัยและพื้นที่ เกษตรกรรม ของชาวบ้านไม่มีการออกแบบความสะดวกใดๆ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อท่องเที่ยวเชิงนิเวศสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541: 4-34) ได้เสนอว่า การใช้ประโยชน์พื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5.2.3 การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ต่อการ ท่องเที่ยวในอำเภอถานสัก จังหวัดอุทัยธานี

จากการกำหนดแนวทางใช้ประโยชน์ พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้ 6 เขต พื้นที่แล้ว สามารถกำหนด สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ ตามลักษณะการใช้พื้นที่นั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตพื้นที่ต่างๆ ตามกรอบแนวความคิดดังนี้

1. เขตหวงห้าม กำหนดให้เป็นเส้นทางเดิม และทางเดิน แบบง่ายๆ สอดคล้องกับกรอบแนวความคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามหลักของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2541:4-38)
2. เขตสงวนธรรมชาติ กำหนดให้เป็นเส้นทางเดิม และทางเดิน แบบง่ายๆ สอดคล้องกับกรอบแนวความคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามหลักของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541:4-38)
3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ กำหนดให้เป็นเส้นทางเดิม และทางเดินแบบง่ายๆ สอดคล้องกับกรอบแนวความคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามหลักของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2541:4-38)
4. เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาความรู้ เส้นทางธรรมชาติ โดย จักรยาน สถานที่พักผ่อน ให้ทางเดินที่ บริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจ และ จัดให้มี ม้านั่งพักผ่อนสอดคล้องกับ กรอบแนวความคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามหลักของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541:4-38)
5. เขตบริการ กำหนดให้มี สิ่ง อำนวยความสะดวก ดังนี้ กรอบแนวความคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามหลักของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541:4-38) ได้เสนอสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ไว้ว่า

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ มาเยือน ได้แก่ ศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว, ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ,ห้องน้ำสาธารณะ,ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว,ศาลาพักผ่อนริมน้ำ,ม้านั่ง,ทางเดินเท้า,ถังขยะ,ลานจอดรถ,ป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ ได้แก่ , อาคารที่ทำการ,อาคารร้านค้า ,สวัสดิการ,ป้อมยาม,ด่านตรวจ,ระบบบำบัดน้ำเสีย,ระบบน้ำใช้และถึงน้ำ,ระบบไฟฟ้าส่องสว่างและแสงสว่าง

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ธรรมชาติ ได้แก่ ป้ายสื่อความหมาย ธรรมชาติ หอดูนก, ทางเดินเท้า และ เส้นทางจักรยาน

6. เขตบริการพิเศษ ไม่มีการออกแบบ สิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เนื่องจากเป็นพื้นที่ ที่มี
กรรมสิทธิ์ครอบครอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนา พื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอ
ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและสรุปผลการวิจัย เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา
พื้นที่ เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์ พื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นนิเวศ

1.1 เขตหวงห้าม เป็นเขตพื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติ ที่ประาะบาง เนื่องจาก
เป็นที่อยู่อาศัย ของค้างคาว จำนวนมาก ถึงมี ความสำคัญ ต่อ สิ่งแวดล้อมมาก การจัดการท่องเที่ยว
สามารถ ทำได้ โดย กำหนดจุดพักนักท่องเที่ยวให้ห่างจาก จุดหวงห้ามและไม่มีกิจกรรมที่กระทบ
ต่อธรรมชาติหรือสัตว์ป่า

1.2 เขตสงวนสภาพธรรมชาติ เขตพื้นที่ที่สภาพสังคมพืช และ
ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ก่อให้เกิดจุดเด่นของการท่องเที่ยวเขาปลาร้าเป็นภูเขาสูงมี
ภาพเขียน ก่อนประวัติศาสตร์ อยู่บนยอดเขา บริเวณถ้ำพระยาพายเรือ ภายในถ้ำเป็น หินที่รวมตัว
กันเป็นก้อนที่สวยงาม ด้านหน้าถ้ำมีบ่อน้ำขนาดใหญ่เหมาะ สำหรับ จัดเป็นพื้นที่ บริการ
นักท่องเที่ยว

1.3 เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ บริเวณหุบป่าตาด มีป่าตาด มีป่าไม้ธรรมชาติที่
สวยงาม ภายในหุบเขาเป็นป่าดงดิบ ค่อนข้างหน้าหุบป่าตาด เป็นลานสักขนาดใหญ่ เหมาะ สำหรับ
เป็น เขตบริเวณนักท่องเที่ยว

1.4 เขตศึกษาความรู้ บริเวณเขาเทิน เป็นเขตที่กำหนดไว้เพื่อการพักผ่อนและ
ศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับ ธรรมชาติ กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่

1.4.1 ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ

1.4.2 กิจกรรมพักผ่อนด้วยเต็นท์

1.4.3 กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ,บันทึกเทพวีดีโอ

1.5 เขตบริการ เขตนี้ควรกำหนดขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
แก่ ประชาชน และเจ้าหน้าที่ สามารถ รองรับบริการขยายตัวที่จะมีขึ้น มีการพัฒนาสิ่งก่อสร้างและสิ่ง
อำนวยความสะดวกต่างๆ ในอนาคตเป็นจุดร่วมของการท่องเที่ยวกำหนดกิจกรรมได้แก่

1.5.1 กิจกรรมพักผ่อนรับประทาน อาหาร (Picnicking) ควรจัดให้มีมี้านั่ง
พักผ่อนรับประทานอาหาร มีเส้นทางเดินเท้าที่ไม่ไกลจากที่พัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2 กิจกรรมชมทิวทัศน์ ธรรมชาติ บรรยากาศที่สงบ (Relaxing) จุดชมทิวทัศน์ สภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามแปลกตา มีความหลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะการออกแบบสิ่งกำหนดความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้วิจัยได้เสนอแนะการออกแบบ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ต่อการท่องเที่ยว

2.1 เขตหวงห้าม สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่นี้ จัดให้เป็นจุดชมวิวน้ำถ้ำค้างคาว

2.2 เขตศึกษาธรรมชาติ จัดให้มีจุดบริการนักท่องเที่ยว บริเวณด้านนอก

2.3 พื้นฟูสภาพธรรมชาติ จัดให้มีจุดบริการนักท่องเที่ยว บริเวณด้านนอก

2.4 เขตศึกษาหาความรู้ จัดให้มีจุดเส้นทางจักรยาน ตามเส้นทางธรรมชาติ

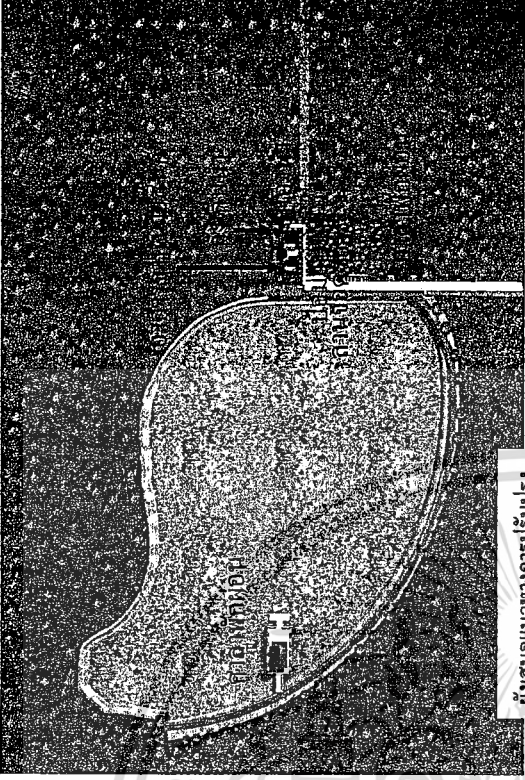
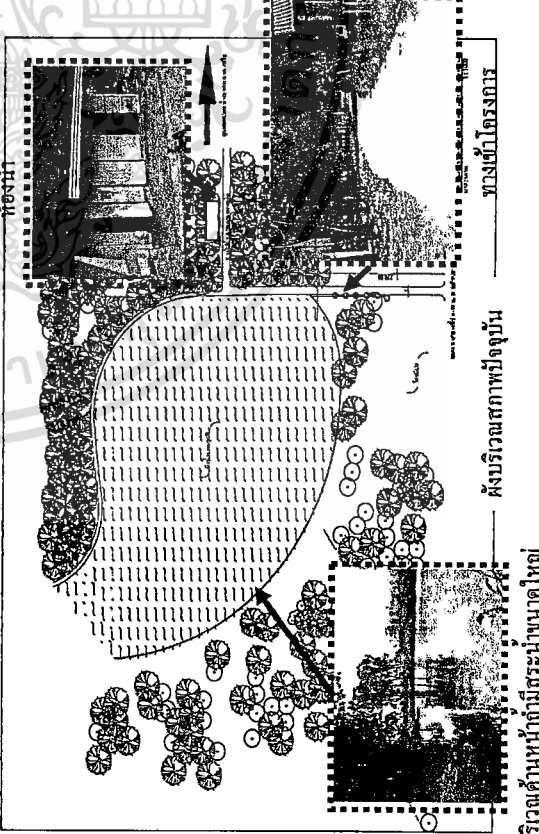
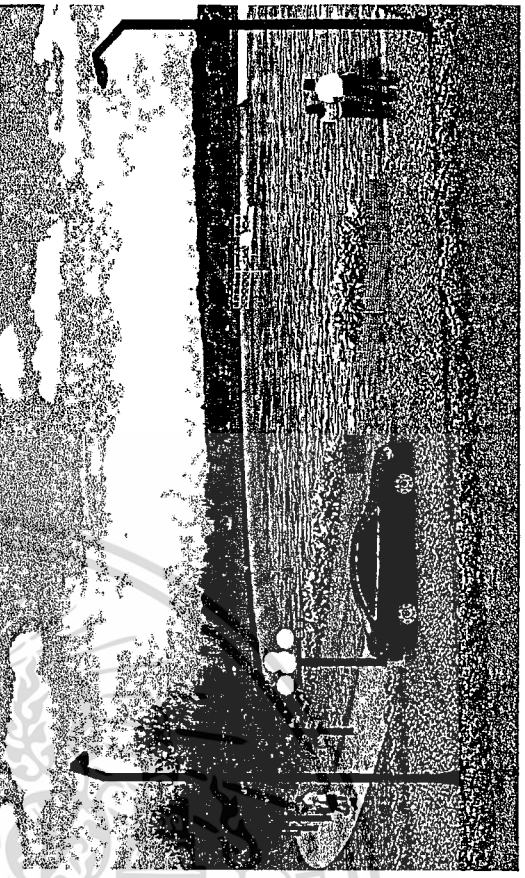
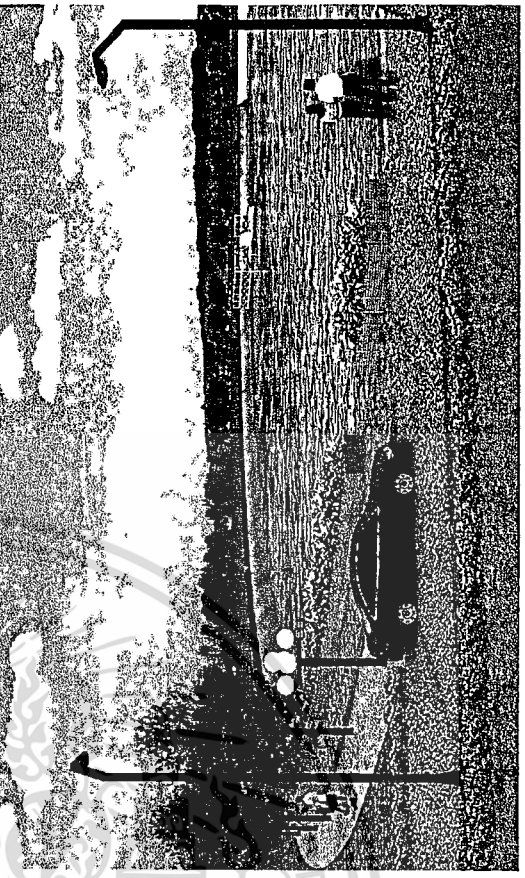
2.5 เขตบริการ จัดให้มี จุดชมวิว และจุดบริการนักท่องเที่ยว

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ต่อไป

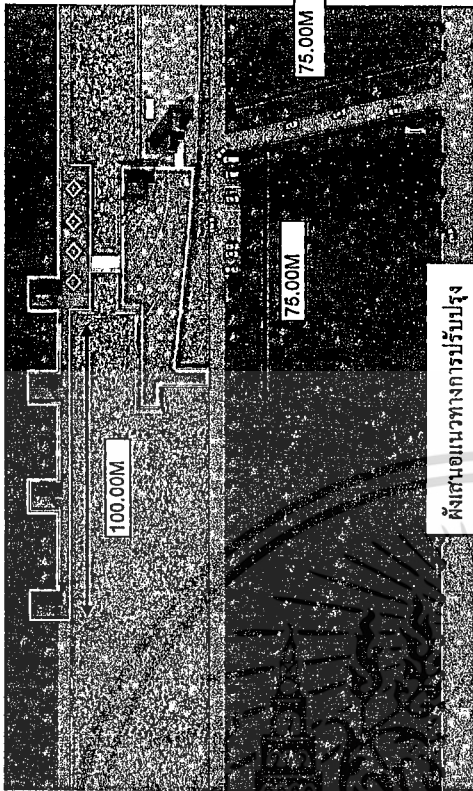
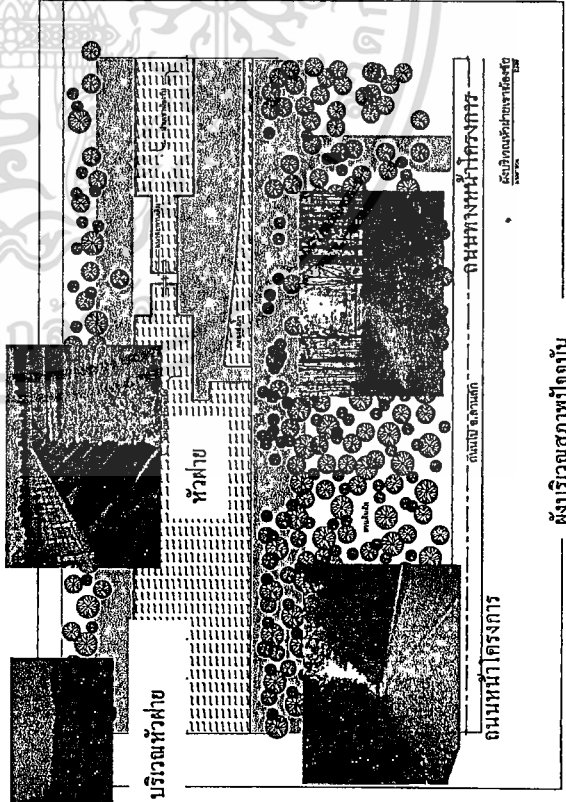
จากการศึกษาพบว่า ยังมีประเด็นและตัวแปรอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกหลายประการซึ่งไม่สามารถ ทำการได้ทั้งหมด ถึงขอเสนอแนะแนวทาง สำหรับการศึกษ ในโอกาส ต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา พื้นที่ เพื่อการท่องเที่ยว ในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาภูมิทัศน์ ชุมชนในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
2. การศึกษารูปแบบเอกลักษณ์ ทางสถาปัตยกรรมของบ้านแถวชุมชน พื้นที่ในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
3. การศึกษาบ้านและชุมชน พื้นดิน เพื่อ จัดตั้งศูนย์ศึกษา โบราณสถาน หรือพิพิธภัณฑที่ท้องถิ่น
4. การศึกษาศักยภาพพื้นที่ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในรูปแบบ Home Stay เพื่อรองรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยว

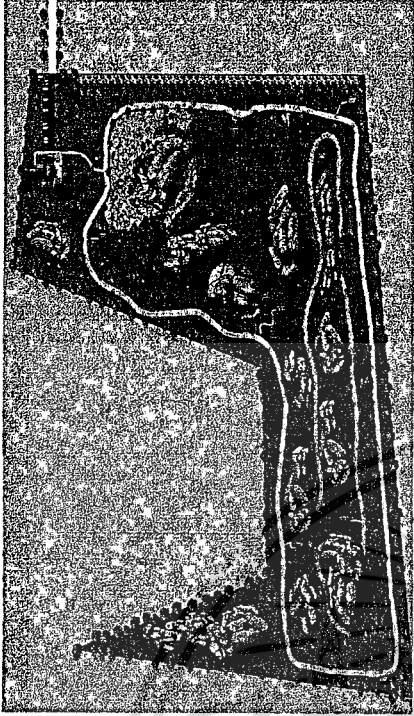
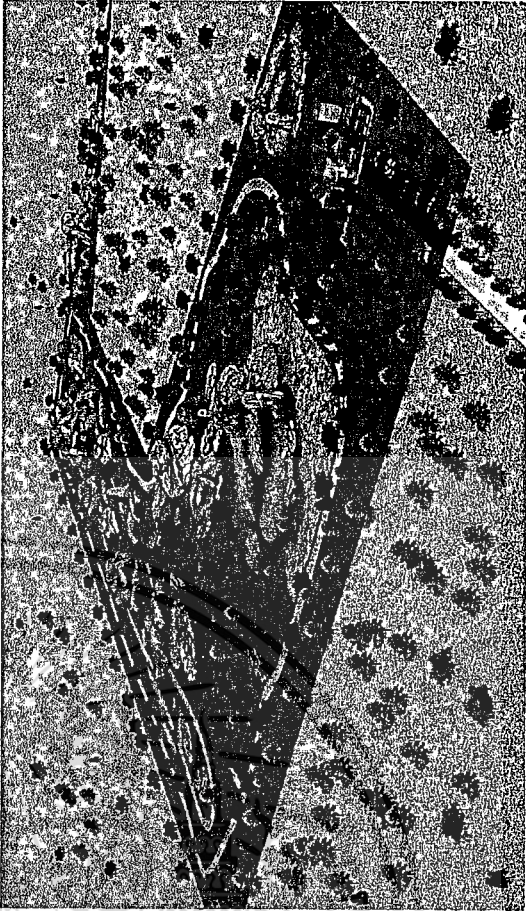
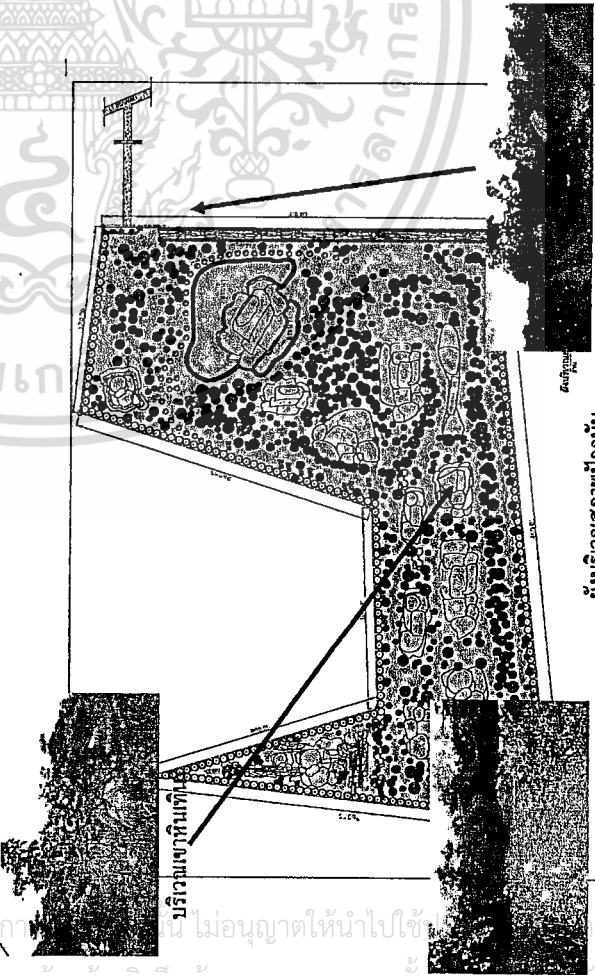
ตารางที่ 5.1 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณถ้ำพระยาเขยเรือ

<p>ประเภท</p>	<p>บริเวณด้านหน้าถ้ำพระยาเขยเรือ</p>	<p>บริเวณด้านหน้าถ้ำพระยาเขยเรือ</p>	<p>แนวทางการปรับปรุงพื้นที่</p>
<p>บริเวณด้านหน้าถ้ำพระยาเขยเรือ</p> <p>บริเวณทางขึ้นถ้ำพระยาเขยเรือ</p>	<p>สภาพปัจจุบัน</p> <p>สภาพปัจจุบันของบริเวณพื้นที่หน้าถ้ำพระยาเขยเรือ ส่วนด้านหน้ามีน้ำขนาดใหญ่ และมีพื้นที่โล่งไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวที่จอดรถที่โล่ง</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <p>ด้านหน้าเขาพระยาเขยเป็นพื้นที่โล่งและยังมีน้ำขนาดใหญ่ซึ่งเหมาะสมสำหรับทำเป็นที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในบริเวณถ้ำพระยาเขยเรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เช่น ห้องน้ำ ตู้เปลี่ยนความหนาของรองเท้า และร้านค้าขายของที่ระลึก อาคารที่พักผ่อนกลางน้ำ</p>	 <p>ที่ตั้งถนนทางการปรับปรุง</p>
<p>บริเวณด้านหน้าถ้ำพระยาเขยเรือ</p>	 <p>ห้องน้ำ</p> <p>ทางเดินโครงการ</p> <p>ที่ตั้งบริเวณสภาพปัจจุบัน</p> <p>บริเวณด้านหน้าถ้ำพระยาเขยเรือ</p>	 <p>ทัศนียภาพ</p>	 <p>ทัศนียภาพ</p>

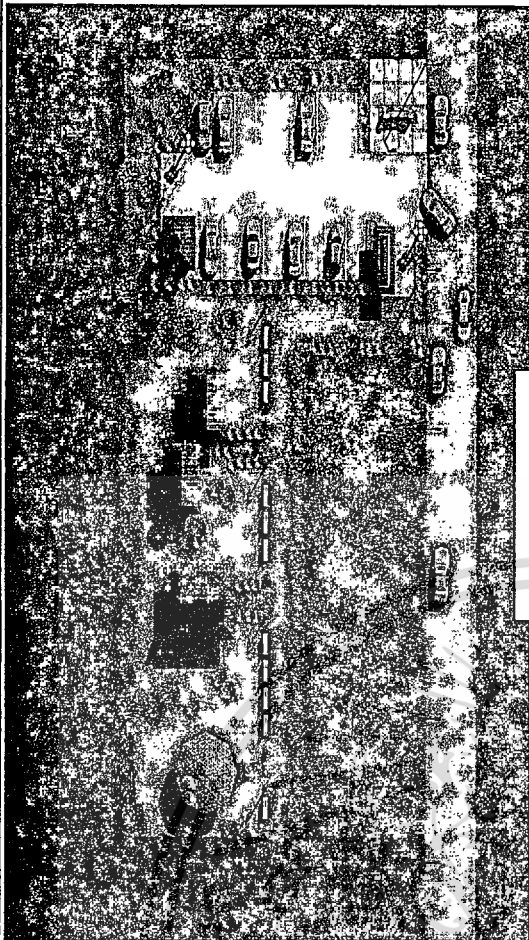

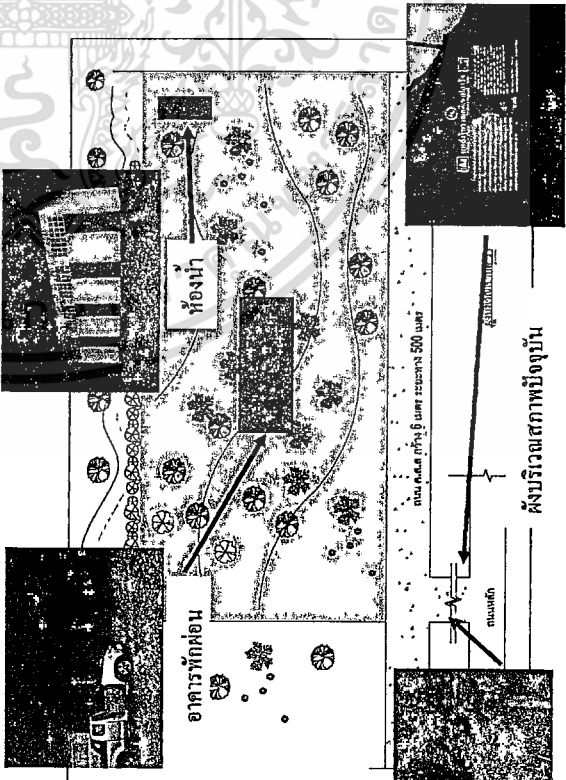

ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงหัวฝายเขื่อนเชี่ยวชัย

ประเภท	บริเวณ หัวฝายเขื่อนเชี่ยวชัย	สภาพปัจจุบัน ด้านหน้าหัวฝายเขื่อนเชี่ยวชัย ซึ่งกั้นลำห้วยทับเสลา มองเห็นบริเวณหัวฝายได้จากถนน ทัศนียภาพที่ สวยงาม มีถนนลูกรังซึ่งเข้าถึงฝาย	แนวความคิดในการออกแบบ
<p>เอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้</p>		<p>ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวและคนในพื้นที่นิยมมาใช้บริการในตอน เย็น พื้นที่บริเวณนี้มีทัศนียภาพสวยงาม และเป็นทางผ่านก่อน เข้าอำเภอตาแล็ก สามารถพัฒนาให้เป็นจุดที่กักริมทาง ควรจัด ให้มี ร้านค้าบริการขายของที่ระลึก ห้องนั่ง</p>	<p>แนวทางการปรับปรุงพื้นที่</p>
		<p>ทัศนียภาพ</p>	<p>ทัศนียภาพ</p>

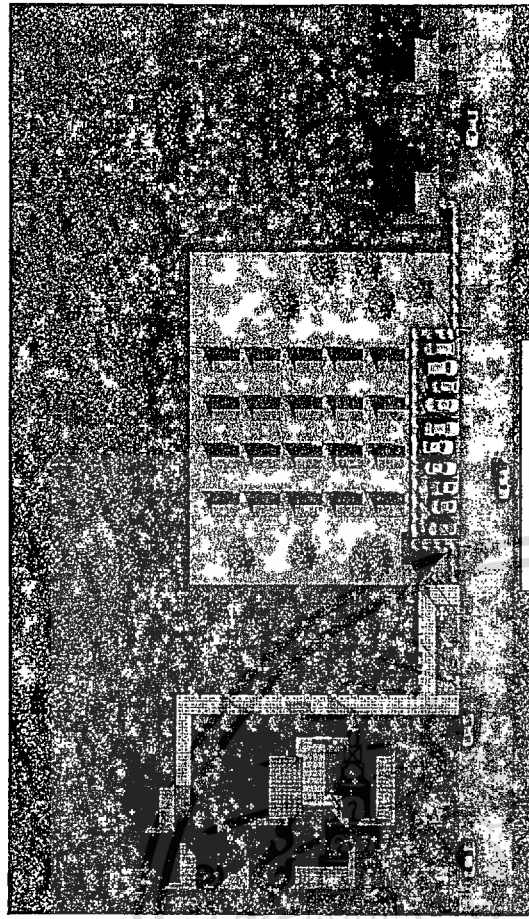
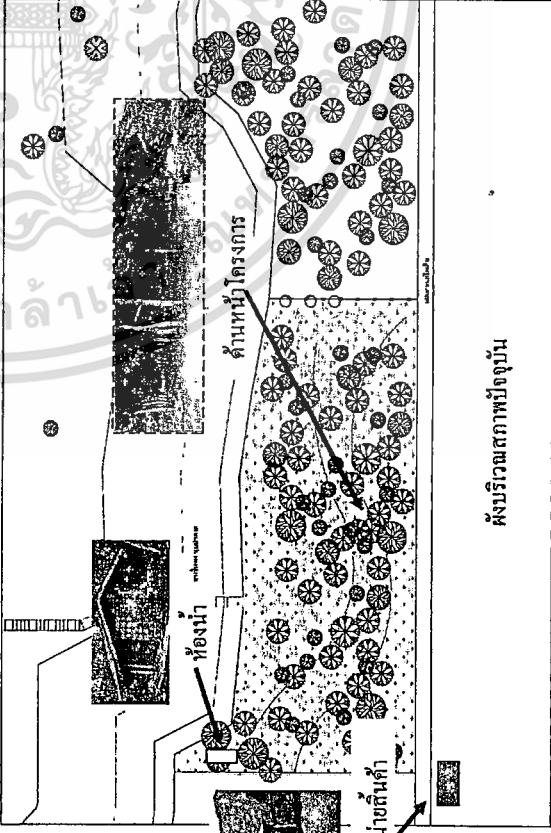
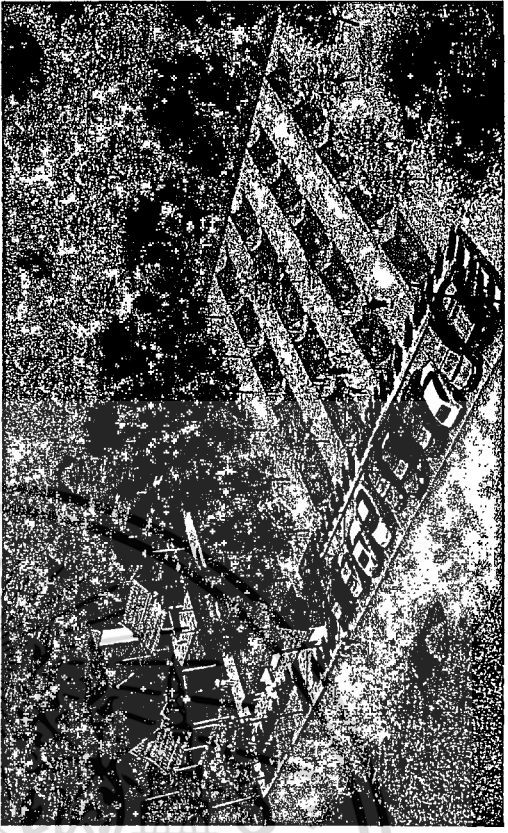
ตารางที่ 5.5 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณเขานหิน

<p>ประเภท บริเวณเขานหิน</p>	<p>สภาพปัจจุบัน สถานเขานหินเป็นภูเขาหินแกรนิตมีลักษณะคล้ายรูปทรงหินโดมเด่นสวยงามลักษณะของหินจะเป็นหินขนาดใหญ่วางตัวซ้อนทับกันเหมือนอาทินเขานเขาใช้พื้นที่ทั้งหมด 36 ไร่ ในบริเวณมีต้นสักหนาแน่นปัจจุบันสถานหินเขานหินยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆให้นักท่องเที่ยว</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ แนวทางการพัฒนา สร้างทางเดินเท้าเชื่อมต่อยังจุดชมหินแต่ละจุดให้กลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ และจัดบริเวณจอดรถอาคารบริเวณให้ถือเป็นสัดส่วน เพื่อรักษาบริเวณที่มีสภาพเป็นธรรมชาติไว้แบบเดิม และควรสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เช่น ห้องน้ำ จุดเสิร์ฟอาหารธรรมชาติ และร้านค้าขายของที่ระลึก</p>	<p>แนวทางการปรับปรุงพื้นที่</p> <p>ผังแนวการปรับปรุง</p> <p>ทัศนียภาพ</p>
---------------------------------	---	---	--

ตารางที่ 5.6 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณเขাপลาร้า

<p>ประเภท บริเวณ ค่าน้ำเขাপลาร้า</p>	<p>สภาพปัจจุบัน สภาพปัจจุบันเขাপลาร้ามีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ซึ่งมีนักท่องเที่ยวได้เข้าไปชมความสวยงามของภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ส่วนด้านล่างเป็นพื้นที่โล่งยังไม่มีการขุดคอกให้น้ำท่องเที่ยว</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ บริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวรอบเขাপลาร้ามีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ที่สวยงาม ทั้งในด้านน้ำหนักงานเขียนที่โล่งและควรสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เช่น ห้องน้ำ ตู้มคีความหนามธรรมชาติ และร้านค้าขายของที่ระลึก</p>	<p>แนวทางการปรับปรุงพื้นที่ ผังแนวการปรับปรุง </p>
<p>ทางเข้าโครงการ ผังบริเวณสภาพปัจจุบัน ป้ายหน้าโครงการ</p>	<p>อาคารพักผ่อน ห้องน้ำ ถนน 6 เมตร กว้าง 6 เมตร ระยะทาง 500 เมตร ถนนหลัก ถนนสาธิต</p> 	<p>ทัศนียภาพ </p>	

ตารางที่ 5.7 ตารางแสดงรายละเอียดการปรับปรุงบริเวณหุบป่าตาด

<p>ประเภท บริเวณ ด้านหน้าหุบป่าตาด</p>	<p>สภาพปัจจุบัน สภาพปัจจุบันของบริเวณพื้นที่หน้าหุบป่าตาด เป็นพื้นที่โล่งยังไม่สิ่งอำนวยความสะดวกให้ร่มเงาเพื่อที่โล่งด้านหน้าเป็นไม้สักและมีความร่มรื่นมาก</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ ด้านหน้าหุบป่าตาดเป็นพื้นที่โล่งเหมาะสำหรับปรับปรุงทำกิจกรรมกลางแจ้งที่ทันสมัย เพราะว่ามีธรรมชาติที่สวยงามและเป็นบริเวณที่ศึกษาธรรมชาติ ควรจัดให้มีบริเวณ ทางเดินที่ทันสมัย สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เช่น ห้องน้ำดื่มเพื่อความเหมาะสม</p>	<p>แนวทางการปรับปรุงพื้นที่</p>
<p>พื้นที่ปรับปรุง</p>		<p>ผังแนวทางการปรับปรุง</p>	

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. <http://www.tat.or.th>

กระทรวงมหาดไทย.2444. ความหลากหลายทางชีวภาพ.

<http://www.thailandnaturalresources.com/BQA.html>

จีระยุทธ ภาโนชิต. 2541. การออกแบบภูมิทัศน์พื้นที่ทำการของอุทยานแห่งชาติภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น- เลย.ส่วนอุทยานแห่งชาติ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและกรมป่าไม้

ช่อแพร ทินพรรณ. 2544. "สภาพเศรษฐกิจ-สังคมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่." ปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต (วนศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณรงค์ฤทธิ์ ศุขปรากการ. 2542. การใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์ : กรณีอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี. ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ กรมป่าไม้

นันทนา อนันต์ไทย.2537. "การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว จ.อุบลราชธานี." วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต สาขาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง มิศรา สามารถ.2543. รายงานการวิจัย การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : บริษัท แอล.ที.เพรส จำกัด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2541. โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่) รายงานฉบับสมบูรณ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2538. ร่างรายงานฉบับสุดท้าย การศึกษาเพื่อจัดทำแผนการจัดการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ บริเวณถ้ำลอด จังหวัดแม่ฮ่องสอน เสนอ สำนักนโยบาย และแผนสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร. สถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศไทย

<http://www.seub.or.th/datacenter/wetiand/wetland-review.htm>

วรรณพร วณิชชานุกร. 2540. นิเวศท่องเที่ยว : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ หจก.ทรรปณศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 065/2549

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นายนิวัฒน์ สายหยุด

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายนิวัฒน์ สายหยุด รหัสประจำตัว 47065221
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณา
หัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.สมพล	ดำรงเสถียร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลั่นหอม	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.สุรศักดิ์	กิ่งขาว	ประธานกรรมการ
ผศ.สมพล	ดำรงเสถียร	กรรมการ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลั่นหอม	กรรมการ
อาจารย์สันติ	กวินวงศ์ไพบูลย์	กรรมการ
รศ.ดร.ปริษาพร	วงศ์อนุตร โรจน์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2549

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

.....

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2551 ให้ดำเนินการดังนี้

นายนิวัฒน์ สายหยุด รหัสประจำตัว 47065221 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาแผนพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอสามโก้ จังหวัดอุทัยธานี (A Development of Ecotourism Area in Lansak Ampur Uthaitхани Province)” โดยมี รศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้น ภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2551

(รศ.ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / **0021**

วันที่ ๗ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์ เพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

ด้วย นายนิวัฒน์ สายหยุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอถานสัก จังหวัดอุทัยธานี” โดยมี รศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนายนิวัฒน์ สายหยุด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศษ 0524.04 / 0021

วันที่ ๗ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด

ด้วย นายนิวัฒน์ สายหยุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี” โดยมี รศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนายนิวัฒน์ สายหยุด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 0021

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์เบญจา จันทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ด้วย นายนิวัฒน์ สายหยุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอสถานสัก จังหวัดอุทัยธานี” โดยมี รศ.สมพล คำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายนิวัฒน์ สายหยุด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0021

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

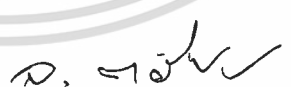
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ด้วย นายนิวัฒน์ สายหยุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอถานสงัก จังหวัดอุทัยธานี” โดยมี รศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายนิวัฒน์ สายหยุด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

เรื่อง

แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

อำเภอลานสัก

จังหวัดอุทัยธานี

โครงการวิทยานิพนธ์ มีจุดประสงค์ เพื่อ กำหนดการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในพื้นที่ อำเภอลานสัก จังหวัด อุทัยธานี เพื่อพัฒนาให้เป็นพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิง นิเวศ รวมทั้ง การออกแบบปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกต่างๆ ที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ที่ทราบถึงสภาพปัจจุบันและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ท่านจึงเป็นผู้ที่สามารถให้คำตอบเพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหา นั้น โดยหวังว่า ในการทำวิจัยโครงการนี้ จะเป็นประโยชน์ ต่อพื้นที่ อำเภอ ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี และพื้นที่อนุรักษ์ อื่นๆ ต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นาย นิวัฒน์ สายหยุด

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่อง
แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

สำหรับประชาชนท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ.2551

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

พื้นที่ที่ท่านตอบแบบสัมภาษณ์อยู่บริเวณ

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เข้าม่องชั้ย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อ 1 เพศชาย

☐ ชาย	☒ หญิง

ข้อ 2 อายุ _____ ปี

ข้อ 3 ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา
☐ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาตรีขึ้นไป	☐ อื่น _____

ข้อ 4 อาชีพ

☐ รับราชการ	☐ ทำสวน
☐ รับจ้าง	☐ ทำนา
☐ ประมง	☐ จักสาน
☐ ค้าขาย	☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ อื่น _____	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 5 รายได้ต่อเดือน

☐ ไม่เกิน 3,000 บาท	☐ 3,001-6,000 บาท
☐ 6,001- 9,000 บาท	☐ 9,001- 12,000 บาท
☐ 12,001-15,000 บาท	☐ 15,001 บาทขึ้นไป

ข้อ 6 ท่านอาศัยอยู่ใน อำเภอหลานสัก มาเป็นเวลานานเท่าไร

☐ ต่ำกว่า 1 ปี	☐ 1-5ปี
☐ 6-10 ปี	☐ 11-15 ปี
☐ 16-20 ปี	☐ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

ข้อ 7 พื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่บริเวณ

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เข้าห้องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ข้อ 1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าในการจัดท่องเที่ยวท่องเที่ยว อำเภอหลานสัก

- เห็นด้วย เพราะ _____
- ไม่เห็นด้วยเพราะ _____

และท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากมีการพัฒนาพื้นที่บริเวณ อำเภอหลานสักให้มีกิจกรรมในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน

- เห็นด้วย เพราะ _____
- ไม่เห็นด้วยเพราะ _____

ข้อ 2 ข้อใดต่อไปนี ที่ท่าน ไม่เห็นด้วย ในการพัฒนาพื้นที่ อำเภอหลานสัก ให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว

- เพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยว(โดยมีกิจกรรมที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม)

ไม่เห็นด้วยเพราะ _____

- ก่อสร้างอาคารเพื่อบริการนักท่องเที่ยว โดยมีลักษณะที่เข้ากับ อำเภอหลานสัก

ไม่เห็นด้วยเพราะ _____

- เห็นด้วยทุกข้อ

ข้อ 3 ปัจจุบันท่านมีส่วนเกี่ยวข้องข้องกับการจัดการการท่องเที่ยว ในอำเภอลานสักหรือไม่

- ไม่มีส่วนร่วม
- มีส่วนร่วม ในลักษณะ
- บริการนำเที่ยว
- บริการที่พัก
- บริการเกี่ยวกับยานพาหนะ
- ผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก
- จำหน่ายสินค้าประมง
- จำหน่าย/ให้เช่าอุปกรณ์กับการท่องเที่ยว
- อื่นๆ โปรดระบุ _____

ข้อ 4 การท่องเที่ยวที่ท่านดำเนินการอยู่ในปัจจุบันส่งผลต่อการประกอบอาชีพและรายได้ของท่านหรือไม่

- ไม่ส่งผลกระทบ
- ส่งผลกระทบ
- โดย _____
- _____

ข้อ 5 ท่านคิดว่า **สิ่งที่เป็นจุดดึงดูด** นักท่องเที่ยวให้เข้าเที่ยวใน อำเภอลานสัก คือ

- ถ้าพระยาพายเรือ เพราะ _____
- ถ้าค้างคาว เพราะ _____
- เข้าห้องชัย เพราะ _____
- หุบป่าตาด เพราะ _____
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา เพราะ _____
- เขาหินเทิน เพราะ _____
- เขาปลาร้า เพราะ _____
- บริเวณอื่นๆ เพราะ _____

ข้อ 6 หากท่านเป็นผู้นำนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมพื้นที่ต่างๆ ในบริเวณ อำเภอลานสัก ท่านจะทำได้หรือไม่

- ไม่ได้
- ได้

ถ้าได้ท่านจะนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมในบริเวณใดบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เข้าม้องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ_____

ข้อ 7 ท่านคิดว่า จากการนำเที่ยวใน อำเภอลานสัก บริเวณใดบ้างที่**มีอันตรายที่จะเกิดกับ**
นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวอีก(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ถ้าพระยาพายเรือ เพราะ_____
☐ ถ้าค้างคาว เพราะ_____
☐ เข้าม้องชัย เพราะ_____
☐ หุบป่าตาด เพราะ_____
☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา เพราะ_____
☐ เขาหินเทิน เพราะ_____
☐ เขาปลาร้า เพราะ_____
☐ บริเวณอื่นๆ เพราะ_____

ข้อ 8 หากมีการจัดการท่องเที่ยวโดยให้ท่าน **เข้าไปมีส่วนร่วม** ด้วยท่านจะให้ความร่วมมือหรือไม่

☐ ไม่ให้ความร่วมมือ เนื่องจาก	☐ ไม่มีเวลา
	☐ ไม่มีความรู้
	☐ อื่นๆ_____
☐ ให้ความร่วมมือ ในลักษณะ	☐ บริการนักท่องเที่ยว
	☐ บริการที่พัก
	☐ บริการเกี่ยวกับยานพาหนะ
	☐ ผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก
	☐ จำหน่ายสินค้าประมง
	☐ จำหน่าย/ให้เช่าอุปกรณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
☐ อื่นๆ(ระบุ)_____	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่

ข้อ 1 ท่านคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นใน อำเภอลานสักเกิดจากสาเหตุใด

☐ ไฟป่า	☐ การบุกรุกแผ้วถางป่า
☐ ขยะ	☐ ที่พักไม่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว
☐ การเก็บรัง/ไข่ของนกและสัตว์ป่า	☐ โทรศัพท์/ไฟฟ้า/ประปาไม่เพียงพอ
☐ สภาพถนนที่เข้าสู่พื้นที่	
☐ อื่นๆ(ระบุ)_____	

ข้อ 2 ท่านคิดว่าการดูแลรักษาป่า ในพื้นที่อำเภอลานสัก มีความเหมาะสมหรือไม่

- ไม่เหมาะสม
 เหมาะสม

มีพื้นที่ใดที่ควรมีการสงวนรักษาและป้องกันไม่ให้นักท่องเที่ยวเข้าไป(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ถ้าพระยาพายเรือ เพราะ _____
- ถ้าค้างคาว เพราะ _____
- เข้ามองชัย เพราะ _____
- หุบป่าตาด เพราะ _____
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา เพราะ _____
- เขานินเทิน เพราะ _____
- เขาปลาร้า เพราะ _____
- บริเวณอื่นๆ _____

เพราะ _____

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ 1 ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	☐ บ้านพัก
☐ แหล่งให้เช่าอุปกรณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	☐ ป้ายให้ความรู้เกี่ยวกับพืชและสัตว์
☐ ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ	☐ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ
☐ ที่พักแรม แคมป์ไฟ	☐ สถานพยาบาล
☐ ถนน	☐ ห้องน้ำ
☐ ร้านอาหาร	☐ อื่นๆ_____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 2 ท่านคิดว่า ถนนทางเข้ามาในอำเภอลานสัก มีความสะดวกสบายหรือไม่

สะดวก

ไม่สะดวกเพราะ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่อง
แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวใน อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ.2551

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อความลงบนช่องว่าง

พื้นที่ที่ท่านตอบแบบสัมภาษณ์อยู่บริเวณ

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เขาช่องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อ 1 เพศชาย

☐ ชาย	☐ หญิง

ข้อ 2 อายุ _____ ปี

ข้อ 3 ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา
☐ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาตรีขึ้นไป	☐ อื่น _____

ข้อ 4 อาชีพ

☐ รับราชการ	☐ เกษตรกรรม
☐ รับจ้าง	☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ ประมง	☐ จักสาน
☐ ค้าขาย	☐ อื่น _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 5 รายได้ต่อเดือน

☐ ไม่เกิน 3,000 บาท	☐ 3,001-6,000 บาท
☐ 6,001-9,000 บาท	☐ 9,001- 12,000 บาท
☐ 12,001-15,000 บาท	☐ 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ข้อ 1 ท่านรู้จักการท่องเที่ยว ในอำเภอลานสัก ได้อย่างไร

☐ เพื่อน/ญาติแนะนำ	☐ วารสาร/เอกสารเผยแพร่/คู่มือท่องเที่ยว
☐ รายการสารคดีท่องเที่ยว	☐ อื่นๆ _____
☐ อินเทอร์เน็ต	

ข้อ 2 ท่านเคยมาในเขต อำเภอลานสัก จำนวน _____ ครั้ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อ

☐ ท่องเที่ยว	☐ ติดต่อธุรกิจ
☐ ธุรกิจ/ประชุม/สัมมนา	☐ เยี่ยมญาติ/เพื่อน
☐ อื่นๆ(ระบุ) _____	

ข้อ 3 สิ่งที่ท่านประทับใจในการเดินทางมาครั้งนี้ คือ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ความหลากหลายของสรรพสัตว์ ได้แก่สัตว์จำพวก _____	
☐ ความหลากหลายของพืชพรรณสัตว์ ได้แก่พันธุ์ไม้จำพวก _____	
☐ ความสวยงามของพื้นที่	☐ สิ้นค้า/ของที่ระลึก
☐ อาหารสด เช่น ปลา	☐ อื่นๆ(ระบุ) _____

ข้อ 4 ท่านประกอบกิจกรรมใดบ้าง ขณะมาเที่ยวครั้งนี้

☐ ส่องกล้องดูนก	☐ ชมพันธุ์ไม้
☐ ปีนเขา	☐ ซื้อของที่ระลึก
☐ ถ่ายภาพ	☐ อื่นๆ(ระบุ) _____

เพราะเหตุใด _____

ข้อ 5 ท่านมาเที่ยวในครั้งนี้กับใคร

☐ คนเดียว	☐ ครอบครัว จำนวน _____ คน
☐ ที่ทำงาน จำนวน _____ คน	☐ กลุ่มเพื่อน จำนวน _____ คน
☐ บริษัทนำเที่ยว	☐ อื่นๆ(ระบุ) _____

ข้อ 6 ท่านใช้พาหนะใดในการมาเที่ยวครั้งนี้

- รถโดยสารประจำทางและรถโดยสารเข้า อำเภอ ลานสัก
- รถไฟและรถโดยสารเข้าอำเภอ ลานสัก รถส่วนตัว
- รถเช่า/เหมา อื่นๆ(ระบุ)

ข้อ 7 ท่านคิดว่าเส้นทางที่เข้ามายัง อำเภอ ลานสัก มีความสะดวกหรือไม่

- สะดวก ไม่สะดวก

เพราะ _____

ข้อ 8 ท่านมาเที่ยวกี่วันในแต่ละครั้ง

- ไปเช้าเย็นกลับ ค้างคืน 1-2 คืน
- ค้างคืน 3-5 คืน ค้างคืนประมาณ 1 สัปดาห์
- อื่นๆ(ระบุ)

หากท่านค้างคืนท่านใช้สถานที่ใดในการพักค้างคืน

- ที่พักในอำเภอ ลานสัก ได้แก่ โรงแรม, รีสอร์ท บ้านญาติ/เพื่อน
- โรงเรียน/วัด อื่นๆ(ระบุ) _____

ท่านมีความพึงพอใจหรือไม่

- พอใจ ไม่พอใจ

เพราะเหตุใด _____

ข้อ 9 ในการมาท่องเที่ยวครั้งนี้ ท่านเสียค่าใช้จ่ายเท่าไร

- ค่าที่พัก _____ บาท
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม _____ บาท
- ค่าของที่ระลึก _____ บาท
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ _____ (ระบุ) _____ บาท

ท่านคิดว่ามีความเหมาะสมกับการมาท่องเที่ยวครั้งนี้หรือไม่

- เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ข้อ 10 สถานที่ที่ท่านมาเที่ยว คือ

- ถ้าพระยาพายุเรือ เพราะ _____
- ถ้าค้ำคาว เพราะ _____
- เข้าห้องชัย เพราะ _____
- หุบป่าตาด เพราะ _____
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา เพราะ _____
- เขานินเทิน เพราะ _____
- เขาปลาร้า เพราะ _____
- บริเวณอื่นๆ เพราะ _____

ข้อ 11 ท่านได้รับความรู้จากการท่องเที่ยวในครั้งนี้หรือไม่ อย่างไร

- ไม่ได้มีความรู้
- ได้รับความรู้ ในเรื่อง ลักษณะสภาพภูมิประเทศอำเภอสัก
- พันธุ์พืชต่างๆ
- ผลิตภัณฑ์
- สัตว์
- อื่นๆ(ระบุ) _____

ข้อ 12 ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือไม่

- ไม่มีความรู้
- มีความรู้ จากสื่อ โทรทัศน์
- วิทยู
- วารสาร/แผ่นพับ
- อื่นๆโปรดระบุ _____

ข้อ 13 ท่านเคยไปเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ ที่มีการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือไม่

- ไม่เคยไป
- เคยไปที่ _____
- โดยมีกิจกรรมใดบ้าง

- เดินป่า
- ศึกษาธรรมชาติ
- ส่องดูนก/ดูนก
- กิจกรรมศึกษา/เที่ยวถ้ำ
- กิจกรรมศึกษาท้องฟ้าและดาราศาสตร์

- กิจกรรมล่องเรือศึกษาธรรมชาติ
- ขี่จักรยานเส้นทางธรรมชาติ
- กิจกรรมปั่นเขา ใต้เขา
- พักแรมด้วยเต็นท์
- กิจกรรมเครื่องร่อนขนาดเล็ก
- อื่นๆโปรดระบุ _____

ข้อ 14 ท่านต้องการให้มีกิจกรรมใดบ้างในอำเภอถาน

- เดินป่า
- ศึกษาธรรมชาติ
- ส่องดูนก/ดูนก
- กิจกรรมศึกษา/เที่ยวถ้ำ
- กิจกรรมศึกษาท้องฟ้าและดาราศาสตร์
- ขี่จักรยานเส้นทางธรรมชาติ
- กิจกรรมปั่นเขา ใต้เขา
- พักแรมด้วยเต็นท์
- อื่นๆ(ระบุ) _____

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่

ข้อ 1 ท่านคิดว่า สภาพแวดล้อมของบริเวณ อำเภอถานสักเป็นอย่างไรบ้าง

- เป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
- ค่อนข้างเสื่อมโทรม
- เสื่อมโทรม

ข้อ 2 ท่านรู้จักพื้นที่ใดในอำเภอถานสัก

- ถ้ำพระยาพายเรือ
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา
- ถ้ำค้างคาว
- เขานินเทิน
- เข้าม่องชัย
- เขาปลาร้า
- หุบป่าตาด
- อื่นๆ _____

ข้อ 3 ท่านเคยไปในพื้นที่ใดบ้าง ในอำเภอถานสัก

- ถ้ำพระยาพายเรือ
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา
- ถ้ำค้างคาว
- เขานินเทิน
- เข้าม่องชัย
- เขาปลาร้า
- หุบป่าตาด
- อื่นๆ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 4 บริเวณพื้นที่ใดบ้างที่ท่านได้เข้าไปเที่ยวแล้วรู้สึกประทับใจ

- ถ้าพระยาพายุเรือ เพราะ _____
- ถ้าค้างคาว เพราะ _____
- เข้าม่องค์ชัย เพราะ _____
- หุบป่าตาด เพราะ _____
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา เพราะ _____
- เขาหินเทิน เพราะ _____
- เขาปลาร้า เพราะ _____

บริเวณอื่นๆ เพราะ _____

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ 1 ท่านคิดว่า พื้นที่ในการจอดรถมีเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่

- เพียงพอ
- ไม่เพียงพอ
- ควรพัฒนาโดย เพิ่มขนาดพื้นที่
- ควรมีหลังกันแดด/ฝน
- อื่นๆโปรดระบุ _____

ข้อ 2 ท่านคิดว่า ร้านอาหารที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความเพียงพอหรือไม่

- เพียงพอ ไม่มีเพียงพอ

ข้อ 3 ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรเพิ่มขึ้นเพื่อรับนักท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บ้านพัก
- แหล่งให้เช่าอุปกรณ์ดูนก ป้ายให้ความรู้เกี่ยวกับพืชและสัตว์
- ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ
- ที่พักแรม แคมป์ไฟ อื่นๆ(ระบุ) _____

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
เรื่อง
แนวทางพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

สำหรับเจ้าหน้าที่ในที่ทำกรใน อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ.2551

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

พื้นที่ที่ท่านตอบแบบสัมภาษณ์อยู่บริเวณ

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เข่าฆ้องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อ 1 ชื่อ _____ นามสกุล _____

ข้อ 2 เพศชาย

- ชาย หญิง

ข้อ 3 อายุ _____ ปี

ข้อ 4 ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา
☐ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาตรีขึ้นไป	☐ อื่น _____

ข้อ 5 ตำแหน่ง _____ ทำงานที่ ตำบล _____

ข้อ 6 รายได้ต่อเดือน

☐ ไม่เกิน 5,000 บาท	☐ 5,001-9,000 บาท
☐ 9,001- 12,000 บาท	☐ 12,001- 15,000 บาท
☐ 15,001-19,000 บาท	☐ 19,001 บาทขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ข้อ 1 ท่านคิดว่าสิ่งที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวในอำเภอลานสัก

- ถ้าพระยาพายเรือ เพราะ _____
- ถ้าค้างคาว เพราะ _____
- เข้าห้องชัย เพราะ _____
- หุบป่าตาด เพราะ _____
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา เพราะ _____
- เขานินเทิน เพราะ _____
- เขาปลาร้า เพราะ _____

บริเวณอื่นๆ เพราะ _____

ข้อ 2 ท่านคิดว่า การจัดการท่องเที่ยวที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ไม่ส่งผลกระทบต่อ
- ส่งผลกระทบต่อ
 - การบุกรุกป่า
 - ชยะ
 - สูญเสียความเป็นธรรมชาติ
 - อื่นๆ(ระบุ) _____

ข้อ 3 ท่านคิดว่า จากการทำเที่ยวในอำเภอลานสักใดบ้างที่เป็นอันตรายไม่ควรควรมานักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวอีก

- ถ้าพระยาพายเรือ เพราะ _____
- ถ้าค้างคาว เพราะ _____
- เข้าห้องชัย เพราะ _____
- หุบป่าตาด เพราะ _____
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา เพราะ _____
- เขานินเทิน เพราะ _____
- เขาปลาร้า เพราะ _____

ข้อ 4 ท่านต้องการให้มีการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรูปแบบใดเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน

☐ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	☐ บ้านพัก
☐ แหล่งให้ข้อมูลพรรณานก	☐ บ่ายให้ความรู้เกี่ยวกับพืชและสัตว์
☐ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ	☐ ที่พักแรม แคมป์ไฟ
☐ อื่นๆ(ระบุ)_____	

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่

ข้อ 1 ท่านคิดว่าพื้นที่บริเวณใดในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่เขตหวงห้าม

☐ ถ้ำพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้ำค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เขาส่องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ_____

เพราะเหตุใด _____

ข้อ 2 ท่านคิดว่าพื้นที่บริเวณใดในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตสงวนสภาพธรรมชาติ

☐ ถ้ำพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้ำค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เขาส่องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ_____

เพราะเหตุใด _____

ข้อ 3 ท่านคิดว่าพื้นที่บริเวณใดในอำเภอลานสักสมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติ

☐ ถ้ำพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้ำค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เขาส่องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ_____

เพราะเหตุใด _____

ข้อ 4 ท่านคิดว่าพื้นที่บริเวณใดในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตเพื่อการพักผ่อนและ
ศึกษาความรู้

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เข้าม้องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

เพราะเหตุใด _____

ข้อ 5 ท่านคิดว่าพื้นที่บริเวณใดในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตบริการ

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เข้าม้องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

เพราะเหตุใด _____

ข้อ 6 ท่านคิดว่าพื้นที่บริเวณใดในอำเภอลานสัก สมควรจัดให้เป็นพื้นที่ในเขตกิจกรรมพิเศษ
กิจกรรมชาวบ้าน

☐ ถ้าพระยาพายเรือ	☐ อ่างเก็บน้ำทับเสลา
☐ ถ้าค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เข้าม้องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

เพราะเหตุใด _____

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ 1 ท่านคิดว่า ถนนทางเข้ามาอำเภอลานสัก มีความสะดวกสบายหรือไม่

- สะดวก
- ไม่สะดวก เพราะ _____

ข้อ 2 ท่านคิดว่า พื้นที่ในการจอดรถมีเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่

- เพียงพอ
- ไม่เพียงพอ ที่ใด

- ถ้าพระยาพายเรือ
- อ่างเก็บน้ำทับเสลา

☐ ถ้ำค้างคาว	☐ เขาหินเทิน
☐ เขาม่องชัย	☐ เขาปลาร้า
☐ หุบป่าตาด	☐ อื่นๆ _____

ควรพัฒนาโดย

☐ เพิ่มขนาดพื้นที่
☐ ควรมีหลังกันแดด/ฝน
☐ อื่นๆโปรดระบุ _____

ข้อ 3 ท่านคิดว่า ร้านอาหารที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความเพียงพอหรือไม่

☐ เพียงพอ	☐ ไม่มีเพียงพอ

ข้อ 4 ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรเพิ่มขึ้นเพื่อรับนักท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	☐ บ้านพัก
☐ แหล่งให้เช่าอุปกรณ์ดูนก	☐ ป้ายให้ความรู้เกี่ยวกับพืชและสัตว์
☐ ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ	☐ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ
☐ ที่พักแรม แคมป์ไฟ	☐ ร้านอาหาร
☐ ห้องน้ำ	☐ อื่นๆ(ระบุ) _____

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายนิวัฒน์ สายหยุด
วัน เดือน ปี เกิด	28 มิถุนายน 2515
สถานที่เกิด	62 ถนนพระรามเกล้า 49 สวนหลวง สวนหลวง กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	62 ถนนพระรามเกล้า 49 สวนหลวง สวนหลวง กรุงเทพฯ
สถานที่ทำงาน	ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอเรีย ดีไซน์ แอนด์ ดีเวลอปเมนท์ จำกัด
ตำแหน่ง	หุ้นส่วนผู้จัดการ
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาจาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขา โยธา จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2552 สำเร็จการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม habilitation สาขาสถาปัตยกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้